

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ 2020 ΑΡ. ΦΥΛ. 549, € 1,50

ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΦΑΙΟ-“ΚΟΚΚΙΝΟΙ” ΚΑΙ Ο ΔΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΤΗ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Ένα κίνημα ενάντια στην προστασία του πληθυσμού από το δολοφονικό ιό εξαπλώνεται στον κόσμο καθοδηγούμενο από την κλασική ακροδεξιά, που το τρέφει με ένα πλήθος από θεωρίες «συνωμοσίας» και ζητά την άρση των σχολαστικών προστατευτικών μέτρων. Στη Γερμανία οι ακροδεξιοί ενώνονται με την αντι-σημιτική (δήθεν αντισιωνιστική) λεγόμενη «άκρα αριστερά» σε διαδηλώσεις στις οποίες εξασφαλίζει διεθνή δημοσιότητα το ρωσικό κράτος και τα προπαγανδιστικά του δίκτυα RT και Sputnik. Βαθύτερος πολιτικός στόχος αυτού του φαιο-«κόκκινου» κινήματος είναι η αναζωπύρωση της πανδημίας και η οικονομική αποσύνθεση των δημοκρατικών χωρών της Ευρώπης η οποία ελλείπει ενός επαναστατικού εργατικού κινήματος, θα δυναμώσει τα υπερδεξιά εθνικιστικά ή «αριστερά» αντιευρωπαϊκά κινήματα που είναι όλα ρωσόφιλα και κινεζόφιλα. Στην πράξη αυτά τα κινήματα συμμετέχουν στα πραγματικά αναγκαία και χρήσιμα λοκντάουν όμως μόνο και

μόνο επειδή αυτά παραλύουν την παραγωγή και φέρνουν βαθιά οικονομικο-πολιτική κρίση. Όταν όμως τελειώνουν τα λοκντάουν, η τακτική τους είναι να σπάνε τα μέτρα προφύλαξης για να προκαλέσουν τα νέα λοκντάουν, οπότε την απόλυτη κρίση και την άνοδο του φασισμού.

Ειδικά στην Ελλάδα, επειδή ο πληθυσμός της δεν έχει αποκτήσει καμιά ανοσία στον κορωνοϊό, μια μικρή ανάφλεξη μπορεί να γίνει πυρκαγιά και να καταστρέψει εντελώς τον υπόλοιπο φετινό τουρισμό από τον οποίο εξαρτιέται η μεθοδικά αποβιομηχανοποιημένη χώρα μας. Αν υπάρξει μια νέα κρίση η χώρα θα παραδοθεί οικονομικά και πολιτικά σε αυτούς που αγόρασαν χάρη στην προηγούμενη κρίση για ένα κομμάτι ψωμί τις βασικές της υποδομές, δηλαδή τα δυο μεγαλύτερα λιμάνια της, το ηλεκτρικό της δίκτυο, το σιδηροδρομικό της δίκτυο, το δίκτυο φυσικού αερίου, τα περιφερειακά αεροδρόμια, την καλύτερη τουριστική νη και χιλιάδες ακριβές κα-

τοικίες της. Αυτοί οι αγοραστές είναι κυρίως το ρωσικό και κινεζικό κρατικοφασιστικό μονοπώλιο (ΚΟΣΚΟ, ΑΔΜΗΕ, Σαββίδης) και κάποια ιταλικά ή γερμανικά μονοπώλια (Ιταλικοί σιδηρόδρομοι, ENI) που συνεργάζονται πολύ στενά με το ρωσικό κράτος. Είναι χαρακτηριστικό πως πάνω στην πανδημία αγόρασε ο Σαββίδης τη μεγαλύτερη τουριστική εγκατάσταση της χώρας (Πόρτο Καρρά). Όλη αυτή η σκανδαλώδης παράδοση δημόσιου πλούτου έχει γίνει με διακομματική συμφωνία. Σύντομα η χώρα θα καταλάβει ότι αυτοί που κάνουν για χρόνια σαμποτάζ στη βιομηχανία και γενικά στη σύγχρονη μεγάλη παραγωγή το έκαναν για να χρεωκοπήσει η χώρα μας και να πουληθεί στα ρωσοκινεζικά αφεντικά τους.

Να γιατί την πιο ανοιχτή γραμμή της αναζωπύρωσης της πανδημίας την έχουν η φασιστική, ανοιχτά ρωσό-

Συνέχεια στη σελ. 2

Τιμώντας την ηρωική Ελένη Τοπαλούδη

Η εισαγγελέας Δόγκα έφερε στο φως την εγκληματική αποκτήνωση της ηγεσίας της δικηγορικής συντεχνίας

Τα κόμματα υπερασπιστές της αποκτήνωσης. Έρχεται μεγάλος φασισμός

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 18/05/2020

Η εισαγγελική αγόρευση στη δίκη της Ελένης Τοπαλούδη συγκλόνησε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Γιατί υπερασπίστηκε την αλήθεια και το θύμα, γιατί κατάγγειλε τα ψέμματα, τον εμπαιγμό και την παραπλάνηση του δικαστηρίου από την πλευρά των κατηγορούμενων, τις κυνικές προσβολές ενάντια στο θύμα που ισοδυναμεί με δεύτερο βιασμό και δολοφονία. Γιατί ανάδειξε την κτηνωδία των βασανιστηρίων και της δολοφονικής μανίας ενάντια σε ένα θύμα που αντιστάθηκε ηρωικά στο βιασμό και το πλήρωσε με τη ζωή της σε ένα από τα πιο φρικιαστικά εγκλήματα των τελευταίων χρόνων. Όμως το εξαιρετικό και πρωτοφανές για τα δικαστικά χρονικά στη χώρα σε αυτή την αγόρευση της Αριστοτελείας Δόγκα, ήταν ότι κατάγγειλε και τους κυριούς με τα κοστούμια και τις γραβάτες που κάθονταν στα έδρανα, δηλαδή κατηγορήσε για αυτά τα ψέμματα τους συνηγόρους των κατηγορούμενων που τους καθοδήγησαν στο να ρίχνουν ο ένας τον άλλο την ευθύνη, να αλλάζουν κάθε τόσο τις ιστορίες τους, να συσκοτίζουν τα στοιχεία, να στήνουν θεατρικές παραστάσεις, να κατηγορούν και να εξευτελίζουν ηθικά το κορίτσι που κατακρεούρησαν, που στήριξαν βήμα – βήμα και αξιοποίησαν για την υπεράσπιση τους, κάθε αντιφατικό σενάριο, κάθε παραποίηση στοιχείων, καταπατώντας βάνουσα την αλήθεια και την ηθική της δικηγορίας.

Αντί τα συνδικαλιστικά όργανα των ελλήνων δικηγόρων να συγκλονιστούν και να βάλουν αυτή τη δίκη στο μικροσκόπιο και να φτιάξουν ένα εγχειρίδιο κακής δικηγορικής πρακτικής από αυτή τη δίκη για να ανακτήσουν κάτι από την εδώ και καιρό χαμένη αξιοπιστία του επαγγέλματος τους στο λαό, αντί να διδαχθούν και να προβληματιστούν από τα συναισθήματα που προκάλεσε σε όλο το λαό αυτή η αγόρευση, και να πάνε να ξανακοιτάξουν τον εαυτό τους στον καθρέφτη, εξοργίστηκαν και πήγαν να σταματήσουν και να καταργήσουν τη δίκη σαν κοινός τραμπούκος, έβγαλαν αστραπιαία ανακοινώσεις στο πιο επίσημο επίπεδο, και ζήτησαν να κάτσει η εισαγγελέας στο σκαμνί, σπηρίζοντας την πιο διεφθαρμένη, την

πιο εγκληματική και κτηνώδη πλευρά της δικηγορίας, και αποδεικνύοντας ότι αυτή η πλευρά κατέχει την ηγεσία του δικηγορικού επαγγέλματος

Η απολύτως ορθή δήλωση της εισαγγελέως που τους εξόργισε, κυρίως επειδή έγινε μπροστά σε όλο τον ελληνικό λαό είναι η εξής: «Από τη στιγμή που οι συνήγοροι μπαίνουν στην υπόθεση αρχίζουν τα ψέμματα, τα σενάρια για τη συσκόπιση της αλήθειας. Έχω ακούσει από συνηγόρους κατηγορουμένων να λένε ότι είμαστε συλλειτουργοί της Δικαιοσύνης. Συλλειτουργός στη Δικαιοσύνη είναι αυτός που αποσκοπεί σε αυτό που αποσκοπεί όλη η Δικαιοσύνη. Στην ανεύρεση της

Συνέχεια στη σελ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Συμπαράσταση της ΟΑΚΚΕ στο δίκαιο αγώνα των εργατών γης στην Ημαθία, σ. 2, • Πρωτομαγιά 2020, σ. 7, • Η μάχη με τον κορωνοϊό, μια μάχη του λαού μας για τη σωτηρία από την επιδημία, από την πείνα, και από το φασισμό, σ. 3, • Η αρχή της διάσπασης της Ενωμένης Ευρώπης με εργαλείο την «αλληλεγγύη», σ. 10, • Η βρώμικη εκστρατεία του νεοχιτλερικού άξονα κατά των ευρωπαϊκών χωρών και της ενότητας τους, σ. 9, • Το ψευτοΚΚΕ στον πυρήνα του διακομματικού καθεστώτος, σ. 8, • Να κάνουμε μάθημα με κάθε πρόσφορο μέσο για τους μαθητές που δεν θα είναι στην τάξη σ. 15

ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

δουλη ακροδεξιά του Βελόπουλου και των ναζί της ΧΑ. Οι τελευταίοι φωνάζουν ότι το διεθνές κεφάλαιο χρησιμοποίησε τον ιό για να «κλείσει το λαό στα σπίτια του» ενώ ο Βελόπουλος χτύπησε την καραντίνα κυρίως στο όνομα των αναγκών λατρείας των ορθόδοξων χριστιανών και γι αυτό τώρα στηρίζει την απαίτηση της πιο μαύρης τάσης της εκκλησίας, την όπως πριν συνέχιση του «θαύματος της μετάληψης».

Ο διπρόσωπος Μητσοτάκης που σαν τοποθετημένος στη θέση του από τον Καραμανλή τον Β' είναι και αυτός ένας καλυμμένος ρωσόδουλος, βοηθάει αυτό το μαύρο κίνημα αφού όχι μόνο δεν το καταγγέλλει με έμφαση αλλά επιτρέπει να συμμετέχει μέσα στο ανώτατο επιτελείο των λοιμοξιολόγων κατά της πανδημίας ο «επιστημονικός» εκπρόσωπος του, η περιβόητη Γαμαρέλλου που ενισχύει με αλληπάλληλες δηλώσεις της το δολοφονικό αυτό κίνημα λέγοντας ότι η θεία μετάληψη δεν υπόκειται στους νόμους της επιστήμης. Από την άλλη ο Μητσοτάκης συνεχίζει να αποθεώνει, από κοινού με τον ΣΥΡΙΖΑ έναν Τσιόδρα που προπαγάνδισε επίμονα και σε μεγάλο βαθμό ενστάλαξε στη λαϊκή συνείδηση την αντίληψη ότι η μάσκα όχι μόνο δεν βοηθάει αλλά κάνει και κακό, με αποτέλεσμα η χρήση της σήμερα να εμφανίζεται σαν μια αστυνομική υποχρέωση. **Μάλιστα, με διακομματική συνγκάλυψη πνίγηκε το σκάνδαλο ότι οι μάσκες γίνανε υποχρεωτικές μόνο όταν άρχιζε να τις κατασκευάζει με τις περιζήτητες μηχανές που του παραχώρησε το κινέζικο κράτος ένας Νταβέλης, ανοιχτός φιλοχιτλερικός, φίλος του Μητσοτάκη, συνεργάτης της φιλορωσικής εκκλησίας και των ρωσικών μονοπωλίων υγείας.** Και αυτό όταν δεν δίνονται άδειες σε κλειστές κλωστοϋφαντουργίες να κατασκευάζουν μάσκες που θα είναι οπωσδήποτε καλύτερες από τις πάνινες που φτιάχνουν οι πολίτες. Τέλος δεν πρέπει να ξεχνάμε με πόση συνέπεια η κυβέρνηση και ο Τσιόδρας προσωπικά καθυστέρησαν και καθυστερούν τη βάση κάθε οργανωμένης διαδικτυακής άμυνας κατά του κορονοϊού - μέχρι την εύρεση φαρμάκου η εμβολίου - που είναι τα μαζικά τεστ.

Αν η φασιστική ακροδεξιά σπάει ανοιχτά τις προφυλάξεις και οδηγεί στην αρ-

ρώστια το πιο μεγάλη ηλιθία και πιο συντηρητικό κοινό, εκείνος που σπάει έμμεσα τις προφυλάξεις της νεολαίας και δίνει μια πατίνα «λαϊκής αντίστασης» στην υπερδεξιά πολιτική κατά των μέτρων, ειδικά κατά της μάσκας, είναι η ψευτο-αριστερά των ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ. Αυτά τα δυο κόμματα δουλεύουν με αλληλοσυμπληρούμενο τρόπο για τα συμφέροντα των δυο ανερχόμενων φασιστικών σύμμαχων ιμπεριαλισμών, του ρωσικού και κινέζικου που στήθηκαν από προδότες της εργατικής τάξης οι οποίοι σφετερίστηκαν από τα μέσα την κρατική εξουσία της. Από την ίδια ταξική στόφα είναι φτιαγμένες η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ που δουλικά υπηρετούν τα ιμπεριαλιστικά πρότυπα τους.

Αυτά τα δυο κόμματα, για να μην εκτίθενται στην πλατεία πολιτική τους βάση, αλλά και στη γενικά δυτικόφιλη μεγαλοαστική τάξη στην οποία δουλεύουν εισοδηστικά, παριστάνουν τους οπαδούς των μέτρων και μόνο συμβολικά οργανώνουν κινήσεις ενάντια τους στο όνομα των «αγώνων», που είναι τόσο ξένοι προς τον πυρήνα της εργατικής τάξης (που δουλεύει στον ιδιωτικό τομέα), τόσο κούφιοι, πομπώδεις και ανώδυνοι για τις εργοδοσίες και τόσο κρατικά εγκεκριμένοι, όσο ακριβώς και οι εκκλησιαστικές τελετές.

Έτσι ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ αναθέτουν τη βασική βρώμικη δουλειά για το σπάσιμο του πνεύματος επανρπνής της νεολαίας απέναντι στην πανδημία στους εξωκοινοβουλευτικούς «αριστερούς» και ψευτοαναρχικούς μικροαστικούς στρατούς τους. Αυτοί, με

επικεφαλής τον ΑΝΤΑΡΣΥΑ, προώθησαν στην πράξη τη γραμμή των χωρίς μέτρα προστασίας συγκεντρώσεων στις πλατείες για να κατοχυρώσουν στη συνείδηση της νεολαίας σαν αντικαθεστωτική αντίσταση την πιο δεξιά καθεστωτική γραμμή.

Εννοείται τη βασική πολιτική εκδούλευση στις συγκεντρώσεις αυτές την πρόσφερε η αστυνομία του Χρυσοχοϊδη που πήγε να τις διαλύσει και μάλιστα με τη γνωστή όλο και πιο τραμπούκικη βία της δίνοντας τους το αντικαθεστωτικό άλλοθι που επιζητούσαν. Τα ψευτοαριστερά κόμματα καλύφθηκαν εύκολα πίσω από την αποδοκιμασία αυτής της βίας, και όχι μόνο δεν διαχώρισαν πολιτικά τη θέση τους από αυτές τις συγκεντρώσεις, αλλά ουσιαστικά, ιδίως ο ΣΥΡΙΖΑ, τις στήριξαν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτά τα δυο κόμματα ποτέ δεν καλούν τη νεολαία καθαρά και ξάστερα να φυλάγεται και να φυλάει το λαό και να κρατάει αποστάσεις ή να φοράει μάσκες σε συγκεντρώσεις. Όχι τυχαία και τα δυο αυτά κόμματα ήταν στο πλευρό του Τσιόδρα στο ζήτημα των масκών.

Σε καμιά περίπτωση η εργατική ταξική πρωτοπορία δεν πρέπει να πέσει στην παγίδα των φαιο-«κόκκινων» και να θεωρήσει ότι η προφύλαξη της χώρας από την πανδημία ενδιαφέρει κυρίως την αστική τάξη αφού μια υποτροπή της πανδημίας θα φέρει μια πρωτοφανή εκτίναξη της ανεργίας και μια πείνα που κανένα επίδομα με δανεικά απ έξω δεν θα καλύπτει. Αυτό θα σημαίνει τη μεγαλύτερη ως τώρα βύθιση του μεροκάματου, δηλαδή την πιο άγρια ως τώρα εκμετάλλευση από τα μικρά και τα μεγάλα αφεντικά και την πλήρη διάλυση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Γι αυτό είναι ζωτικής σημασίας να μπει μπροστά ο εργαζόμενος λαός και να παλέψει ενάντια στην πανδημία τόσο με το να φυλάγεται καλά ο ίδιος όσο, κυρίως, με το να απαιτεί από την άρχουσα τάξη να κάνει τη δουλειά που αντιστοιχεί στην πολιτική

της εξουσία. Γιατί οι ρωσόδουλοι Μητσοτάκηδες, Τσιπραίιοι και Κουτσουμπάιοι έχουν συμφέρον να κάνουν καλά μόνο ένα πράγμα: τις καραντίνες και όχι τη βαθιά άμυνα για να μην ξεσπάσει ένα νέο κύμα της πανδημίας ή αν ξεσπάσει να μην μπει ξανά η χώρα σε καραντίνα. Είναι λοιπόν ο λαός που πρέπει να απαιτήσει:

1. Κατασκευή εκατομμυρίων масκών από την ελληνική υφαντουργία με κρατική ευθύνη και δωρεάν μοίρασμα τους στο λαό,
2. Μαζική κατασκευή και εφαρμογή των μαζικών τεστ στον πληθυσμό, και,
3. Σε περίπτωση νέου κύματος, ετοιμασία του κράτους για να μην μείνει η μοίρα των γέρων και των άρρωστων αποκλειστικά στα χέρια των δικών τους, και να υπάρξει προμήθεια από τώρα και κατασκευή χιλιάδων μηχανικών αναπνευστήρων ώστε να υπάρξουν πολλαπλάσιες ΜΕΘ. Μόνο έτσι οι σαμποταριστές δεν θα έχουν άλλοθι για ένα νέο παρατεταμένο λοκντάουν που τώρα ήταν αναγκαίο.

Η πάλη ενάντια στην επιδημία εκτός από ένα άμεσο ταξικό, είναι και ένα βαθύ δημοκρατικό καθήκον, καθώς μια νέα χρεωκοπία θα είναι ο θρίαμβος του άτυπου φαιο-«κόκκινου» μετώπου ενάντια στον παραπαίοντα αστοδημοκρατισμό, δηλαδή η απόλυτη οικονομική αποκιοποίηση της χώρας, και αφόρητη πολιτική δικτατορία των δυο μεγαλύτερων φασισμών της ιστορίας του καπιταλισμού.

Αθήνα, 18 Μάη 2020

Η πιο πάνω αφίσα κολλήθηκε στην Αθήνα, στον Πειραιά, στο Κερασίμι

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΓΗΣ ΣΤΗΝ ΗΜΑΘΙΑ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, www.oakke.gr, 13/5/2020)

• Οι εργάτες γης στην Ελλάδα είναι στην συντριπτική τους πλειοψηφία μετανάστες που συχνά δουλεύουν ανασφάλιστοι κάτω από τον ήλιο ή και τη βροχή, ζώντας συχνά σε άθλιες συνθήκες δηλαδή χωρίς τις στοιχειώδεις ανέσεις για μια υποφερτή ανθρώπινη ζωή. Μερικές φορές εξ αιτίας της άγριας εκμετάλλευσης που δέχονται και των πολύ χαμηλών μεροκάματων, παρά την απομόνωσή τους από τα επίσημα συνδικάτα, ξεσηκώνονται σε απεργίες και διαμαρτυρίες.

• Έτσι και τώρα ξεσηκώθηκαν στην Ημαθία οι αλβανοί εργάτες γης που είναι και

μόνιμοι κάτοικοι της περιοχής. Η ΟΑΚΚΕ (Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ) συμπαραστέκεται στο δικαίωμα απεργιακό αγώνα τους για μεροκάματο 30 ευρώ, από τα 22-25 ευρώ που είναι σήμερα και τα οποία είναι απαράδεκτα για τις πολύ σκληρές συνθήκες στις οποίες δουλεύουν. Ταυτόχρονα η ΟΑΚΚΕ

1) καταγγέλλει τον απεργοσπαστικό μηχανισμό που έχει στηθεί εναντίον τους κάτω από την καθδήγηση της κυβέρνησης, η οποία για να σπάσει την απεργία παρανομεί με θράσος καθώς αποφάσισε να διατηρεί στο ταμείο Ανεργίας και να δίνει επίδομα στους ανέργους από την

υπόλοιπη Ελλάδα που τους κουβαλάνε ήδη με πουλμαν για να αντικαταστήσουν τους εργάτες γης (!). Επίσης η κυβέρνηση στη καλή τους εργοδότη να καταθέσουν αιτήσεις για εργάτες γης από τρίτες χώρες στις κατά τόπους αρμόδιες υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

2) καταγγέλλει το λεγόμενο συνδικαλιστικό εργατικό κίνημα της χώρας, ιδίως το αυτοαποκαλούμενο ταξικό για τη γενική αδιαφορία για αυτόν τον απεργιακό αγώνα και κυρίως για τη σιωπή του απέναντι σε αυτό το όργιο του κρατικού απεργοσπαστισμού.

Η ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΡΟΝΟΪΟ ΜΙΑ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΔΗΜΙΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Ενάντια στην εγκληματική κυβερνητική πολιτική με διακομματική κάλυψη στο ζήτημα της εκκλησίας, των ταξιδιών από Κίνα και Ιταλία, των τεστ για τον ιό, των масκών και των μέτρων ενημέρωσης και καραντίνας του πληθυσμού

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 16/3/2019

Με την πανδημία του κορονοϊού η ανθρωπότητα μήκεια σε μια κοσμοϊστορικών διαστάσεων περιπέτεια. Κανείς δεν μπορεί να πει αυτή τη στιγμή με σιγουριά ποιο θα είναι το μεγαλύτερο πλήγμα: Οι θάνατοι που θα σκορπίσει ο Ιός ή η πελώρια οικονομική κρίση, η εξαθλίωση των μαζών και η συνακόλουθη άνοδος των νεοχιτλερικών ιμπεριαλιστών της Ρωσίας και της Κίνας που αυτή η κρίση θα πυροδοτήσει.

Οτιδήποτε και να συμβεί εκείνο που δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε είναι ότι οι πρώτοι και βασικοί φταίχτες αυτής της καταστροφής είναι οι σοσιαλφασίστες ηγέτες της Κίνας. Γιατί αυτοί είναι που στέρησαν με τη βία και το ψέμμα από τον κινέζικο λαό και τους λαούς όλου του κόσμου τον πολύτιμο χρόνο που χρειαζόταν για να ανακοπεί ο δολοφονικός ιός στα πρώτα του βήματα. Επίσης ακόμα και όταν είχε φανεί όλη η ταχύτητα της επέλασής του στην Κίνα, οι κυβερνήτες της προσπάθησαν με λύσσα να εμποδίσουν το μόνο μέτρο που μπορούσε να σταματήσει τη μεταφορά του στον υπόλοιπο πλανήτη, τις μετακινήσεις των προσώπων από την Κίνα προς τον έξω κόσμο, κατηγορώντας όποια χώρα το επιχειρούσε ένα τέτοιο μέτρο ότι διακατεχόταν από αντικινεζικές, ρατσιστικού τύπου διαθέσεις.

Ο δεύτερος μεγάλος υπεύθυνος για την εξάπλωση αυτής της επι-

δημίας είναι οι δυτικοί φιλελεύθεροι μονοπωλιστές. Αυτοί επειδή από τη φύση τους υπερασπίζονται το πιο κοντοπρόθεσμα οικονομικά συμφέροντά της τάξης τους που εξυπηρετούνται από το σύνθημα «ελευθερία στις μπίζνες», επειδή είναι σε μεγάλο βαθμό δέσμιος της παραγωγικής τους εξάρτησης από την Κίνα και κυρίως επειδή μέσα στην παρακμή τους είναι εντελώς τυφλοί πολιτικά, κράτησαν για το πιο κρίσιμο διάστημα τα σύνορά τους ανοιχτά στα ταξίδια από την Κίνα, δηλαδή δεν έβαλαν σε καραντίνα τους ταξιδιώτες που έφτασαν από αυτήν. Στη συνέχεια όταν οι χώρες τους μολύνθηκαν από τον ιό, άφησαν την πιο μολυσμένη από αυτές, την Ιταλία, να μολύνει τις υπόλοιπες, αντί να την απομονώσουν ταξιδιωτικά ακριβώς για να δείξουν την ενιαία απόφαση τους να προφυλάξουν τους ευρωπαϊκούς λαούς. Στη συνέχεια αφού κρούσματα και θάνατοι έχουν γιγαντωθεί αρνούνται ακόμα και τώρα να εφαρ-

μόσουν αποφασιστικά και με συνέπεια το κύριο μέτρο που μπορεί να ανακόψει την πορεία του ιού και σύντομα να τον πνίξει, το να κλειστεί ο κόσμος στα σπίτια του, και να σταματήσουν όλες οι μη κρίσιμες παραγωγικές διαδικασίες για όλο το διάστημα της επώασης του Ιού με εξασφάλιση της τροφοδοσίας του πληθυσμού και μισθολογική αποζημίωση των εργαζομένων για αυτό το διάστημα.

Αφού έτσι φέρθηκαν γενικά τα μέλη της Ενωμένης Ευρώπης δεν μπορούσε παρά η ελληνική άρχουσα τάξη να ήταν πρωταθλήτρια σε ότι χειρότερο έκαναν αυτά και ουραγός σε ότι καλύτερο. Έτσι μόλις χθες διακόψανε κάθε πτήση με την Ιταλία ενώ μόλις σήμερα οι πατάδες της κάτω από τη γενική κατακραυγή έκαναν τον πρώτο τους υπαινισμό ότι θα περάσουν από τον 12ο αιώνα στον 21ο, αφού στο μεταξύ έχουν πάρει στο λαϊκό τους αρκετούς συνανθρώπους μας που τους εμπιστεύονται μοιράζοντάς τους για δεύτερη Κυριακή τον ιό με τα ασημένια κουταλάκια τους.

Όμως οι αρμόδιες επιστημονικές κρατικές αρχές δεν πάνε καθόλου πίσω σε πελώριες ευθύνες. Αυτές όχι μόνο έκαναν το έγκλημα να μην αντισταθούν σε αυτό

το αίσχος για να προφυλάξουν το λαό προτρέποντάς τον ανοιχτά να μην κοινωνήσει, αλλά έκαναν και συνεχίζουν ακόμα και σήμερα, και μάλιστα με πλήρη διακομματική συνενοχή να κάνουν το ακόμα μεγαλύτερο έγκλημα, έγκλημα διαρκείας να αρνούνται να κάνουν τεστ στον κόσμο που έχει κάποια από τα κρούσματα της αρρώστιας που προκαλεί ο κορονοϊός, της Covid-19. Επιμένουν δηλαδή να του κάνουν τεστ μόνο αν είναι τόσο χάλια, ώστε να μπει στο νοσοκομείο με οξύ αναπνευστικό πρόβλημα. Αυτά τα τεστ θεωρούνται σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, ιδιαίτερα στις πιο προηγμένες στον κόσμο στην πάλη με τον κορονοϊό Νότια Κορέα και Ταϊβάν, κλειδιά για την αναχαίτιση του, ειδικά στον κρίσιμο τομέα της ιχνηλάτισης και του ελέγχου της διασποράς του μέσα στον πληθυσμό. Το να μην ξέρει ένας μεμονωμένος άνθρωπος αν τα συμπτώματα του είναι του κορονοϊού ή ενός απλού κρυολογήματος είναι πολύ κακό πράγμα γιατί δεν ξέρει αν πρέπει και με πόση επιμέλεια να ειδοποιήσει όλους τους ανθρώπους με τους οποίους ήρθε σε επαφή για να προφυλαχθούν και να προφυλάξουν και αυτοί με τη σειρά τους εκείνους

με τους οποίους εκείνοι ήρθαν σε επαφή. Αλλά το να μην ξέρει το υγειονομικό σύστημα αυτούς τους αλληπαλλήλους κύκλους μιας ενδεχόμενης μόλυνσης είναι ένα έγκλημα κατά της δημόσιας υγείας. Μάλιστα στη Νότια Κορέα τα χιλιάδες τεστ συνοδεύονται και από μια ιντερνετική εφαρμογή που δείχνει σε ζωντανό χρόνο πως κινείται ο χάρτης των κρουσμάτων σε κάθε στιγμή και σε κάθε σημείο της χώρας για να τα βλέπει ο πληθυσμός και να φυλάγεται ιδιαίτερα σε αυτές τις περιοχές και, κυρίως, το υγειονομικό σύστημα να οργανώνει καλύτερα τις άμυνές του.

Το χειρότερο με τα τεστ που δεν γίνονται στη χώρα μας είναι ότι ο κόσμος δεν μαθαίνει πόσο κινδυνεύει συνολικά γιατί του παρουσιάζεται μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό των κρουσμάτων και όχι ο αριθμός που είναι κοντά στην πραγματικότητα και είναι σύμφωνο με κάποιους ειδικούς 20 έως 30 φορές μεγαλύτερος. Για να καταλάβει κανείς πόσο εγκληματικά λίγα είναι τα τεστ που γίνονται στην Ελλάδα και πόσο ανέντιμοι είναι όσοι συμβουλεύουν τον κόσμο να μη διαμαρτύρεται που ο ΕΟΔΥ (δηλαδή η κυβέρνηση) απαιτεί από τον κάθε έναν με κάποια από τα συμπτώματα του Covid -19 να κάθεται στο σπίτι του χωρίς να ξέρει αν αποτελεί φορέα ή όχι του ιού, αρκεί να ξέρει ότι κάθε μέρα στην Γερμανία γίνονται 10.000 τεστ, δηλαδή περίπου 1.200 τεστ σε αναλογία πληθυσμού με την Ελλάδα, στη Νότια Κορέα μέχρι 60.000 δηλαδή 12.000 σε αναλογία πληθυσμού με την Ελλάδα, ενώ στην Ελλάδα έχουν γίνει ως χθες 14 του Μάρτη μόνο 3.400 τεστ, δηλαδή κατά μέσο όρο στις 17 μέρες από την εμφάνιση του πρώτου κρούσματος, 200 τεστ τη μέρα! Αυτός είναι ένας βασικός λόγος που ο λαός μας δεν ανησυχούσε ως τώρα ιδιαίτερα ενώ ακόμα και τώρα δεν ακολουθεί όσο πρέπει τα μέτρα ατομικής αυτοπειθαρχίας ούτε καλεί και άλλους να πειθαρχούν στην ελαχιστοποίηση των επαφών τους με άλλους ανθρώπους, ιδιαίτερα όσοι μπορούν από οικονομική άποψη να μένουν μέσα στο σπίτι τους.

Ωστόσο πρέπει να πάρουμε υπόψη μας και να αντιπαλέψουμε και μία αρνητική τάση που κάνει τον ατομικό αυτοπεριορισμό στη χώρα μας να είναι μικρότερος από εκείνον σε άλλες χώρες. Αυτή η τάση πέρα από κάποια πολιτιστι-

Ο ΝΟ.1 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ, ΟΙ Π.Ο.Υ ΚΑΙ ΟΙ ΤΣΙΟΔΡΕΣ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 16/3/2019

Με αφορμή την πανδημία οι νεοχιτλερικοί του Πεκίνου έχουν ως γνωστό επιδοθεί σε μια παγκόσμια διπλωματική εκστρατεία που φέρει τη μορφή «βοήθειας» προς τις πληττόμενες χώρες της Δύσης. Σε μερικές χώρες η παραπάνω εκστρατεία πετυχαίνει το στόχο της με τη βοήθεια φιλικών στον ρωσοκινέζικο άξονα κυβερνήσεων.

Όμως πολλά κράτη καταγγέλλουν την κινέζικη βοήθεια σαν αναποτελεσματική ή και εντελώς σάπια (πχ ακατάλληλες μάσκες, ανακριβή τεστ) ενώ ήδη η ΕΕ ξεσκεπάζει την υποκρισία του Πεκίνου που όταν λαμβάνει ευρωπαϊκή βοήθεια συνιστά χαμηλούς τόνους στον αποστολέα ενώ όταν η ίδια στέλνει κάτι στο εξωτερικό αυτοπροβάλλεται σα σωτήρας. Το βασικότερο είναι ωστόσο ότι στο διεθνή έγκυρο τύπο μένει σταθερή και με νέα στοιχεία η αρθρογραφία για τις ευθύνες της κινεζικής πολιτικής ηγεσίας και των φίλων της σε όλο τον κόσμο, για την εμφάνιση και κυρίως για την παγκόσμια διάδοση του covid-19.

Οι κινεζικές αρχές αρχικά (μέσα Δεκέμβρη) προσπάθησαν να αποκρύψουν την ύπαρξη της νέας λοίμωξης και τιμώρησαν όσους επιχείρησαν να ενημερώσουν τον κόσμο. Αυτό συνέβαινε ήδη στις 31 του Δεκέμβρη, όταν στο επίκεντρο της πανδημίας, την πόλη Βουχάν της επαρχίας Χουμπέι, τα επιβεβαιωμένα κρούσματα είχαν ήδη ξεπεράσει τα 100 και οι νεκροί ανέρχονταν σε 15. Μέχρι τα μέσα Γενάρη οι κι-

νεζικές αρχές επέμεναν ότι «δεν υπάρχει καμία απόδειξη μετάδοσης από άνθρωπο σε άνθρωπο», έναν ισχυρισμό που τον επανέλαβε τότε η δεμένη με το Πεκίνο και οπωσδήποτε με τη Μόσχα εγκληματική ηγεσία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας που παραμένει στη θέση της. Στις 18/1 οι κινέζοι σοσιαλφασίστες επέτρεψαν τη διεξαγωγή ενός φεστιβάλ στη Βουχάν, μιας μαζικής εκδήλωσης που προσέλκυσε δεκάδες χιλιάδες άτομα. Λίγο αργότερα, στις 23/1 απαγορεύτηκαν οι πτήσεις από τη Βουχάν προς την υπόλοιπη Κίνα όμως οι διεθνείς αερομεταφορές συνεχίστηκαν κανονικά. Στο σημείο αυτό βρίσκεται η αποκάλυψη της συνειδητής επιλογής των χιτλερικών του Πεκίνου να εξάγουν την επιδημία που οι ίδιοι μετά βίας μπορούσαν να συγκρατήσουν.

«Είναι σαν να λένε στον εαυτό τους: "Θα βυθιστούμε, και θα μπορέσουμε έτσι να παρασύρουμε και τον υπόλοιπο κόσμο στον πάτο μαζί μας", σχολιάζει με άρθρο του της 10/4 ο Άντριου Σάλιβαν στο περιοδικό *Intelligencer* (<https://nymag.com/intelligencer/2020/04/andrew-sullivan-time-for-conscious-uncoupling-with-china.html>).

Αυτή η στάση του Πεκίνου δεν θα είχε το τερατώδες αποτέλεσμα που τελικά είχε, αν η ηγεσία του ΠΟΥ δεν επέμενε και τότε και ως την τελευταία στιγμή να διαπράξει το δεύτερο και μεγαλύτερο έγκλημα της ότι η επιδημία δεν έχει γίνει πανδημία, οπότε δεν χρειάζεται να κοπούν οι αεροπορικές συνδέσεις της Κίνας προς

τον έξω κόσμο ή για την ακρίβεια ότι οι υπόλοιπες χώρες του κόσμου δεν πρέπει να απαγορεύσουν ή έστω να ελέγξουν και να πάρουν μέτρα καραντίνας για τους ταξιδιώτες από την Βουχάν και γενικότερα από την Κίνα. Το τρίτο και συνεχιζόμενο έγκλημα της ηγεσίας του ΠΟΥ είναι ότι δεν χρειάζονται οι προστατευτικές μάσκες για τις μετακινήσεις των πλανητών μαζών στον υπόλοιπο κόσμο η ακόμα χειρότερα ότι κάνουν κακό. Η κύρια εξήγηση για αυτή τη στάση είναι ότι αφού η Κίνα φοράει παντού μάσκες, και μάλιστα είναι αυτή που κυρίως τις παράγει στον κόσμο, έχει συμφέρον από τη διάδοση του ιού στη Δύση οπότε από τη μη χρήση των масκών η οποία είναι ένα από τα βασικά εργαλεία της μη διάδοσης. Από την άλλη αν ο ΠΟΥ έβγαζε τη θέση ότι οι μάσκες είναι απαραίτητες, δηλαδή έπαιρνε τη θέση της ίδιας της Κίνας, αλλά και της Ταϊβάν και της Νότιας Κορέας, τότε όλες οι χώρες θα απαιτούσαν από την Κίνα να τους παραδώσει ένα μεγάλο κομμάτι από την παραγωγή της που τώρα την κρατάει για τον εαυτό της και ένα μικρό μέρος της στέλνει στο εξωτερικό.

Εννοείται ότι η ελληνική υγειονομική διακομματική διακυβέρνηση που έχει ιεροποιημένο εκπρόσωπό της τον αγαπημένο του ρωσικού τύπου Τσιόδρα, ακολουθεί στην πράξη τον ΠΟΥ κόντρα στη απόφαση του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Πρόληψη των Επιδημιών και του Ελέγχου.

Η ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΡΟΝΟΪΟ ΜΙΑ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΔΗΜΙΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Συνέχεια από τη σελ. 3

κά χαρακτηριστικά του έθνους μας οφείλονται κατά τη γνώμη μας στο επί δεκαετίες θεσμοθετημένο σαμποτάζ της μεγάλης σύγχρονης παραγωγής το οποίο έχει μετατρέψει τη χώρα μας σε χώρα μικροπαραγωγών, κρατικών πάντα ανευθυνών μικρογραφειοκρατών και μικροαστών, ενώ και το προλεταριάτο που αντιστοιχεί σε αυτόν το τρόπο παραγωγής επειδή είναι έντονα καταταμαχισμένο, επηρεάζεται σημαντικά από αυτό το πνεύμα. Πρόκειται για το πνεύμα ενός «αριστοκρατικού αναρχισμού» που δεν αναγνωρίζει σε κανένα συλλογικό όργανο – πόσο μάλλον στο πραγματικά εντελώς εκμεταλλευτικό, άδικο και απατεωνίστικο ελληνικό κράτος – το δικαίωμα να ξέρει καλύτερα και να επιβάλλει στον παντογνώστη μικροαστό το πως αυτός θα ζήσει. Αυτό το πνεύμα, που ποδοπατεί κάθε κοινωνική υποχρέωση που δεν επιβάλλεται από μια αδυσώπητη εξωτερική βία, υποκύπτει συχνά με ενθουσιασμό και ακολουθεί μια τέτοια βία, πράγμα που έχει αξιοποιηθεί από το σοσιαλφασισμό αλλά και τον κλασικό φασισμό που στήνουν τα δήθεν αντικαθεστωτικά τους κινήματα για να επιβάλλουν τη δικτατορία του δικού τους κόμματος, της δικιάς τους κομματικής φράξιας και τελικά του δικού τους αδέσφατου ιμπεριαλιστικού καθεστώτος πάνω σε αποκαμωμένες, ανοργάνωτες και γι αυτό παθητικοποιημένες μάζες. Είναι πολύ χαρακτηριστικά ότι τα βασικά κόμματα του σοσιαλφασισμού το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ και η εξωκοινοβουλευτική ουσία τους, είναι τα πιο αρνητικά ή έστω επιφυλακτικά στα επείγοντα μέτρα αυτοαπομόνωσης του πληθυσμού. Είναι χαρακτηριστικό το ψευτοΚΚΕ στην Πάτρα, όπου αν και το ίδιο πονηρά σαν Δήμος ακολούθησε διστακτικά την κυβερνητική απαγόρευση για το καρναβάλι έκλεισε το μάτι στους άλλους καρναβαλιστές να την παραβιάσουν θέτοντας το σαν ζήτημα μιας απλής επιλογής.

Όλα τα στοιχεία που έχουμε μέχρι αυτή τη στιγμή μας δείχνουν ότι η μεγάλη αυτή επιδημία, που πρόκειται να συγκλονίσει όλο τον κόσμο για χρόνια, θα οδηγήσει σε πρωτοφανή και ξεχωριστή κρίση την πολύ άρρωστη παραγωγικά και πολιτικά χώρα μας, ιδίως αν χτυπηθεί η πολύ κακώς αποκαλούμενη βαριά βιομηχανία της χώρας, ο τουρισμός. Γι αυτό καλούμε τους συντρόφους και τους φίλους μας να αντιμετωπίσουμε την πάλη ενάντια σε αυτήν την επιδημία σαν αρχή ενός μεγάλου πολιτικού, παραγωγικού και πολιτιστικού πολέμου για τη σωτηρία του λαού και την αλλαγή

της χώρας που δεν μπορεί παρά να έχει στη μορφή αντιφασιστικά δημοκρατικά και στην ουσία επαναστατικά χαρακτηριστικά. Η αντιμετώπιση του κορονοϊού δεν είναι κάτι τόσο εύκολο όσο λένε οι διάφοροι μητσοτάκηδες με τους δεκάριχους τους του τύπου «ακούστε τους ειδικούς και θα βγούμε στο τέλος νικητές»

Κανένας ειδικός, ιδιαίτερα κανείς κυβερνητικός ειδικός δεν θα σώσει τη χώρα μας όταν αυτός υποκύπτει από την αρχή στην κυβερνητική απαίτηση να μην σταματήσει η μετακίνηση προσώπων αρχικά από την Κίνα και μετά από την Ιταλία, όταν δεν καλεί αποφασιστικά τους πιστούς να μην πηγαίνουν στις λειτουργίες και ιδίως να μην κοινωνούν, όταν μοιράζει την αυταπάτη ότι με αυτές τις πηγές μόλυνσης ανοιχτές και χωρίς πλατεία τεστ θα μπορεί να καθυστερήσει σημαντικά την επιδημία, όταν δεν ομολογεί στο λαό ότι ναι χρειάζονται τα εκτεταμένα τεστ αλλά απλά η χώρα δεν διαθέτει αρκετά από αυτά επειδή ούτε τα παράγει, ούτε φρόντισε να τα παραγγείλει, όταν σε κάθε ευκαιρία δηλώνει ότι δεν χρησιμοποιούν καθόλου οι μάσκες, ειδικά στα μαζικά συγκοινωνιακά μέσα κρύβοντας και πάλι ότι η χώρα μας δεν παράγει μάσκες σε στοιχειώδη τουλάχιστον κλίμακα και μόλις τώρα πολύ καθυστερημένα εγκαινίασε το μόνο και ουσιαστικά πολύ προσωρινό μέτρο που ξέρουν να εφαρμόζουν οι χώρες χωρίς παραγωγική ικανότητα, την επίταξη του υπάρχοντος στοκ. Συνειδητά το ελληνικό κράτος και οι ειδικοί του παραπληροφόρουν το λαό όταν έλεγαν ότι οι μάσκες δεν κάνουν τίποτα και μάλιστα κάνουν κακό για τον κορονοϊό. Οι απλές μάσκες που είναι χαλαρές στο πρόσωπο δεν εμποδίζουν ολοκληρωτικά τον ιό αλλά οι ειδικοί συμφωνούν ότι μειώνουν σε κάποιο βαθμό έστω μικρό τον κίνδυνο από αυτόν (<https://www.livescience.com/face-mask-new-coronavirus.html>). Κυρίως όμως αφού ο καθένας μπορεί να είναι πια χωρίς να το ξέρει φορέας του Ιού η απλή μάσκα είναι παντού απαραίτητη! Εννοείται οι μάσκες τύπου N95 που εφαρμόζουν ακριβώς στο πρόσωπο είναι εξαιρετικά αποτελεσματικές και στην άμυνα από τον Ιό αν και δεν μπορούν να εφαρμόζονται για πολύ ώρα. Αυτές είναι τελείως απαραίτητες για μεγάλους ανθρώπους και αρρώστους που μπορεί να βρεθούν στην ανάγκη μιας έκθεσης στον Ιό. Εκείνο που κρύβεται συστηματικά από το λαό μας είναι ότι οι περισσότερες μάσκες στον κόσμο κατασκευάζονται στην Κίνα, ότι όσες κατασκευάζει η Κίνα σήμερα με πολύ ανώτερους ρυθμούς ουσιαστικά τις κρατάει για τον εαυτό της, δημεύοντας την

παραγωγή ακόμα και δυτικών εργοστασίων στην Κίνα. Τώρα όλες οι ανεπτυγμένες χώρες έχουν αυξήσει την παραγωγή масκών στα λίγα εργοστάσια τους και γίνονται αυτάρκειες. Στην Ελλάδα των βιομηχανικών σαμποταριστών καμιά τέτοια συζήτηση δεν γίνεται. Η μαζική παραγωγή масκών, τουλάχιστον απλών χειρουργικών στην Ελλάδα, πρέπει να γίνει παλλαϊκό αίτημα και οι καθεστωτικοί αντιβιομηχανικοί σαμποταριστές να πνιγούν στην λαϊκή οργή γιατί τα κατάφεραν ούτε καν μάσκες και αντισηπτικά να μην παράγει για μια δύσκολη στιγμή αυτή η χώρα.

Γενικά δεν πρέπει να ξεχνάμε μια αρχή σε ότι αφορά την άσκηση της επιστήμης στην Ελλάδα: Είναι σχεδόν αδύνατο να καταλαμβάνουν πανεπιστημιακές έδρες σήμερα άνθρωποι που να είναι ικανοί σαν ειδικοί να κάνουν προτάσεις και να προβάλλουν απόψεις που δεν αρέσουν στο κυρίαρχο πολιτικό μπλοκ. Γι αυτό το λόγο σε όλα τα επιστημονικά ζητήματα που αφορούν άμεσα τις μάζες η θέση μας είναι η εξής: Ακούμε τους κρατικούς ειδικούς αλλά ειδικά επειδή η Ελλάδα είναι ένα κράτος βαθιά εξαρτημένο από τους δύο μεγαλύτερους φασισμούς της γης, πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα δύσπιστοι προς αυτούς και πιο πολύ προς την κρατική πολιτική στην εκπόνηση της οποίας αυτοί συμμετέχουν. Γι αυτό το λόγο μαζεύουμε όσα στοιχεία μας δίνουν οι κρατικοί ειδικοί, τα συνδυάζουμε με το τι λένε οι πολύ λιγότερο πολιτικά χειραγωγημένοι επιστήμονες στις αστοδημοκρατικές χώρες, ενημερωνόμαστε για το τι λέει ευρύτερα η επιστήμη και η επιστημονική λογική και αποφασίζουμε τι θα προτείνουμε στο λαό να κάνει και κυρίως τι να διεκδικήσει από την κυβέρνηση και ευρύτερα από το διακομματικό πολιτικό καθεστώς. Στη συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόζουμε με τη μεγαλύτερη σχολαστικότητα όχι απλά τα μέτρα περιορισμού των άμεσων επαφών μεταξύ των προσώπων που όψιμα αποφάσισε η κυβέρνηση αλλά ζητάμε και άλλα και πρώτα-πρώτα να απαγορευτούν οι λειτουργίες, ιδιαίτερα η μετάληψη με το ίδιο κουτάλι στις εκκλησίες στις οποίες κυρίως συμμετέχουν ηλικιωμένοι άνθρωποι. Πρέπει από κάθε λογικό άνθρωπο να καταγγελθεί για εγκληματικές ευθύνες η εκκλησιαστική ηγεσία για την απόφαση της να οδηγήσει τόσους πιστούς σε κίνδυνο να χάσουν τη ζωή τους χώρια τη μόλυνση που άθελά τους προκαλούν και στον υπόλοιπο πληθυσμό. Επίσης πρέπει να παρθούν τώρα δα και όχι σε λίγες μέρες τα μέτρα απομόνωσης στα σπίτια που υποχρεώθηκαν καθυστερημένα να πάρουν η Ιταλία και η Ισπανία. Όλα μάλιστα δείχνουν,

αφού τα κρούσματα αυξάνονται πια γεωμετρικά στη χώρα μας, ότι πρέπει να κλείσουν σήμερα όλες οι επιχειρήσεις όπου συγκεντρώνονται αρκετοί εργαζόμενοι, ακόμα και οι βιομηχανίες και οι βιοτεχνίες εκτός από αυτές που είναι απαραίτητες πχ αυτές για τρόφιμα και φάρμακα κλπ όταν δεν υπάρχουν σημαντικά αποθέματα από το προϊόν τους. Σε κάθε τέτοιο χώρο δουλειάς οι εργαζόμενοι πρέπει να απαιτήσουν από την εργοδοσία τα πιο ακριβά μέσα προστασίας. Καλούμε το λαό να πάρει αυτήν την υπόθεση στα χέρια του φροντίζοντας και προπαγανδίζοντας την ανάγκη προστασίας και αυτοπροστασίας σε κάθε γειτονιά καθώς και για να δοθεί κάθε κρατική βοήθεια και πάνω απ' όλα να αναπτυχθεί η λαϊκή αλληλεγγύη για τους ηλικιωμένους και τους αρρώστους. Στο σημείο αυτό πρέπει να προσέξουμε το εξής: Ενώ υπερασπίζουμε τα μέτρα της οικογενειακής και ατομικής απομόνωσης – κι αυτό όχι εν λευκό και για πολύ – δεν θα υπερασπίζουμε κάθε απόπειρα αυτής της κυβέρνησης να αξιοποιήσει την αποδοχή τέτοιων μέτρων από το λαό για να ασκήσει η ίδια έκτακτες πολιτικές εξουσίες. Έχουμε λόγους να ανησυχούμε για κάτι τέτοιο επειδή ο Μητσοτάκης γίνεται όλο και περισσότερο πιο φιλικός στην ακροδεξιά του «νόμου και της τάξης» ενώ μόλις πρόσφατα ζύπνησε το σοβινιστικό τουρκοφαγικό τέρας επιτρέποντας κυρίως πολιτικά, αλλά και αστυνομικά, τη ναζιστική βία κατά μεταναστών και στον Έβρο και στα νησιά.

Παράλληλα με όλα τα παραπάνω μέτρα πρέπει να απαιτήσουμε να αφιερωθούν από την κυβέρνηση όλοι οι απαραίτητοι οικονομικοί πόροι για την άμεση επάνδρωση σε νοσηλευτικό προσωπικό και κυρίως για την ενίσχυση του εξοπλισμού όλων των νοσοκομείων, δημόσιων και ιδιωτικών όλης της χώρας με όλα τα μέσα που απαιτούνται για τους αρρώστους από τον κορονοϊό σε οξεία φάση. Από σήμερα πρέπει να γίνουν τα πάντα για να υπάρχουν πολύ περισσότερες από τις ελάχιστες σε σχέση με τον πληθυσμό μας εντατικές και κυρίως να υπάρχουν συσκευές τεχνητής αναπνοής για να μην είναι αναρίθμητοι οι νεκροί και μαρτυρικός ο θάνατος τους.

Τέλος δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική οποιαδήποτε εκστρατεία προστασίας του πληθυσμού που στηρίζεται, ωστόσο βρεθεί φάρμακο ή εμβόλιο, στη μείωση των ανθρώπινων επαφών και ουσιαστικά στην πελώρια μείωση της παραγωγικής διαδικασίας, αν δεν εξασφαλίζεται αποζημίωση για τους εργαζόμενους των ιδιωτικών επιχειρήσεων που έχουν διακόψει τη λειτουργία τους. Μάλιστα πρέπει να εξασφα-

λιστεί ένα ελάχιστο εισόδημα σε αυτό το διάστημα για όλους τους άνεργους καθώς ένας μεγάλος αριθμός τους επιβιώνει κάνοντας μερικά περιστασιακά μεροκάματα. Επίσης πρέπει να δοθεί η διέξοδος μιας μίνιμουμ κοινωνικής επαφής και φροντίδας για ανθρώπους που πάσχουν από ψυχικά νοσήματα και άγχη τα οποία σε τέτοιες περιστάσεις επιδεινώνονται. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να δημιουργηθούν μέσα στις συνθήκες μιας τέτοιας πρωτοφανούς απομόνωσης κελιά προσωπικής και οικογενειακής απελπισίας. Εδώ η λαϊκή αλληλεγγύη είναι ακόμα πιο ζωτικής σημασίας και το διαδίκτυο ένα εργαλείο για να σώζονται ζωές και ψυχές, αλλά και να ενώνεται ο λαός απέναντι στο φασισμό που θα προσπαθήσει με τις δύο μορφές του, φαιή και «κόκκινη» να αξιοποιήσει αυτή την ατομική φυσική απομόνωση των μαζών για να εμφανιστεί σαν σωτήρας τους, ενώ οι διεθνείς πάτρωνες αυτού του φασιστικού δίπολου, οι ρωσοκινέζοι ιμπεριαλιστές θα βρουν την ευκαιρία να προετοιμάσουν το μεγάλο τους πόλεμο.

Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι ήδη τα σοσιαλφασιστικά κόμματα ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ ενώ καλύπτονται ουσιαστικά από την κυβέρνηση στο πιο βασικό, που είναι η καταστροφική ως τώρα κρατική πολιτική για τα μέτρα αναχαίτισης του ιού, διαχωρίζονται από αυτήν τώρα μόνο σε ένα πράγμα, που είναι το μόνο που κάνουν πάντα: δημαγωγούν τζάμπα στο ζήτημα της διανομής ενός τάχα άπειρου κεφαλαίου που γι αυτούς είναι αποθησαυρισμένο στα βαθιά σεντούκια της αστικής τάξης το οποίο τώρα πρέπει να διανεμηθεί στο λαό και στις μικρές επιχειρήσεις στην κρίση που ξέρουν ότι έρχεται. Δηλαδή δεν θα ακούσει κανείς από αυτούς ούτε μια κουβέντα για μέτρα στο επίπεδο της παραγωγής, ούτε καν για την παραγωγή των υλικών των απαραίτητων για την υγεία του πληθυσμού, πόσο μάλλον για τα ευρύτερα, για τα πρακτικά πολιτικά μέτρα που θα πρέπει να σχεδιαστούν από τώρα για να επιβιώσει οικονομικά-παραγωγικά μια χώρα και ένας λαός που ζει χοντρικά από έναν πιθανά για αρκετό χρόνο τσακισμένο τουρισμό.

Σε τέτοιες έκτακτες συνθήκες η δουλειά των πραγματικών κομμουνιστών είναι να δια φωτίζουν το λαό και να οργανώνουν τις αυθόρμητες αντιστάσεις του λαού και κάθε δημοκρατικής και πατριωτικής δύναμης του τόπου. Η ΟΑΚΚΕ θα κάνει ότι πρέπει σε αυτή τη μεγάλη στιγμή για το λαό μας καθώς και για τους λαούς όλου του κόσμου.

ΤΟ «ΕΓΩ ΑΠΟΦΑΣΙΖΩ» ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ, Ο «ΑΓΙΟΣ» ΤΣΙΟΔΡΑΣ ΚΑΙ Η ΠΛΗΡΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΣΙΠΡΑ-ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΘΑΝΑΤΟ, ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΙΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Με τον τρόπο που έκανε το διάγγελμα του για καθολική απαγόρευση κυκλοφορίας, ο Μητσοτάκης είναι σαν να διάβασε ένα εγχειρίδιο φασιστικής δικτατορίας

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 24/3/2019

Μια δημοκρατική κυβέρνηση έχει δικαίωμα και πρέπει να επιβάλει τέτοια μέτρα καραντίνας προκειμένου μια θανατηφόρα επιδημία να μην σκοτώσει δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους. Εκείνο που δεν έχει δικαίωμα να κάνει είναι να αναγγείλει απαγορεύσεις όχι σαν εκπρόσωπος μιας δημοκρατικής κυβέρνησης αλλά σαν δικτάτορας.

Είπε λοιπόν «εγώ αποφάσισα αυτά τα μέτρα» και όχι η κυβέρνησή, ή ένα υπουργικό όργανο, ή μια θεσμοθετημένη κρατική αρχή. Είπε ότι αφού αποφάσισε αυτός, ότι αποφάσισε οι πολίτες σαν άτομα πρέπει να υποταχθούν χωρίς καμιά αντίρρηση και καμιά διαφωνία, γιατί αυτό είναι το νόημα της ρητής απαίτησης του στο διάγγελμά του για υποταγή του ατόμου στο σύνολο, δηλαδή στην κοινωνία. Εδώ δηλαδή κοινωνία δεν είναι τα συλλογικά τυπικά ή και άτυπα όργανα της πολιτικής δημοκρατίας, όπως η κυβέρνηση, ή τα αναγκαστικά συλλογικά κρατικά όργανα της πολιτικής προστασίας, ή τα κόμματα, ή τα συνδικάτα, ή οι δημοτικές εξουσίες, ή οι όποιες ανεξάρτητες αρχές, ή ο τύπος από τα οποία δεν ανέφερε κανένα στην ομιλία του, αλλά το κράτος σαν ενσάρκωση της κοινωνίας αλλά και αυτό σαν αφαίρεση αφού γίνεται συγκεκριμένο μόνο σαν ο εαυτός του.

Όταν μια δημοκρατία παίρνει τόσο βαριά περιοριστικά μέτρα για τους πολίτες της, αυτή φροντίζει πάντα να επικαλεστεί τη συμφωνία και την έγκριση μιας σειράς συλλογικών οργάνων αυτής της δημοκρατίας, ιδιαίτερα των εκλεγμένων. Αλλά και αν βρει το πρόσχημα για να μην το κάνει αυτό πατώντας στην άμεση απάντηση που απαιτεί η ταχύτητα με την οποία εμφανίζεται ο όποιος κίνδυνος, τότε ο κάθε αρχηγός ή εκπρόσωπος μιας δημοκρατικής εξουσίας φροντίζει να θυμίσει ότι είναι παρόντες, ενεργοί και ελεύθεροι οι πολίτες και τα όποια συλλογικά όργανα τους όχι μόνο για να εγκρίνουν ή να κριτικάρουν τις υποτίθεται αναγκαστικά αστραπιαίες αποφάσεις του, αλλά να φροντίζουν για την ενημέρωση, την κινητοποίηση και την αλληλεγγύη των πολιτών μέσα από το πιο επαναστατικό εργαλείο επικοινωνίας που υπήρξε ποτέ, το διαδικτυο.

Όμως τίποτα από όλα αυτά. Ο μικρός ξαφνικός δικτάτορας μίλοισε αποκλειστικά στο πρώτο πρόσωπο και διάλεγε επίτηδες φράσεις του τύπου «απόφαση μου» και «δεν θα αφήσω», ώστε να συνταχθούν τα πιο πολιτικά καθυστερημένα η και αντιδραστικά τμήματα του πληθυσμού δίπλα του, εντυπωσιασμένα από την απροσδόκητα συγκεντρωμένη ισχύ του, ισχύ ουσιαστικά αστυνομική, που εκπαιδεύτηκαν για χρόνια να τη νοσταλγούν χάρη στον προβοκάτορα «φιλελεύθερο» ΣΥΡΙΖΑ. Είναι αυτός κυρίως που σε συνεργασία με το ψευτοΚΚΕ παρέδωσε την παρακμασμένη αστική δημοκρατία στη δική του στενή ηγετική καμαρίλα και στους μικρούς και μεγάλους κρατικούς και παρακρατικούς οπλαρχηγούς του μπάχαλου και του συνδικαλιστικού τραμπουκισμού, ώστε σήμερα όλοι να είναι έτοιμοι για να υπακούσουν σε έναν διορισμένο από το ίδιο καθεστώς

στρατηλατίσκο που φυλάει τα σύνορα της χώρας και της υγείας.

Έτσι λοιπόν μπόρεσε ο Μητσοτάκης να επικαλεστεί μία συντριπτική πλειοψηφία του λαού από την οποία άντλησε απευθείας και αδιαιμεσολάβητα το δικαίωμα για ατομικές «έκτακτες εξουσίες», οπότε διαγράφηκαν με μία μονοκουτυλιά όλες οι συνταγματικές εγγυήσεις δημοκρατίας. Βέβαια τυπικά οι αποφάσεις του Μητσοτάκη υπογράφονται σαν υπουργικές αποφάσεις, αλλά αυτό κανείς δεν το έμαθε και άλλωστε είναι άνευ ουσίας. Ο Μητσοτάκης δεν χρειάζεται το υπουργικό του συμβούλιο παρά μόνο για να βαράει τις σφραγίδες πάνω στις αποφάσεις του.

Σημαίνει αυτό ότι ο Μητσοτάκης έγινε ο ίδιος ένας αληθινός δικτάτορας; Όχι βέβαια όχι γιατί ενδεχόμενα δεν θέλει αλλά απλά γιατί στήριζεται σε δανεικές ξιφολόγχες. Ο Μητσοτάκης είναι απλά το σημερινό κυβερνητικό πρόσωπο μιας διακομματικής δικτατορικής εξουσίας κορυφής, που στο κέντρο της δεν είναι το σώμα της ΝΔ αλλά ο ηγετικός μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ. Ο Μητσοτάκης μπορεί να εμφανίζεται σαν εθνικός δικτάτορας επειδή αυτήν την αχρειότητα και αυτόν το ρόλο του τον ανέθεσαν όχι μόνο οι δύο βασικοί κομματάρχες της ΝΔ Καραμανλής και Σαμαράς, που με ένα πολιτικό πραξικόπημα τον τοποθέτησαν στην αρχηγία της ΝΔ (<https://www.oakke.gr/global/item/622>), αλλά κυρίως ο Τσίπρας και ο Κουτσούμπας, δηλαδή οι αρχηγοί των άλλων δυο, οργανωτικά και κρατικά (δηλαδή σε δύναμη άσκησης βίας) μεγαλύτερων, μεγαλύτερων από την εσωτερικά διαλυμένη ΝΔ, κομμάτων της χώρας. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι μόλις χθες μετά το διάγγελμά του ο Τσίπρας αναγνώρισε αυτόν το ρόλο στον Μητσοτάκη και μάλιστα απαίτησε να τον παίζει από δω και μπρος αυτός ο ίδιος δηλώνοντας ότι για τη «δημόσια υγεία είναι ατομικά υπεύθυνος ο ίδιος ο πρωθυπουργός» ρίχνοντας βέβαια το βάρος των υποχρεώσεών του πρωθυπουργού, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει συνήθως, στις κούφια και ξεψυχες γενικόλογες του, στα μέτρα προφύλαξης για το ιατρικό προσωπικό, στα περισσότερα ιατρικά μέσα και πιο πολύ στις ενισχύσεις σε επαγγελματίες και εργαζόμενους. Τα αντίστοιχα ουσιαστικά προσχηματικά και εντελώς δευτερεύοντα βγήκε να πει για το διάγγελμα και το ψευτοΚΚΕ. Λέμε προσχηματική μια τέτοια κριτική, αλλά από κοντά και εκείνες του Βαρουφάκη και του Βελόπουλου, επειδή θέλουν να κρύψουν τη συμφωνία με την κυβέρνηση στο ουσιαστικό ζήτημα που είναι ο κυριολεκτικά εγκληματικός τρόπος με τον οποίο αυτή, ειδικά με το υπερσυγκεντρωτικό, εχθρικό σε

κάθε αντίθετη κριτική και μελετημένα συγκινησιακά πρόσωπο του Τσιόδρα, αντιμετωπίζει από την αρχή την επιδημία.

Πρόκειται συγκεκριμένα για το ότι όλες οι κομματικές ηγεσίες και κυρίως οι φαιο-«κόκκινοι» θέλουν τώρα ένα κράτος που θα λειτουργήσει με όρους αυθαίρετης ανάθεσης «έκτακτων εξουσιών» στον ίδιο το Μητσοτάκη και μάλιστα ακόμα πιο πολύ στον αγαπημένο του συντονιστή Τσιόδρα που καθόλου τυχαία πριν τη μεγάλη απαγόρευση άνοιξε μία εκκλησία στα Σπάτα μπροστά στις κάμερες για να κάνει τον ψάλλη. Αυτή ήταν εννοείται μία «υπεύθυνη» μετακίνηση του καλού και άγιου επιστήμονα για «αναγκαίο σκοπό». Πραγματικά τα Σπάτα κέντρο της εκκλησιαστικής εξουσίας του πιο ρωσόφιλου από όλους τους μητροπολίτες, του Νικολάου Λαυρεωτικής που τον πρωτοπροσέξαμε όταν τέσσερις ιερείς της μητρόπολης του συμμετείχαν το 2011 σε εγκαίνια γραφείου της «Χρ. Αυγής» στην Αρτέμιδα.*

Η πείρα μας αλλά και η λογική μας διδάσκουν, ότι κάθε πρόσωπο που παίρνει αποφάσεις με πολιτικές συνέπειες και το αγαπάει όλη η Ελλάδα και μάλιστα από τη μια στιγμή στην άλλη, ή ακόμα περισσότερο όταν υπάρχει καθολική συμφωνία σε μια γραμμή δράσης που αυτό το πρόσωπο εφαρμόζει, αυτό σημαίνει ότι και το πρόσωπο και τη γραμμή την αγαπάει και το πιο αντιδραστικό κόμμα, που σημαίνει ότι έχουμε να κάνουμε με ένα αγαπημένο πρόσωπο και μια αγαπημένη πολιτική γραμμή του φαιο-«κόκκινου» φασισμού.

Δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στο πρόσωπο του Τσιόδρα (και όχι τόσο στον μόνοι σύμμαχο του και ακόλουθο του, τον Χαρδαλιά της Πολιτικής Προστασίας) επειδή σε αυτό ακριβώς εκδηλώνεται μία πρωτοφανής εθνική ομοψυχία με επικεφαλής της τον πιο μεγάλο λάτρη του, τον ΣΥΡΙΖΑ. Χάρη στη διακομματική ομοψυχία πίσω από τον Τσιόδρα εξελίσσονται κυριολεκτικά στο σκοτάδι, δηλαδή ουσιαστικά έξω από όλα τα κανάλια, και στο περιθώριο της ενημέρωσης των 7μμ (η οποία έχει αποκτήσει την ιερότητα θείας λειτουργίας), έντονες συγκρούσεις προς το παρόν στο επιστημονικό επίπεδο υπέρ της αναγκαιότητας των μαζικών τεστ για τον κορονοϊό και κατά της συνειδητής τους μη προώθησης από το τρίδυμο Μητσοτάκη, Τσίπρα, Τσιόδρα.

- Αν μας λένε κάτι όλες οι εμπειρίες από τις χώρες που καλύτερα από όλες στον κόσμο αντιμετώπισαν τον κορονοϊό, τη Νότια Κορέα και την Ταϊβάν, αλλά σε ένα μικρότερο βαθμό και τη Γερμανία, το βασικό είναι να μπαίνουν στην καραντίνα τα άτομα που έχει χτυπήσει ο ιός και μάλιστα όταν είναι στο στάδιο που δεν έχουν συμπτώματα, οπότε και διαδίδουν σταδιακά σε τεράστιους αριθμούς τον ιό. Γι αυτό ο σκοπός χρειάζονται μεγάλες δειγματοληψίες, ιχνηλάτηση και νέα τεστ όλων των πιθανών φορέων, ώστε να

μπουν σε καραντίνα πριν προκαλέσουν μια έκρηξη όπως υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να γίνει σε λίγο και στη χώρα μας, αφού αυτοί που μπήκαν μόλις προχθές σε κάποια καραντίνα ήδη θα έχουν μολύνει χιλιάδες άλλους. Οι Τσιόδρας υπό την αιγίδα Μητσοτάκη και Τσίπρα, οπότε αυτόματα και όλα τα κανάλια, सम्ποτάρανε τη γραμμή των πολλών τεστ. Μάλιστα ο ίδιος ο Τσιόδρας αξιοποίησε κατ' επανάληψη αυτό το απόλυτο πολιτικό μονοπώλιο της γραμμής του στην ενημέρωση των 6μμ για να επιτεθεί για fakenews και για ιδιοτελείς σκοπούς, στο επιστημονικό μέτωπο που ζητούσε τεστ, στο μέτωπο δηλαδή του καθηγητή της τοξικολογίας Κουρέτα και των καθηγητών του Πανεπιστημίου της Αθήνας που ζητούσαν να γίνουν και στην Ελλάδα τα μαζικά τεστ σαν την πρώτη υποχρέωση ενός υγειονομικού φράχτη απέναντι στον ιό. Αυτοί είπαν ότι χρειάζεται μια εκστρατεία για προμήθεια εξοπλισμού για τεστ, και για να γίνει ο αναγκαίος συντονισμός ώστε όλα τα εργαστήρια της χώρας, πανεπιστημιακά, νοσοκομειακά, κρατικά και ιδιωτικά (τα τελευταία ακόμα και με επίταξη), να συνεργαστούν για την πραγματοποίηση όσο το δυνατό περισσότερων διαγνωστικών τεστ. Τα τεστ σε ασθενείς με ήπια συμπτώματα δίνουν τη δυνατότητα απομόνωσης των φορέων, και θέσης τους σε καραντίνα εγκαίρως πριν διασπείρουν τον ιό. Στο θετικό αυτό μέτωπο έστω και χωρίς πολιτικό θόρυβο μπήκε στην πράξη και το αρμόδιο κυβερνητικό και πιο επίσημο θεσμικό κρατικό όργανο για την δημόσια υγεία, ο ΕΟΔΥ (πρωην ΚΕΕΛΠΝΟ). Ο ΕΟΔΥ προώθησε στην ουσία την πλέον αξιόπιστη γραμμή σε διεθνές επίπεδο, αυτή του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας που έδωσε κυρίως μία κατεύθυνση σε όλα τα κράτη, με τρεις λέξεις «τεστ, τεστ, τεστ». Έτσι ο ΕΟΔΥ αποφάσισε να υποστηρίξει τις υποδείξεις των επιστημόνων για αξιοποίηση όλων των επιστημονικών πόρων της χώρας και του εξωτερικού για να γίνουν όσο γίνεται περισσότερα τα τεστ. Προφανώς κάτω από αυτήν την πίεση αναγκάστηκε κάποια στιγμή ο Τσιόδρας και ο Χαρδαλιάς να εξαγγείλουν 500 συνεργεία που θα εκτελούν μαζικά τεστ σε όλη τη χώρα, μέχρι 20 κάθε μέρα, δηλαδή μέχρι 10000 τεστ τη μέρα. Αυτό το σωστό σχέδιο, που τουλάχιστον θα μας έδινε μια εικόνα για την πραγματική έκταση της επιδημίας πνίγηκε αμέσως μόλις εξαγγέλθηκε χωρίς να μάθουμε το γιατί. Όμως μπορούμε να υποθέσουμε τι συνέβη καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ μέσω των φιλικών του εντύπων επιτέθηκε και συνεχίζει να επιτίθεται με μανία στον προϊστάμενο του ΕΟΔΥ, τον Αρκουμανέα, ζητώντας και την παραίτησή του γιατί είναι τάχα άχρηστος σε σχέση με όλη τη δουλειά που την κάνει τάχα μόνος του ο Τσιόδρας. Ήδη ο Μητσοτάκης αντί να έχει τον ΕΟΔΥ στην πρώτη θέση στη μάχη τον έχει διώξει από το τραπέζι της ενημέρωσης των 6μμ και πρακτικά του έχει αναθέσει το καθήκον να απαντάει σε έναν

τηλεφωνικό αριθμό, τον 1135. Υποθέτουμε λοιπόν ότι ο Αρκουμανέας εκπροσωπεί ένα μέρος του πολυάριθμου κομματικού μηχανισμού της ΝΔ που ο ψευτοφιλελεύθερος, στην πράξη κνιτο-συριζαίος, Μητσοτάκης δεν μπορεί ακόμα να ελέγξει ολοκληρωτικά. Επιβεβαιώνεται έτσι για μια ακόμα φορά η ορθότητα της θέσης της ΟΑΚΚΕ να θεωρήσει λιγότερο αρνητική μια ψήφο στη ΝΔ παρά στο ΣΥΡΙΖΑ το καλοκαίρι του 19 καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πολύ πιο ελεγχόμενη τη στελεχική βάση του από τον Τσίπρα, παρά η ΝΔ από τον Μητσοτάκη.

- Να λοιπόν γιατί ανησυχούμε ότι τα μικρά νούμερα για τα κρούσματα που ακόμα ανακοινώνονται στην καθημερινή ιερή παράσταση Τσιόδρα θα μας οδηγήσουν σε πολλούς θανάτους σε λίγες εβδομάδες, καθώς ως σήμερα τα τεστ γίνονται μόνο σε όσους πάνε σε άσχημη κατάσταση στα νοσοκομεία.

Το δεύτερο, στο βάθος ίσως και μεγαλύτερο υγειονομικό έγκλημα του τρίδμου Μητσοτάκη, Τσίπρα, Τσιόδρα και για το οποίο ως τώρα ελάχιστα γίνεται λόγος, είναι το συνεδητό σαμποτάρισμα κάθε εκστρατείας για να φοράνε μάσκες όχι μόνο οι γιατροί και οι νοσηλευτές, που είναι στο πρώτο μέτωπο της πάλης και το καθεστώς τους άφησε ακάλυπτους, αλλά οι πλατιές μάζες. Αυτό είναι ακόμα πιο απαραίτητο στο πρώτο και πιο κρίσιμο στάδιο της επιδημίας πριν από κάθε απομόνωση. Σε αυτό το στάδιο όχι μόνο τα ΜΜΕ αλλά και οι κρατικοί ειδικοί, χωρίς τα πέντε κόμματα να αμφισβητούν τα λεγόμενά τους, βγαίνουν διαρκώς στα κανάλια για να πουν ότι οι χειρουργικές μάσκες κάνουν περισσότερο κακό παρά καλό όταν τις φοράνε οι πολίτες αν και περιέργως ισχυρίζονταν ότι είναι τελείως απαραίτητες για τους γιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό. Στην πραγματικότητα δεν ήταν ποτέ έτσι. Αυτοί οι παράξενοι ειδικοί μπερδεύουν τα πράγματα για να καλύψουν το κράτος που δεν είχε μάσκες. Οι απλές χειρουργικές μάσκες για τις οποίες κυρίως μιλάμε, κάνουν μια θετική αν και μέτρια δουλειά προφύλαξης στο να μην εισπνέει τον ιό κάποιος που τις φοράει, όπως λένε οι ειδικοί. Όμως κάνουν μια εξαιρετική δουλειά στο να εμποδίζουν κάποιον να στείλει τον ιό σε έναν συνάνθρωπο του. Αν και οι δύο αυτοί άνθρωποι, ο πομπός και ο δέκτης του ιού, φοράνε μάσκες ο ιός δεν μεταδίδεται σε συντριπτικό ποσοστό. Γιαυτό κυκλοφόρησε το βίντεο με την απόχη από την κατά τα άλλα εντελώς φασιστική Κίνα όπου συλλαμβάνεται με αυτήν όποιος δεν έχει μάσκα, για να μην κινδυνέψουν από τον ιό όσοι τον συλλαμβάνουν. Εδώ ο κόσμος έμεινε απόλυτα ανochώρωτος από τους διάφορους Τσιόδρες και καμιά δικαιολογία, που ποτέ δεν δόθηκε επίσημα, ότι δεν υπήρχαν μάσκες δεν είναι αρκετή για να τους δικαιολογήσει. Όμως είναι άφθονες οι μελέτες ότι μπορεί κανείς να φτιάξει αυτοσχέδιες μάσκες, όχι

Το ασύλληπτο έγκλημα του «άγιου» Τσιόδρα και της κυβέρνησης: Η μάσκα προστατεύει μόνο όταν τη φτιάχνουν φίλοι του Κρεμλίνου!

Από το «μη χρησιμοποιείτε μάσκα», που κάποιους θα σκότωνε, στην υποχρεωτική χρήση με επιβολή προστίμου

Σύμφωνα με τον υπεύθυνο της κυβέρνησης, λοιμωξιολόγο Σ. Τσιόδρα η μάσκα δεν ήταν μόνο «αχρείαστη» σε όλη την περίοδο της καραντίνας και της εξάπλωσης του κορονοϊού, αλλά και «επικίνδυνη» για την προστασία από αυτόν. Καταγγείλαμε από την πρώτη στιγμή ότι η απόρριψη της μάσκας σαν προστατευτικό μέσο εκτός από το ότι σκότωνε περισσότερους ανθρώπους εξυπηρευόσε την πάγια αντιβιομηχανική σαμποταριστική πολιτική της κυβέρνησης για την όσο το δυνατόν πιο αργόσυρτη έξοδο από την καραντίνα.

Αυτό ήταν ήδη ένα έγκλημα. Αλλά αποδείχτηκε ότι δεν ήταν μόνο αυτό και πιθανά ότι δεν ήταν κυρίως αυτό. Υπήρχε κάτι πολύ βρώμικο στην υπόθεση αυτή, κάτι που σκίζει εντελώς την ευσεβή μάσκα του επίσημου κρατικού διακομματικού «άγιου» Τσιόδρα, του αγαπημένου της «εθνικής» κυβέρνησης Μητσοτάκη, του ακόμα πιο αγαπημένου του ΣΥΡΙΖΑ και τελικά όλης της αντιπολίτευσης. Υπήρχε κάτι που επιβεβαιώνει ότι σωστά καταγγείλαμε τον Τσιόδρα που ενώ ήταν κάτοικος Αθήνας πήρε μαζί του τις τηλεοράσεις για να προσευχηθεί θαρβωδώς λίγο πριν αρχίσει η καραντίνα στη μητροπολιτική έδρα στη Λούτσα του αρχηγού της ρωσόφιλης φράξιας της εκκλησίας Νικόλαου Λαυρεωτικής, ενώ ταυτόχρονα ο ρώσικος τύπος τον αποθέωνε σαν σωτήρα της Ελλάδας και

τον καλούσε να σώσει και τη Ρωσία (<https://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/1219->).

Σε όλο το διάστημα που ο Τσιόδρας κατήγγειλε τις μάσκες (καλυπτόμενος πίσω από την κινεζόφιλη ηγεσία του ΠΟΥ, και ποδοπατώντας τη διεθνή πρακτική, την κοινή λογική και τις αποφάσεις της ΕΕ) τέσσερις κλωστούφαντουργίες μπήκαν σε αναστολή λειτουργίας. Αυτές με κρατικές παραγγελίες έστω και χωρίς να κατασκευάζουν τις καλύτερες μάσκες του κόσμου, μιας και τα περισσότερα μηχανήματα ήταν στα χέρια της Κίνας, θα μπορούσαν να συνεχίσουν τη λειτουργία τους και να έχουν εφοδιάσει την αγορά με μάσκες οπωσδήποτε πολύ πιο αποτελεσματικές από το τίποτα και σημαντικά καλύτερες από αυτές που παγκοσμίως προτεινόταν και τώρα επίσημα προτείνεται και στη χώρα μας να φτιάχνουν οι άνθρωποι στα σπίτια τους, την ίδια ώρα που με το σταγονόμετρο δίνονταν μάσκες στο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό με εισαγωγές από Κίνα. Θα περίμενε κανείς μέσα στην κρίση μία τέτοια γενναία ενίσχυση των κλωστούφαντουργιών σε συνδυασμό με την αξιοποίηση των εγχώριων πρώτων υλών (η χώρα παράγει 340.000 τόνους βαμβάκι, από τους οποίους μεταποιεί μόλις 10.000 τόνους).

Ξαφνικά ο «άγιος» Τσιόδρας έκανε το θαύμα του και, χωρίς καμιά εξήγηση και καμιά αυτοκριτική για τη

στάση του, έκανε με τη λήξη της καραντίνας τη μάσκα από «απαγορευμένη» τόσο υποχρεωτική κατά την είσοδο σε καταστήματα και χώρους μεγάλης πυκνότητας ανθρώπων ώστε οι παραβάτες να τιμωρούνται με 150 ευρώ πρόστιμο στην περίπτωση ανυπακοής. Θα έλεγε κανείς ότι η στροφή της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης Τσιόδρα επιβλήθηκε σε ένα μεγάλο βαθμό από τη σχεδόν καθολική αναγνώριση της απόλυτης αναγκαιότητας της μαζικής χρήσης μάσκας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Όχι. Η αιτία ήταν πολύ πιο απλή. Ο Νταβέλης, ο δικός τους κρατικός Νταβέλης ήταν έτοιμος να ρίξει εκατομμύρια μάσκες στην αγορά.

Για άλλη μια φορά η Κίνα, η Ρωσία και οι φίλοι της σπεύδουν να συνδράμουν στη «σωτηρία του έθνους»

Τα όπλα του ο κρατικός Νταβέλης θα τα έπαιρνε από τη «σωτηρία» Κίνα και από ντόπιους φίλους του Κρεμλίνου.

Ο Αχιλλέας Νταβέλης είναι ο ένας από τους υποτιθέμενους δυο «δαίμονιους» Έλληνες επιχειρηματίες από τη Λάρισα (ο άλλος ήταν ο Γ. Τσερέπας) που κάποια στιγμή, πριν προκύψει η ανάγκη καραντίνας, πριν εμφανιστεί το πρώτο κρούσμα στη χώρα (!), σε ένα δηλαδή πρώιμο στάδιο (και όπως οι ίδιοι καμάρωνουν χωρίς να έχουν masterplan, προσανατολίστηκαν στην ανάγκη

κατασκευής εργοστασίου παραγωγής μασκών στην Ελλάδα με την οποία δεν είχαν μέχρι τότε σχέση, χωρίς καν κάποιον συνεταιίρο που να δραστηριοποιείται στην κλωστούφαντουργία. Πάλι ως εκ θαύματος βρέθηκαν ξαφνικά, με 3 εκ ευρώ διαθέσιμα για επένδυση (!), να ακολουθούν τάχα αυτό το επιχειρηματικό ένστικτό τους - κόντρα στην απαγόρευση της μάσκας για τους κοινούς θνητούς από τον Τσιόδρα και τον ΠΟΥ - σε μία δημοπρασία τριών αυτοματοποιημένων γραμμών παραγωγής μασκών στην τόσο μακριά από τη Λάρισα Κίνα, όταν η Κίνα γνώριζε και έκρυβε τόσο την επικινδυνότητα του ιού, όσο και την πραγματική διάσταση της πανδημίας. Στη δημοπρασία αυτή ο Νταβέλης και ο Τσερέπας, πριν οι μεγάλες δυτικές δυνάμεις αρχίσουν να εκλιπαρούν την Κίνα για μάσκες, απόκτησαν τις δύο αυτοματοποιημένες γραμμές παραγωγής μασκών.

Μόνο η αποικιοκρατική της διάθεση, θα κινούσε την Κίνα να παραδώσει μηχανήματα παραγωγής μασκών, όταν έκανε ότι μπορούσε για να αφήσει ανοχύρωτες τις ευρωπαϊκές χώρες μπροστά στον κορονοϊό. Είναι φανερό ότι αυτά τα μηχανήματα, αυτός ο μεγαλύτερος φασισμός της γης τα έδωσε, προφανώς όταν δεν τα είχε πια ανάγκη αφού η αιχμή της κρίσης είχε περάσει (και αν δεν παράγουν μάσκες κακής ποιότητας), στη χώρα της ΕΕ που είχε ένα

αρκετά δουλικό καθεστώς ώστε να έχει παραχωρήσει στην Κίνα το κεντρικό λιμάνι της και τον ουσιαστικό έλεγχο του ηλεκτρικού δικτύου της. Αυτό το καθεστώς προφανώς ήταν το μόνο τόσο πρόθυμο να αξιοποιηθεί αυτή τη «βοήθεια» σε βάρος της ντόπιας κλωστούφαντουργίας που δεν έχει δεσμούς με το νεοχιλιετικό Αξονα Ρωσίας-Κίνας, και η οποία παραμένει στο περιθώριο κλειστή με τους εργάτες της άνεργους, χωρίς οποιεσδήποτε κρατικές παραγγελίες για παραγωγή μασκών.

Μόλις λοιπόν έκλεισε πετυχημένα η δημοπρασία για τους δύο λαρισσαίους επιχειρηματίες έσπευσε ο πρωθυπουργός της χώρας Μητσοτάκης, που μέχρι τότε σήκωνε τη σημαία Τσιόδρα της μη χρήσης μάσκας, να βρεθεί σε απευθείας γραμμή μαζί τους να συντονίζει τη γρήγορη αεροπορική μεταφορά των μηχανημάτων όπως λένε με τόση ευγνωμοσύνη οι ίδιοι!

Με τη βοήθεια της κυβέρνησης εγγυούνται τώρα ότι θα εξασφαλίσουν την παραγωγή 9 εκατ μασκών το μήνα, άριστης ποιότητας που θα διαθέσουν σε χαμηλή τιμή, χωρίς να κερδοσκοπούν όπως κάνουν όλοι όσοι κάνουν επενδύσεις για το κέρδος, γιατί οι συγκεκριμένοι λένε ότι το μόνο που θέλουν είναι να βοηθήσουν τη δημόσια υγεία!!!

Ο πρωθυπουργός έχει μιλήσει σε

Συνέχεια στη σελ. 19

ΤΟ «ΕΓΩ ΑΠΟΦΑΣΙΖΩ» ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ, Ο «ΑΓΙΟΣ» ΤΣΙΟΔΡΑΣ ΚΑΙ Η ΠΛΗΡΗΣ ΣΤΗΡΙΑΞΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΣΙΠΡΑ-ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΘΑΝΑΤΟ, ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΙΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 5

μόνο απλές χειρουργικές, αλλά και μεγάλης προστασίας αυτοσχέδιες τύπου N95 (κατακράτηση κατά 95% του ιού), που μπορούν άνθρωποι με κάποια επιτηδειότητα στη ραπτική να τις κατασκευάσουν. Αλλά και καλύτερες μάσκες μπορούν να φτιαχτούν σε μια χώρα σαν τη δικιά μας που έχει και μηχανήματα και τεχνολογία για να τις κατασκευάσει έστω αρχικά σε ένα χαμηλότερο επίπεδο. Όμως το ίδιο μπορεί να γίνει με τα αντιδραστήρια των τεστ, αλλά ακόμα και μηχανήματα για τους θαλάμους της εντατικής, ειδικά τους μηχανικούς αναπνευστήρες που αν και φτιάχνονται δύσκολα σώζουν ζωές ή έστω απαλλάσσουν τα θύματα του ιού από έναν θάνατο με ασφυξία.

Τι θα έκανε λοιπόν μια δημοκρατική χώρα, μια χώρα που αγαπάει τους πολίτες της ή έστω τους σέβεται κάπως όπως το κάνει σήμερα μια αστική δημοκρατία. Δεν θα έλεγε ότι δεν έχουμε τεστ και μάσκες, και μάλιστα δεν θα έλεγε το ψέμα ότι οι δεύτερες κάνουν κακό (οι κρατικοί υπεύθυνοι εδώ είπαν ότι κάνουν κακό όπως και τα πρώτα γιατί ο κόσμος θα συνοστιζόταν τάχα στα νοσοκομεία λες και δεν μπορούν τα τεστ να γίνουν αλλιώς). Ούτε ακόμα ο «ευσεβής άνθρωπος» θα επέτρε-

πε με την άρνηση του να φερθεί σαν επιστήμονας να πάνε εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι στις εκκλησίες για δυο συνεχόμενες Κυριακές όταν είχαν ήδη αρχίσει να κλείνουν τα σχολεία. Αυτό που απαιτούμε να κάνει έστω και αργά αυτή η εγκληματική κυβέρνηση και αυτή η ακόμα πιο εγκληματική αντιπολίτευση είναι: να καλέσουν όλους τους επιστήμονες ερευνητές, τεχνικούς, και όλους τους βιομηχανικούς ειδικούς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και να ξεκινήσουν έκτακτες διαδικασίες σε επίπεδο βιομηχανικό ακόμα και βιοτεχνικό (και να καλεστεί ακόμα και ο πληθυσμός να βοηθήσει) στην παραγωγή χειρουργικών μασκών, να δοθεί τεράστια έμφαση στην παραγωγή αντιδραστηρίων για τα τεστ, γενικού ιατρικού υλικού, και βέβαια μηχανικών αναπνευστήρων. Αλλά γι αυτούς τους τελευταίους πρέπει να ζητήσει το ελληνικό κράτος εκτός από τους ειδικούς της χώρας επίσημα κάθε βοήθεια από κυβερνήσεις αλλά και εταιρείες που κατασκευάζουν τέτοια μηχανήματα στο εξωτερικό, έστω ακόμα και άδειες για κάποιες παλιότερες εκδόσεις τους που θα μπορούσε η χώρα μας να χρησιμοποιήσει σε αυτές τις έκτακτες συνθήκες.

Όμως το μόνο που ξέρει αυτό το πολιτικό καθεστώς να λείει διαρκώς είναι το πόσο κουτός και ανεύθυνος

είναι αυτός ο λαός που ακόμα δεν του λένε πόσο πολλά είναι τα κρούσματα, και γι αυτό κυρίως δεν ανησυχούσε ως χθες. Στην πραγματικότητα του ζητάνε να τον ακολουθούν σχολαστικά στο μόνο πράγμα που ξέρουν να του επιβάλλουν: την καθολική καραντίνα, που εκτός από υγειονομική, που είναι πια εντελώς απαραίτητη, είναι και πολιτική. Επίσης ξέρουν καλά να του ζητούν να περιμένει λίγη ελεημοσύνη από τους μεγαλύτερους υπεύθυνους της επιδημίας, τους κινέζους φασίστες που γέννησαν τον κορονοϊό με τη μαζική κακοποίηση των άγριων ζώων για να ικανοποιούν οι νέοι αστοί της χώρας τις πιο βάρβαρες συνήθειες τους και τον έκαναν παγκόσμιο με το να τον αποκρύψουν για ένα κρίσιμο χρονικό διάστημα από το λαό τους και από τους λαούς όλου του κόσμου. Πραγματικά είναι χαρακτηριστικό της αναξιοπρέπειας και της δουλικότητας αυτής της άρχουσας τάξης το γεγονός ότι δεν ενοχλήθηκαν καθόλου όταν με υπόδειξη του κινέζικου κράτους οι υπήκοοι της Κίνας που βρίσκονταν σε όλες τις ξένες χώρες αγόραζαν από τα φαρμακεία τους τις τότε φτηνές μάσκες, οπότε και από την Ελλάδα με αποτέλεσμα στην επόμενη φάση να μην υπάρχουν μάσκες αφού η Κίνα της κατακράτησε για τον εαυτό της, όπως και κατακράτησε τις μάσκες που παρήγαγαν τα ξένα εργοστά-

σια στην Κίνα**. Τώρα μας δίνουν σαν μεγάλη χάρη και με φανφάρες το γελοίο αριθμό των 500.000 χειρουργικών μασκών, δηλαδή μισή μάσκα για κάθε δέκα Έλληνας.

Μετά από όσα είπαμε παραπάνω μπορεί κανείς να καταλάβει ότι η φασιστική δικτατορική μορφή που πήρε η απαγόρευση της κυκλοφορίας από τον Μητσοτάκη δεν είναι απλά μια φόρμα, αλλά έρχεται να υπηρετήσει μια άδικη, αντιλαϊκή και μάλιστα εγκληματική στην ουσία της πολιτική.

Να δηλαδή γιατί πουθενά ο πρωθυπουργός δεν μίλησε για δέσμευση για τη διασφάλιση των αναγκαίων δαύλων για να μπορούν οι πολίτες να λένε τα παράπονα τους, ή να διατυπώνουν τα αιτήματά τους μέσα στις έκτακτες αυτές συνθήκες. Να γιατί οι όποιοι «αντιφρονούντες» συλλογικοί φορείς, σωματεία, πανεπιστημιακές σχολές, ερευνητικά κέντρα κλπ δεν μπορούν κάτω από αυτές τις συνθήκες της διακομματικής δικτατορίας κορυφής να έχουν πρόσβαση στον τύπο και ειδικά στα κανάλια.

Γιατί όταν κρύβεται με σύστημα μια πραγματικότητα από ένα αυταρχικό πολιτικό καθεστώς δεν μπορεί να υπάρχει η δυνατότητα μια οποιαδήποτε συλλογική έκφραση να αμφισβητεί την αναγκαιότητα του όποιου διακομματικού «αποφα-

σίζουμε και διατάσσουμε». Και εδώ δεν μιλάμε για το «μένουμε σπίτι» που σήμερα είναι πια απαραίτητο αλλά για μια κατάσταση απόλυτης αποχής από κάθε παραγωγική δουλειά πλην αυτής των τροφίμων και της υγείας, που αν κρατήσει για καιρό μπορεί να εξαφανίσει ότι έχει μείνει από την ελληνική βιομηχανία.

Να γιατί το διακομματικό καθεστώς κορυφής χρειάζεται τόσο πολύ σήμερα, μετά την πρόβα γενικής πολιτικής στοίχισης πίσω από τον «στρατηλάτη του Έβρου» αυτόν τον τρόπο άτυπη «εθνικής διακυβέρνησης». Να γιατί εμείς οι πραγματικοί κομμουνιστές, που σημαίνει και πραγματικοί δημοκράτες και αντιφασίστες, έχουμε την υποχρέωση όσο ποτέ ως τώρα να ψάχνουμε και να μαθαίνουμε και να ενημερώνουμε τις όποιες δημοκρατικές αντιστάσεις για την υγεία και την υλική του επιβίωση και στο διαδικτυακό και όσο γίνεται στο επίπεδο της ζωντανής επικοινωνίας.

<https://roides.wordpress.com/2011/11/25/25noe11/>, Προηγούμενα είχε συναντηθεί με το Μητροπολίτη Λαυρεωτικής ο Τσίπρας για μέτωπο ενάντια σε ΧΥΤΑ/εργοστάσιο καύσης στην Κερατέα (<https://www.protothema.gr/politics/article/106776/episkepsh-al-tsiprasthn-keratea/>)

** <https://www.nytimes.com/2020/03/13/business/masks-china-coronavirus.html>

Πρωτομαγιά 2020

Μόνο η εργατική τάξη επικεφαλής ενός πλατιού αντιφασιστικού μετώπου μπορεί να σώσει τη χώρα από την αρρώστια, την πείνα και την υποτέλεια στους φαιο-«κόκκινους» ιμπεριαλιστές

Η φετινή Πρωτομαγιά βρίσκει την εργατική τάξη παγκόσμια στην ανάγκη να υπερασπιστεί την υγεία, τη δουλειά και τα εργασιακά της δικαιώματα απέναντι στην κρίση που προκάλεσε μία πανδημία για την οποία αποκλειστικός υπεύθυνος είναι ο κινέζικος ιμπεριαλισμός, ο στρατηγικός σύμμαχος της νεοχιτλερικής ρώσικης υπερδύναμης. Στη χώρα μας την εξουσία έχει ένα δουλικό σε αυτήν την υπερδύναμη διακομματικό πολιτικό μπλοκ κορυφής που για χρόνια έχει δουλέψει για την καταστροφή ειδικά της βιομηχανικής παραγωγής με αποτέλεσμα η εργατική τάξη της χώρας μας, ντόπια και μεταναστευτική, να βρίσκεται μπροστά στο καθήκον αλλά και στη δυνατότητα να παλέψει πιο αποφασιστικά από κάθε άλλη φορά για την επιβίωση της και τη σωτηρία ολόκληρης της χώρας από την υποδούλωση και την εξαθλίωση.

Σε πανευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, ο ρωσοκινέζικος νεοχιτλερικός Άξονας έχει εξαπολύσει μία τεράστια εκστρατεία συσκότισης και παραπλάνησης γύρω από τα αίτια της πανδημίας και το ρόλο της κινέζικης μεγαλοαστικής τάξης σε αυτή. Για να το πετύχει αυτό προωθεί με αρωγό κάθε υπεραντιδραστικό και κάθε φασίστα, πλήθος συνομοσπολικών, αντισημιτικών, σκοταδιστικών αντιεπιστημονικών θεωριών με στόχο την παραπλάνηση και τη χειραγώγηση της κοινής γνώμης παγκόσμια. Τα στοιχεία των κτηνωδιών που έχει διαπράξει το κινέζικο καθεστώς κατά του ίδιου του λαού του και των λαών σε όλο το κόσμο είναι αδιαμφισβήτητα: Η κινέζικη πολιτική ηγεσία γνώριζε για τον ασύλληπτα επικίνδυνο χαρακτήρα του ιού που εμφανίστηκε λόγω της κατανάλωσης κρέατος άγριων ζώων στη χώρα σε συνθήκες αναβίωσης υπεραντιδραστικών θρησκευτικών δοξασιών και εθίμων, όπως είναι η πίστη στις μαγικές ιδιότητες που τάχα έχει αυτή η τροφή, και τον έκρυψε καταστέλλοντας με βαρβαρότητα κάθε φωνή επιστημόνων στο εσωτερικό που θέλησαν να προειδοποιήσουν τον κινέζικο λαό και ουσιαστικά όλη την ανθρωπότητα. Επίσης απέτρεψε δραστήρια για μεγάλο διάστημα όλες τις άλλες χώρες να κλείσουν τα σύνορα τους για να προστατευτούν και μάλιστα ενώ είχε απαγορεύσει την επικοινωνία του Βουχάν με την υπόλοιπη Κίνα, επέτρεψε τις αεροπορικές συνδέσεις του Βουχάν με τον υπόλοιπο κόσμο.

Στη χώρα μας κυβέρνηση, αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η ψευτοαριστέρα κάνουν ότι μπορούν για να κρύψουν τον παγκόσμιο υπεύθυνο της πανδημίας και το δολοφονικό του πρόσωπο, όταν για χρόνια κρύβουν την αποικιοκρατική του φύση που αποκαλύπτεται στο λιμάνι του Πειραιά, όπου το κρατικοφασιστικό κινέζικο μονοπώλιο έχει εγκαταστήσει ανενόχλητο ένα κράτος εργασιακού μεσαίωνα.

Η οικονομική κρίση που προκάλεσε η πανδημία του κορονοϊού, βρήκε στην Ελλάδα τη χώρα του πιο ψηλού κινδύνου μέσα στην Ευρώπη, ακριβώς λόγω του συνειδητού και πολύχρονου σαμποτάζ της σύγχρονης παραγωγής ιδιαίτερα της

βιομηχανικής από μια σειρά ρωσόδουλων (και αργότερα και κινεζόφιλων) πρωθυπουργών, αν και η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν ήταν σαμποταριστικά. Τέτοια συμπαγή κόμματα από την άποψη του στελεχικού μηχανισμού που είναι ρωσόδουλα και πρωτοστάτησαν στο σαμποτάζ, είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ. Αυτό το σαμποτάζ πραγματοποιήθηκε μέσα από το λυσσαλέο χτύπημα κάθε βιομηχανικής επένδυσης, κάθε εκσυγχρονισμού των μεγάλων αγροτικών υποδομών και κάθε μορφής τεχνικής εκπαίδευσης, ειδικά της μέσης, καθώς και κάθε εφαρμοσμένης έρευνας. Η πολιτική του σαμποτάζ της παραγωγής, το οποίο έχει αποθεωθεί στην εποχή Τσίπρα και συνεχίζεται και τώρα με πρωτοβουλία του διπρόσωπου Μητσοτάκη, πραγματοποιείται με διάφορα προσχήματα, όπως οι δήθεν γραφειοκρατικές καθυστερήσεις, υπουργικές, αυτοδιοικητικές και δικαστικές που είναι όλες πολιτικά θεσμοθετημένες, όπως η προστασία του περιβάλλοντος που στο όνομά της θεσπίστηκε μια βιομηχανοκτόνα νομοθεσία η οποία με τη σειρά της χρησιμοποιήθηκε από στημένα τάχα αντικαπιταλιστικά κινήματα που τσακίζουν με τη βοήθεια του ΣτΕ κάθε μεγάλη παραγωγική επένδυση, ενώ σύσσωμες οι κομματικές ηγεσίες κάνουν τα πάντα για να ακριβαίνουν την ηλεκτρενέργεια μέσω της οποίας τήκεσαν ειδικά τη βαριά βιομηχανία στην Ελλάδα. Το σαμποτάζ με καμιά του μορφή δεν ισχύει για τα ρωσικά και κινέζικα κεφάλαια (ΓΚΑΖΠΡΟΜ, ΚΟΣΚΟ, StateGrid στον ΑΔΜΗΕ), καθώς και για τα δεμένα με αυτά κεφάλαια των νέων ελλήνων κρατικών ολιγαρχών (Κόκκαλης, Μπόμπολας, Γερμανός, Κοπελούζος, Μυτιληναίος κλπ) ή των δυτικών συνεργατών τους πχ ιταλική ENI (ΔΕΣΦΑ-αγωγός TAP), γερμανική Φράπορτ κλπ. Άλλωστε ένας βασικός στόχος του σαμποτάζ από τους ρωσόδουλους ήταν ακριβώς να ανοίξει το δρόμο για την παράδοση των στρατηγικών υποδομών της χώρας και των βασικών παραγωγικών της μονάδων στα ρωσοκινέζικα κρατικοφασιστικά μονοπώλια και τους φίλους του.

Είναι αυτό το παρατεταμένο «επιστημονικό» πολιτικό σαμποτάζ των

ρωσόδουλων και κινεζόφιλων που οδήγησε στη χρεωκοπία της χώρας, στην εκτίναξη της ανεργίας, στο τσάκισμα των εργασιακών δικαιωμάτων, στη μετατροπή των χώρων εργασίας σε γαλέρες. Οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να υποκύπτουν στις συνθήκες της γαλέρας κάτω από τη διαρκή απειλή μιας απόλυσης που σε συνθήκες ανεργίας ισοδυναμεί με ξαφνικό θάνατο, ενώ έχουν στερηθεί από το μεγαλύτερο όπλο τους, τη γνήσια εργατική και δημοκρατική συνδικαλιστική οργάνωση. Αυτήν την έχουν αποδυναμώνει οι συνδικαλιστές των κλασικών αστικών κομμάτων που λειτούργησαν κυρίως σαν οργανωτές μιας εργατικής αριστοκρατίας στις ΔΕΚΟ και κυρίως αυτοί των σοσιαλφασιστικών κομμάτων που σκοτώνουν και τους υλικούς όρους της παραγωγής και οποιαδήποτε από τα κάτω πραγματική, δημοκρατική και αποτελεσματική οργάνωση της τάξης. Σήμερα στις συνθήκες της αποεπένδυσης και αποβιομηχάνισης η συνδικαλιστική οργάνωση στον κυρίως τομέα της οικονομικής και ταξικής πάλης, στον ιδιωτικό, είναι πολύ δύσκολη. Γιατί σε συνθήκες μεγάλης ανεργίας και μισοανεργίας η εργοδοσία έχει το πάνω χέρι και εύκολα, μέσα από τα πιο εξαγορασμένα ή πιο αδύνατα στοιχεία της τάξης, ασκεί έντονη τρομοκρατία στους εργαζόμενους. Αλλά σήμερα η οικονομική, και ακόμα περισσότερο η πολιτική πάλη της εργατικής τάξης, είναι πολύ πιο δύσκολη από ποτέ εξαιτίας της λυσσαλέας επίθεσης που έχει δεχτεί ο συνδικαλισμός σε κάθε χώρο εργασίας και σε κάθε επίπεδο οργάνωσης (πρώτο-δεύτερο και, κυρίως, τρίτοβάθμιο) από την πραξικοπηματική βία που έχει ασκήσει στο συνδικαλιστικό κίνημα ο πιο προωθημένος υποστηρικτής του παραγωγικού σαμποτάζ, το ψευτοΚΚΕ. Αυτό το κόμμα υπονομεύει στην πράξη την προσεκτική, υπομονετική, ενωμένη στη βάση και κυρίως δημοκρατική δουλειά των εργαζομένων σε όλους τους χώρους δουλειάς αρχικά για μικρά πρακτικά κέρδη ενάντια στην εργοδοσία και μετά για την πολιτική οργάνωση του πρωτοβάθμιου και από εκεί του δευτεροβάθμιου και τρίτοβάθμιου συνδικαλισμού, έτσι ώστε η τάξη να μην ζητάει απλά να μην τη σκοτώνουν και να μην την κλέβουν μέσα σε κάθε χώρο δουλειάς αλλά να μην καταστρέφουν τα πιο σύγχρονα μέσα παραγωγής τα οποία δουλεύει και από τα οποία μπορεί να αποσπάσει στοιχειωδώς ανεκτούς όρους πωλημάτων της εργατικής της δύναμης. Όταν μιλάμε για μικρά πρακτικά κέρδη εννοούμε σήμερα αυτά κυρίως ενάντια σε κάθε απλήρωτη υπερωρία και κυρίως ενάντια στο ξεθέωμα στη δουλειά ή στην ηθική ταπείνωση, ιδιαίτερα στις θέσεις σχετικά χαμηλής ειδίκευσης, όπου ο εργοδότης καίει

και αρρωσταίνει σωματικά και ψυχικά τον εργαζόμενο ξέροντας ότι αν του «χαλάσει» θα βρει αμέσως άλλον να τον αντικαταστήσει.

Σήμερα την κρίση της πανδημίας, και κυρίως την ακόμα πιο καταστροφική οικονομική της συνέπεια, ήρθε να διαχειριστεί αυτό ακριβώς το καθεστώς που έχει φέρει τη μεγαλύτερη καταστροφή στη χώρα με μία αστική τάξη υποδουλωμένη θέλοντας και μη στις ορέξεις του νεοχιτλερικού Άξονα, με υποτιθέμενους εκφραστές των λαϊκών και εργατικών συμφερόντων, την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ δηλαδή τους πιο παλιούς και πιο πιστούς υπηρέτες αυτού του Άξονα που έχουν πρωταγωνιστήσει στο παραγωγικό σαμποτάζ, που σημαίνει στη βαρεία αριθμητική αποδυνάμωση της εργατικής τάξης, στον υποβιβασμό της πολιτικής συνείδησης της και στη συνδικαλιστική της μισοπαράλυση.

Η κυβερνητική πολιτική της αντιμετώπισης της κρίσης του κορονοϊού υγειονομικά και οικονομικά υπό την ηγεσία Μητσοτάκη και με συντονιστή τον αγαπημένο του Σύριζα και του ψευτοΚΚΕ Τσιόδρα εξασφαλίζει ότι η χώρα που ήδη παραπαίει θα οδηγηθεί αρκετά σύντομα σε μία οικονομική κατάρρευση. Η βοήθεια που θα πάρει από την Ευρωπαϊκή Ένωση όση και αν είναι αυτή δεν είναι ικανή να την αποτρέψει. Πάνω στην κρίση ο ίδιος κύριος εξωτερικός εχθρός δουλεύοντας και από μέσα διασπάει την ΕΕ σε Νότο και Βορρά αξιοποιώντας τις οικονομικές και πολιτικές αντιθέσεις που προκαλούνται από την άνιση ανάπτυξη του καπιταλισμού και τους ανταγωνισμούς των δεύτερης γραμμής παλιών ιμπεριαλισμών στο εσωτερικό της ΕΕ.

Η πολιτική αυτή εξάντλησε την παράταση του χρόνου μη μετάδοσης του ιού αποκλειστικά με σταμάτημα της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας, ενώ δεν προετοίμασε την αναγκαία έξοδο στην οποία ο πληθυσμός της χώρας βαδίζει απροετοίμαστος, χωρίς διαρκή τεστ, τόσο διαγνωστικά, όσο και τα λεγόμενα τεστ της ανοσίας, αυτά των αντισωμάτων που με μανία αρνείται ο Τσιόδρας, με λειψές υποδομές υγείας και κυρίως χωρίς τη γενικευμένη χρήση του βασικότερου μέσου προφύλαξης του πληθυσμού που είναι η μάσκα, την οποία επίσης με πάθος υπονόμωσε ο αγαπημένος της πούτινικής Ρωσίας και φίλος της κινεζόφιλης ηγεσίας του ΠΟΥ Τσιόδρας χωρίς κανένα κόμμα πλην της ΟΑΚΚΕ να τον καταγγείλει για αυτό το υγειονομικό έγκλημα.

Ίσα-ίσα τον αποθέωσαν για το φυσιολογικό για όλες τις οικονομικά καθυστερημένες χώρες της ΕΕ (όλες οι χώρες των Βαλκανίων και η Πορτογαλία) γεγονός να έχουν ελάχιστο τουρισμό και ελάχιστη διεθνή επικοινωνία το χειμώνα,

οπότε και ελάχιστα κρούσματα και νεκρούς. Ειδικά είναι χαρακτηριστική η επί 40 μέρες σταθερή και μαχητική υπονόμηση της χρήσης μάσκας από τον Τσιόδρα, έως ότου έγινε υποχρεωτική σε όλη την ΕΕ, οπότε αναγκάστηκε και αυτός να παραδεχθεί ότι χωρίς μάσκα δεν υπάρχει μετάβαση στην «κανονικότητα». Είναι επίσης χαρακτηριστική η θέση σε αχρησία των κλωστοϋφαντουργιών της χώρας που κλείσανε, εκτός από δυο που πήραν μηχανήματα από την Κίνα με κυβερνητική μεσολάβηση για να παραγάγουν μάσκες. Έτσι μπαίνουμε στην «κανονικότητα» με πάνινες μάσκες για τους πιο φτωχούς. Η μη καλή προετοιμασία του ανοίγματος, δηλαδή χωρίς μαζικά τεστ, φτηνές μάσκες, και πολύ πιο πολλές ΜΕΘ δημιουργεί σοβαρό κίνδυνο για θανάτους, γρήγορο νέο κλείσιμο και μεγαλύτερη ανθρωπιστική και οικονομική καταστροφή για τη χώρα.

Από οικονομική άποψη ο πελώριος νέος δανεισμός, η τζάμπα χρηματοδότηση από την Ευρώπη, για την οποία παλεύουν κυβέρνηση και αντιπολίτευση, είναι η κύρια πρόνοια για την έξοδο που δείχνει η κυβέρνηση στην οποία η ψευτοαριστέρα κάνει κριτική για το ότι δεν καταβάλλει τις προσπάθειες που πρέπει για να πληρώσουν την κρίση οι πλούσιοι καπιταλιστές του Βορρά, δηλαδή για να χρηματοδοτηθεί η χώρα από νέο φτηνό προσωρινό ευρωπαϊκό επιδοματικό χρήμα. Φροντίζουν να φορτώσουν για άλλη μια φορά στην Ευρώπη την ευθύνη της δικιάς τους καταστροφικής πολιτικής. Ασφαλώς οι πιο πλούσιες χώρες μιας Πολιτικής Ένωσης χωρών θα πρέπει σε μια φυσική καταστροφή να βοηθάνε τις πιο φτωχές, αλλά όχι αυτή τη βοήθεια να την απαιτούν με κατηγορίες για απανθρωπία χώρες σαν την Ελλάδα (και σε ένα βαθμό την Ιταλία). Δεν μπορούν να μιλάνε για οικονομική αλληλεγγύη όταν α) κάνανε τα πάντα για να υπονομεύσουν με διαρκή βέτο την πολιτική ενότητα της ΕΕ απέναντι στη ρώσικη επίθεση στην Ουκρανία και τη Γεωργία, β) άνοιξαν χωρίς καμιά συνεννόηση τα σύνορα της ΕΕ το 2015 για να φτιάξουν και στο Βορρά τα εθνοφασιστικά, αντιμεταναστευτικά και για αυτό ρωσόφιλα κόμματα, γ) φτώχυναν και χρεωκόπησαν την Ελλάδα μέσα από το πολύχρονο σαμποτάζ τους ακριβώς για να δώσουν τη χώρα στους ρωσοκινέζους και μετά είπαν ότι τη φτώχυνε και τη χρεωκόπησε η Ευρώπη που τουλάχιστον είναι η μόνη που τη δάνεισε με εκατοντάδες δις που καμιά Ρωσία και Κίνα δεν ριψοκινδύνεσαν σε μια χώρα που παράγει χρέος, επειδή ακριβώς σκοτώνει την παραγωγή προϊόντων. Η καταγγελία του Βορρά της ΕΕ σαν εχθρού του Νότου της ΕΕ είναι μία πολιτι-

Το ψευτοΚΚΕ στον πυρήνα του διακομματικού καθεστώτος Ο απόλυτος «σεβασμός» στην πρωτομαγιάτικη παράστασή του

Αρκετά ήταν τα σχόλια στη δημόσια συζήτηση για την «εντυπωσιακή» συγκέντρωση - «επίδειξη δύναμης» του ψευτοΚΚΕ στο Σύνταγμα, ανήμερα του εορτασμού της Εργατικής Πρωτομαγιάς.

Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε τρεις ημέρες πριν την άρση των μέτρων περιορισμού, τα οποία το κράτος επέβαλε στους απλούς εργαζόμενους και πολίτες επί ποινη προστίμου (στην περίπτωση που είχαν την ατυχία να πέσουν σε κάποιον δειγματοληπτικό έλεγχο και δεν είχαν στείλει το κατάλληλο μήνυμα από το κινητό τους ή δεν είχαν το κατάλληλο χαρτί).

Οι κνίτες αντεργάτες παρέταξαν τον κατά βάση κρατικοπαλληλικό ή και μισοάεργο στρατό τους μπροστά στη Βουλή, έχοντας τοποθετήσει μάλιστα φωσφορίζοντα σημάδια ώστε «να τηρούνται οι πρόπουσες αποστάσεις» λόγω της πανδημίας του κορονοϊού. Έγραψαν ανοιχτά στα παλιά τους τα παπούτσια τις συστάσεις τις οποίες σε μεγάλο βαθμό ο λαός είχε αποδεχθεί, ακολουθώντας τη γραμμή της «καραντίνας» (σ.σ. έχουμε τοποθετηθεί για να ζητήμα στην αρθρογραφία μας σχετικά με τον κορονοϊό και την απάντηση τόσο του ελληνικού διακομματικού καθεστώτος, όσο και των δυτικών αστοφιλελεύθερων), αφού φυσικά όταν οι κνίτες συγκεντρώθηκαν για να λάβουν τις σημαίες και τα πλακάτ τους και να φτάσουν στο σημείο της παράστασης, δεν έδωσαν δεκάρα για την τήρηση των «πρεπουσών αποστάσεων», χωρίς φυσικά κανένας Μητσοτάκης ούτε να τους ενοχλήσει ούτε να τους καταγγείλει πολιτικά.

Λίγες φωνές βουλευτών της ΝΔ, που ενέταξαν το ψευτοΚΚΕ, μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στο ίδιο μπλοκ της «ανευθυνότητας» έναντι της υγείας του λαού, χάθηκαν μέσα στη γενική αφωνία της κυβέρνησης, που άφησε μόνο κάποιες πολύ φιλικές και χαμηλών τόνων «αιχμές» μέσω του υποτιθέμε-

νου «παντοδύναμου ράμπου» της, Χαρδαλιά.

Όπως φάνηκε από το γεγονός ότι κανείς, ούτε φυσικά το ίδιο το αντεργατικό ψευτοΚΚΕ, δεν ασχολήθηκε με το να αναδείξει κάποια συνθήματα ή το μήνυμα της ημέρας της παγκόσμιας εργατικής τάξης, όλη - όλη η χρησιμότητα της επίδειξης δύναμης των ταγματα εφόδου του Περισού ήταν η λήψη της φωτογραφίας με το άριστα συντεταγμένο «σύνταγμα» μελών και στελεχών του (χωρίς την παρουσία κάποιας έστω μικρής μάζας πραγματικών και εξωκομματικών εργαζομένων). Αυτό έγινε για να επιτευχθούν δύο ταυτόχρονοι σκοποί: να προκληθεί δέος σε αυτούς, Έλληνες και ξένους, από την «πειθαρχία και οργάνωση» του πιο στρατιωτικά και κάθετα διαρθρωμένου πρακτορείου της νεοσαρικής ιμπεριαλιστικής Ρωσίας στη χώρα μας (ίσως και στον κόσμο) και από την άλλη πλευρά να επιδειχθεί, κυρίως στη ντόπια αστική τάξη, μέσω των «άριστα τηρούμενων αποστάσεων», ότι το ψευτοΚΚΕ είναι «σοβαρό και νουνεχές κόμμα», σε αντίθεση με τα πιο απειθαρχα και «ελευθεριάζοντα» παραπαίδια του. Αυτά είναι ο «πλατύς» κυβερνητικός ΣΥΡΙΖΑ και τα εξωκοινοβουλευτικά θραύσματα του Περισού τύπου ΛΑΕ, ΝΑΡ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ κλπ., που αμέσως μετά την τυπική άρση των μέτρων άρχισαν αμέσως κανονικότερες συγκεντρώσεις χωρίς ούτε την προσχηματική τήρηση αποστάσεων.

Αυτό ακριβώς το δεύτερο στοιχείο εκμεταλλεύεται ο νεόκοπος μαθητής του αρχικνήτη Θεοδωρικάκου Μητσοτάκης, όπως και οι ρωσόδοιοι προκάτοχοί του, Καραμανλής Β' και Σαμαράς, για να μαθαίνει στη βάση του - που είναι πια σχεδόν όλο το μπλοκ της φιλοευρωπαϊκής βάσης της ΝΔ και του εχθρικού προς τον ΣΥΡΙΖΑ κόσμου του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ - ότι το ψευτοΚΚΕ είναι «χρήσιμος σύμμαχος και εφεδρεία για τη μάχη με τον Τσίπρα, αφού τον αδυνατίζει και του κόβει ψήφους, άρα

καλό είναι όχι μόνο να μην το χτυπάμε πολιτικά, αλλά και να το προσεταιριζόμαστε».

Αυτή η υποτιθέμενη τακτική μοιάζει «πανεξυπνη» και περνάει σε μεγάλο μέρος αυτής της βάσης ως εκπληκτικό πολιτικό «τέχνασμα», στην πραγματικότητα ωστόσο είναι στρατηγική και όχι τακτική υποταγή των υποτίθεται φιλοευρωπαϊκών ηγεσιών στο σοσιαλφασιστικό ρώσικο πρακτορείο του Περισού, που αποτελεί στην ουσία τη «μήτρα» όλων όσων εκπροσωπεί σε κυβερνητικό επίπεδο ο Τσίπρας-ΣΥΡΙΖΑ.

Γι' αυτό και, όσο ο Περισός παίζει το παιχνίδι «ούτε ΣΥΡΙΖΑ ούτε Δεξιά», που με μια πρώτη ματιά μοιάζει να ευνοεί τη ΝΔ και κάνει το ψευτοΚΚΕ κάπως συμπαθές στην εκκλησιαστική, στρατιωτική - αστυνομική και γενικά κλασικά συντηρητική πλευρά της ΝΔ, ο υποτιθέμενος ορκισμένος αντιδεξιός ΣΥΡΙΖΑ ποτέ δεν το χτυπάει και δεν καλεί τα μέλη και τους φίλους του σε ανελέητη πολεμική κατά του Περισού που «ευνοεί με τη στάση του τη Δεξιά».

Από την άλλη και το ψευτοΚΚΕ έχει χωρίς καμιά διαμαρτυρία αφήσει τη μισή ψηφοφορική του βάση και μικρομεσαία πρώην στελέχη του ήδη από 2012 να ενισχύουν τον φίλο του τον ΣΥΡΙΖΑ, είτε ως ψηφοφόροι, είτε ως μικροστελεχάκια στον κρατικό μηχανισμό, είτε ως διάφορες γκρούπες «μετωπικών αντισηχταριστών διαφωνούντων» κνιτών που στηρίζουν τον Τσίπρα, άμεσα ή έμμεσα, μέσα από τη γραμμή «κύριος εχθρός η ΝΔ». Έτσι, όλο το σοσιαλφασιστικό απαρτά, αλλά και η φιλορώσικη, δοτή ηγεσία της ΝΔ, μένουν ευχαριστημένοι.

Το γεγονός ότι ακόμη και η πολιτικά «μαύρη» και εξαιρετικά ρωσόφιλη Εκκλησία της Ελλάδας δέχθηκε σφοδρά πυρά για την αποκρουστική στάση μεγάλου μέρους των ιεραρχών της την περίοδο της καραντίνας, όταν προσπαθούσε με κάθε τρόπο να «σπά-

σει» τα μέτρα περιορισμού και να πείσει τους ανθρώπους ότι τα «θαυματοουργά» κουτάκια της «θείας κοινωνίας» σκοτώνουν τον κορονοϊό, σε αντίθεση με το πόσο στο απυρόβλητο βρίσκεται ο Περισός, δείχνει πόσο απόλυτα «ιερό» και «απρόσβλητο» είναι το ψευτοΚΚΕ για το διακομματικό πολιτικό καθεστώς κορυφής στην Ελλάδα. Το κόμμα του Περισού είναι βέβαια τόσο ιερό και τόσο απρόσβλητο όσο και η μάνα του, η νεοχιτλερική Ρωσία, που την αγαπάνε με ανυπόκριτο πάθος, όπως και τη φασιστική Κίνα, όλοι οι «αντινεοφιλελεύθεροι φίλοι του λαού» τύπου Τσίπρα και όλοι οι «φιλελεύθεροι και φιλοευρωπαίοι μεταρρυθμιστές» της κακιάς ώρας, τύπου Μητσοτάκη.

Γι' αυτό και οι Τσιπρο-Μητσοτάκηδες, μαζί με το ίδιο το ψευτοΚΚΕ, που σε αυτές τις περιπτώσεις παθαίνει απόλυτη αφωνία, δεν ξεχνάνε ποτέ να «κερνάνε» αυτές τις δύο ανερχόμενες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις λιμάνια, εμβληματικές τουριστικές μονάδες τύπου Πόρτο Καρράς, τουριστική και αστική γη, αλλά και δίκτυα ηλεκτρισμού (ΑΔΜΗΕ) - τσακώνονται μάλιστα με τις Βρυξέλλες για το «ιερό» δικαίωμά τους να ξεπουλούν κομμάτι-κομμάτι τη χώρα στα αρπακτικά της Μόσχας και του Πεκίνου, όταν η μισοπαρalyzed Ευρώπη τους ζητάει καμιά φορά, έστω άνευρα, λογαριασμό γι' αυτό το ξεπούλημα.

Υπό αυτό το πρίσμα, καθόλου έκπληξη δεν πρέπει να προκαλεί ο διακομματικός σεβασμός στις αντεργατικές, τάχα ταξικές φιέστες του Περισού εν καιρώ γενικής καραντίνας. Οι συνεργάτες του πολιτικά (και πιθανότατα σε λίγα χρόνια και οικονομικά - στρατιωτικά) κυρίαρχου ιμπεριαλισμού σε μια χώρα ήταν πάντα «βασιλιάδες» και ελάχιστα νοιάζονταν για τη μοίρα του λαού της.

Πρωτομαγιά 2020

Συνέχεια από τη σελ. 7

κή που προωθεί ο σοσιαλϊμπεριαλισμός στις χώρες του Νότου της Ευρώπης για τη διάσπαση της ΕΕ και την καταβρόχθιση της κομμάτι-κομμάτι. Οι πραγματικοί υπερασπιστές της εργατικής τάξης και του δημοκρατικού και επαναστατικού της προγράμματος πρέπει τα βέλη τους ενάντια στους καπιταλιστές της ΕΕ να τα στρέφουν όχι μόνο για την ολοένα και μεγαλύτερη εκμετάλλευση και το συνακόλουθο φτώχεια των προλεταρίων του ευρωπαϊκού Βορρά αλλά για τις σχισματικές και χοντρόπετες υποχωρήσεις στο μεγαλωρόσο ισοπεδωτή νοσοκομείων και στο σύμμαχό του σοβινιστή Χαν, μεγαλύτερου δεσμοφύλακα και εκμεταλλευτή άμεσων παραγωγών στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Οι εργαζόμενοι της χώρας μας δεν πρέπει να περιμένουν τι θα τους δώσει το κράτος της ΕΕ όσο βρίσκονται σε αναστολή εργασίας, ή δουλεύουν με λειψές συνθήκες προστασίας από τον ιό και μέσα σε όλο και χειρότερες συνθήκες κάτω από τη λαιμητόμο της ανεργίας. Δεν πρέπει με τίποτα και κανείς να έχει καμιά αυταπάτη. Ειδικά αν η χώρα δεν ανοίξει το καλοκαίρι στον τουρισμό έρχεται πείνα και δυστυχία και το χειρότερο έρχεται φασιστική φαιο-«κόκκινου» τύπου υποτέλεια. Ούτε λεπτό δεν πρέπει να αφήσου-

με εγκάθετους των νεοχιτλερικών σαν τον Μητσοτάκη και το Λαλιώτη (όσο και αν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ έχουν μέσα τους και μια πατριωτική πλευρά), ή σαν τον Κουτσούμπα και τον Τσίπρα, (όσο και αν στα κόμματα τους υπάρχουν άνθρωποι της βάσης καλών προθέσεων), και ακόμα περισσότερο ανοιχτούς ρωσόδουλους φασίστες και ναζί να διαπραγματεύονται το μέλλον της χώρας στα πλαίσια των συμφερόντων του νέου πολιτικού αφεντικού.

Δεν είναι η κρατική ελεημοσύνη, ούτε τα δήθεν σεντούκια στο εσωτερικό και στην Ευρώπη που θα σώσουν τους εργαζόμενους από το φασισμό, την πείνα και την εξαθλίωση.

Είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που μπορούν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να σώσουν τον εαυτό τους και τη χώρα.

Είναι αναγκαία η αντίσταση σε όλα αυτά τα τέρατα με τη συγκρότηση ενός ενιαίου ταξικού αντιφασιστικού μετώπου σε κάθε χώρο δουλειάς, που θα απαιτήσει μέτρα για την άμεση άμυνα στην υπερεκμετάλλευση, στο ξεθέωμα και στην ταπείνωση των εργαζομένων. Αυτό μπορεί να γίνει με δουλειά από τα κάτω, που θα αξιοποιεί κάθε δημοκρατική δύναμη στον παλιό αστορεφορμιστικό συνδικαλισμό, αρκεί να αντιστέκεται στους φαιο-«κόκκινους» πραξικοπηματίες και σαμποταριστές και να μην είναι εξάρτημα των εργοδοσίων. Όρος για να είναι νικηφόρο ένα τέτοιο ταξικό κίνημα,

αλλά και όρος για την ύπαρξη της τάξης και της χώρας είναι να σταματήσει το σαμποτάζ της παραγωγής, να προωθηθούν οι βιομηχανικές επενδύσεις, να στηριχθεί ο εκσυγχρονισμός της μεγάλης αγροτικής παραγωγής και να ανθίσει η τεχνική εκπαίδευση και η εφαρμοσμένη έρευνα. Μόνο αν σταματήσει το παραγωγικό σαμποτάζ θα είναι αποτελεσματική η μάχη για να σωθούν τα μεροκάματα. Γι αυτό το λόγο το νέο ταξικό κίνημα, εκτός από τη μαζική καταγγελία και οργάνωση απέναντι στους νόμους και τα κινήματα των σαμποταριστών, θα πρέπει να απαιτήσει κρατικές ενισχύσεις στο βαθμό που χρειάζονται όχι μόνο για ενισχύσεις στους ανέργους και μισοεργαζόμενους αλλά και για το υλικό προχώρημα της παραγωγής. Έτσι το νέο ταξικό κίνημα θα ζητήσει να μην κλείσει καμιά βιομηχανία, και όσες βρίσκονται στα πρόθυρα του κλεισίματος να κρατικοποιηθούν για να σωθούν, θα απαιτήσει τη μεγαλύτερη δυνατή προστασία από τις υπερεκμεταλλευτικές, λεηλατητικές και διασπαστικές του λαού πρακτικές του ρώσικου και του κινέζικου σοσιαλϊμπεριαλισμού και των φίλων του ολιγαρχών. Τέλος θα αντιπαρατεθεί δραστήρια σε όλες τις απόπειρες των δυτικών ιμπεριαλιστών, ιδιαίτερα των αμερικανών να εξασφαλίσουν μια δικιά τους δόλιας έμπνευσης και επίσης πρακτικά αδύνατη τοπική ή παγκόσμια ειρήνη με τους νεοχιτλερικούς που θα στη-

ρίζεται στην καταπίεση των χωρών και των λαών του Τρίτου κόσμου, αλλά και στην υπερεκμετάλλευση του προλεταριάτου των ανεπτυγμένων βιομηχανικών χωρών.

Αυτό είναι το πιο στοιχειώδες, το πιο κατά το δυνατόν μίνιμουμ πρόγραμμα σωτηρίας της εργατικής τάξης και όλης της χώρας μας με τα μάτια μας πάντα στραμμένα σε αυτό που είναι καλό για τους λαούς και για όλες τις χώρες της γης. Εμείς οι κομμουνιστές της μαρξιστικής-λενινιστικής-μαοϊκής παράδοσης παλεύουμε πάντα για δημοκρατικές και ειρηνικές εξελίξεις. Και αυτός είναι και ο δρόμος που θέλουν οι λαοί. Αλλά οι φασιστικοί ιμπεριαλισμοί, σκέφτονται αλλιώς. Θέλουν να κυριαρχήσουν στον κόσμο μέσα από τη βία γιατί με καθαρά οικονομικά μέσα δεν μπορούν, επειδή βρίσκονται πολύ πιο πίσω από τους παλιότερους ιμπεριαλιστές, σήμερα πχ η Ρωσία και η Κίνα βρίσκονται πίσω από τις ΗΠΑ και την ΕΕ, όπως πριν από τον β παγκόσμιο η χιτλερική Γερμανία και η αυτοκρατορική Ιαπωνία βρίσκονταν πιο πίσω από την Αγγλία και τις ΗΠΑ αντίστοιχα. Η πιο μεγάλη διαφορά με τους χιτλερικούς ιμπεριαλιστές, είναι ότι οι ρωσοκινέζοι ιμπεριαλιστές έγιναν ιμπεριαλιστές παίρνοντας την εξουσία και τον πλούτο των πελώριων χωρών τους από τα χέρια εργατών που οικοδομούσαν το σοσιαλισμό, οπότε ιδιαίτερα οι κινέζοι χρησιμοποιούν σήμερα κυρίως το κόκκινο

χρώμα για να πάρουν την παγκόσμια εξουσία. Δηλαδή τον πόλεμο που σχεδιάζουν ενάντια στους πιο ισχυρούς ιμπεριαλιστές τον εμφανίζουν σαν πόλεμο των φτωχών λαών και των καταπιεσμένων εθνών. Είναι δηλαδή οι πιο ύπουλοι αστοί που έχουν εμφανιστεί ποτέ. Γι αυτό το λόγο όμως η πάλη που θα δώσουν οι λαοί ενάντια σε αυτούς τους απατεώνες, είναι ταυτόχρονα και πάλη ενάντια στους ψευτοαριστερούς και ψευτοκομμουνιστές που δουλεύουν γι αυτούς και για το νεοχιτλερικό τους πόλεμο. Έτσι όποιος παλεύει για να εμποδίσει αυτόν τον κατακτητικό πόλεμο, δηλαδή για την ειρήνη, τη δημοκρατία και την εθνική ανεξαρτησία, παλεύει αυτόματα ενάντια στην ψεύτικη αριστερά και τον ψεύτικο κομμουνισμό. Που σημαίνει ότι ανοίγει αντικειμενικά το δρόμο στην ανάπτυξη της αληθινής αριστεράς και του αληθινού κομμουνισμού. Ειδικά όποιος πολεμάει την αστική τάξη που έχει μεταμφιεστεί σε «κόκκινη» και την καταγγέλλει σαν φασιστική χιτλερικού τύπου βάζει τη βάση για τη νέα σοσιαλιστική επανάσταση και την νέα κομμουνιστική κοινωνία. Αυτό είναι το νόημα του μαοϊκού συνθήματος «Κόκκινη σημαία ενάντια σε Κόκκινη σημαία».

Αυτό είναι το βαθύτερο νόημα τούτης εδώ της εργατικής πρωτομαγιάς.

Η ΒΡΩΜΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙ- ΚΟΥ ΑΞΟΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥΣ

Πρώτα σε αυτήν τα ελληνικά κοινοβουλευτικά κόμματα και ο οικουμενικός πρωθυπουργός τους που σαμποτάρουν τη χώρα σηκώνοντας τη σημαία του τάχα πρωτοπόρου στην Ευρώπη ανθρωπισμού τους

Την ώρα που η Ευρώπη αντιμετωπίζει την πιο θανατηφόρα αιχμή της πανδημίας, οι νεοχιτλερικοί του Άξονα Ρωσίας-Κίνας και οι κάθε λογής φίλοι τους στην Ευρώπη προσπαθούν να δυναμώσουν την ανησυχία, το φόβο και τον πανικό στους λαούς της, ιδιαίτερα στους πιο αγχωμένους χωρίς καθόλου ή με αμφίβολο μισθό και κλεισμένους στα σπίτια τους προλετάριους του Νότου, λέγοντάς τους ότι ο μεγαλύτερος εχθρός τους είναι οι κυβερνήσεις και οι χώρες της Βόρειας Ευρώπης. Με ξεχωριστή μανία μάλιστα κατηγορούν τις κυβερνήσεις των Βόρειων χωρών της ΕΕ ότι εγκαταλείπουν τις Νότιες χώρες παρόλο που οι πρώτες διαθέτουν κυρίως για τις δεύτερες 1300 δισεκατομμύρια Ευρώ από διάφορα κοινά ταμεία και κεντρικές τράπεζες τους. Ισχυρίζονται ότι μόνο η Κίνα και η Ρωσία τους αγαπάνε τάχα χωρίς όρους και προϋποθέσεις όπως αποδεικνύουν τα κιβώτια μάσκες που αυτές τους στείλανε.

Αυτή η προπαγάνδα δεν θα είχε καμία επιρροή στους λαούς της Ευρώπης αν δεν την προωθούσαν επίμονα σαν εθνική θέση σε κάθε κράτος του Νότου οι πιο ρωσόφιλες άρχουσες τάξεις της Ευρώπης. Πιο θορυβώδης από αυτές είναι η ιταλική, αλλά πιο λυσσασμένη και κυρίως πιο ομόφωνη στον αντεργατικό φιλοκινεζισμό, στον παρασιτικό υστερόβουλο αντιγερμανισμό, και τελικά στον αντιευρωπαϊκό διασπαστισμό της είναι η ελληνική. Είναι εξοργιστικό πραγματικά να αποθεώνει οποιοσδήποτε πολιτικά κατατοπισμένος άνθρωπος τα λίγα κιβώτια με μάσκες που στέλνει στις ευρωπαϊκές χώρες με απaráμιλλο θράσος και με φιλανθρωπικό κομπασμό μια Κίνα που δηλητηρίασε για δεύτερη φορά τον πλανήτη χάρη στη φασιστική παρακμή και διασπορά της. Γιατί είναι η φασιστική παρακμή που μπορεί να ένωσε σε πελώρια κλίμακα το βασανιστικό εγκλεισμό και τη σφαγή των άγριων ζώων στις αγορές της Κίνας από όπου για δεύτερη φορά ένας δολοφονικός επιδημικός ιός πέρασε στον άνθρωπο (η πρώτη φορά ήταν με τον SARS-CoV), είναι με τη διεφθαρμένη ηγεσία της κρατικής της διοίκησης αλλά και της επιστήμης που έκρυψε την επιδημία στην πρώτη κρίσιμη φάση της από τον κινέζικο λαό και από τους λαούς όλου του κόσμου. (*)

Τώρα κραυγάζουν παντού οι φαιο-«κόκκινοι» φασίστες για την κατωτερότητα τάχα της απάντησης της αστικής δημοκρατίας στην επιδημία σε σχέση με την κινέζικη απάντηση.

Είναι εντελώς φυσικό. Οι αστικές δημοκρατίες, ιδιαίτερα στην εποχή του ιμπεριαλισμού είναι για το ιστορικά συνειδητό προλεταριάτο στην καλύτερη περίπτωση μισοδημοκρατικές εκφράσεις της αστικής ταξικής δικτατορίας, και οι ευθύνες τους για το ότι άφησαν τους λαούς τους έκθετους στην επιδημία, χωρίς ακόμα και μάσκες και αναπνευστήρες τρεις μήνες κοντά από την ώρα που μάθανε για τη Γουχάν δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχαστούν, όμως σε σχέση με τις ναζιστικές δικτατορίες των βασανιστών και δολοφόνων φέρθηκαν σαν προωθημένες δημοκρατίες.

Κατ' αρχήν δεν έχουμε κανένα λόγο να παίρνουμε σαν αξιόπιστους τους αριθμούς της Κίνας καθώς αυτοί είναι οι αριθμοί μιας αδυσώπητης κρατικής προπαγανδιστικής μηχανής η οποία εξαφανίζει από το πρόσωπο της γης κάθε κινέζο δημόκριτη και πραγματικό πατριώτη που την αμφισβητεί. Δημοσιογραφικές έρευνες που διαψεύδουν την επίσημη κρατική

εικόνα για τον αριθμό θυμάτων στη Γουχάν και τα εκτιμούν ως πολλαπλάσια έρχονται διαρκώς στην επιφάνεια. (-<https://www.dw.com>, Μαρτυρία από Γουχάν: Πολύ περισσότερα τα θύματα- 6/2/2020, <https://time.com/5811222/wuhan-coronavirus-death-toll/>, ρεπορτάζ του Bloomberg που δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Time, για τους μεγάλους αριθμούς ανθρώπων που εμφανίστηκαν στα γραφεία κηδειών, όταν τους επιτράπηκε, για να παραλάβουν τις στάχτες των νεκρών συγγενών τους -3/4/2020, <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-52194356>). Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι οι σημερινοί επιδημιολογικοί αριθμοί της Κίνας προωθούν την πολιτική θέση ότι η Κίνα κάποια στιγμή συνέτριψε μέχρι απόλυτου μηδενισμού τον ιό, πράγμα που είναι επιστημονικά αδύνατο μέχρι γελοιότητας να αποδειχτεί, και ότι από εδώ και μπρος έχει μόνο νέα κρούσματα που της τα στέλνει η μολυσμένη Δύση, οπότε αυτή θα φταίει.

Η Κίνα κατηγορεί την ΕΕ για τους πολλούς θανάτους στην Ευρώπη από το νέο κορονοϊό, δηλαδή από ένα έγκλημα του κινέζικου φασισμού ενάντια στους ευρωπαϊκούς λαούς!

Από την άλλη το πόσα θα είναι τα θύματα της επιδημίας σε κάθε χώρα δεν θα κριθεί από την αρχική φάση της εξάπλωσης της θανατηφόρας επιδημίας, αλλά σε μια ολόκληρη περίοδο, δηλαδή ως τη στιγμή που θα βρεθεί το αποτελεσματικό εμβόλιο που πρακτικά θα τη σταματήσει. Αυτό για δύο λόγους. Ο ένας είναι ότι μπορεί μια χώρα να κρατάει από την αρχή χαμηλά την καμπύλη των κρουσμάτων και θανάτων αλλά με αντάλλαγμα να παίρνει μέτρα καραντίνας για πάρα πολύ καιρό ώστε ο πληθυσμός να παθαίνει σε πολύ μεγαλύτερο διάστημα τη μοναδική ανοσία που υπάρχει όσο δεν υπάρχει εμβόλιο, τη λεγόμενη ανοσία αγέλης. Έτσι αθροιστικά οι θάνατοι αυτής της χώρας μπορεί να είναι ίδιοι με μιας άλλης που έγιναν σε μικρότερο διάστημα, οπότε σε αυτό το μικρότερο διάστημα η χώρα με τον εντονότερο ρυθμό κρουσμάτων φαίνεται πιο αποτυχημένη στην αντιμετώπιση της επιδημίας. Αλλά αυτό δεν είναι καθόλου υποχρεωτικό. Θα είναι αποτυχημένη μόνο αν τα κρούσματα της πάνε τόσο γρήγορα, οπότε και οι Μονάδες Εντατικής Θεραπείας της θα γεμίζουν τόσο γρήγορα ώστε αυτές να μη χωράνε τους άρρωστους και αυτοί να πεθαίνουν. Τέτοιες χώρες είναι ως τώρα η Ιταλία και η Ισπανία και ίσως γίνουν κάποια στιγμή οι ΗΠΑ, ή η Γαλλία ή η Αγγλία. Αντίθετα προς το παρόν η Γερμανία, η Ολλανδία, ακόμα και η Σουηδία έχουν πολύ περισσότερους θανάτους από την Ελλάδα, αλλά κανείς σοβαρός επιδημιολόγος δεν τις κατηγορεί ότι είναι σε χειρότερη θέση από την Ελλάδα. Γιατί; Γιατί η διαδικασία δεν έχει ολοκληρωθεί.

Γιατί η παράταση της εμφάνισης των κρουσμάτων, η λεγόμενη χαμηλή καμπύλη, δεν σημαίνει υποχρεωτικά λιγότερα συνολικά θύματα, αφού η ανοσία του πληθυσμού σε αυτήν την περίπτωση επιτυγχάνεται πιο αργά οπότε ο κόσμος στην Ελλάδα θα συνεχίσει να αρρωσταίνει για πιο πολύ καιρό από όσο θα αρρωσταίνει αν η ανοσία είχε έρθει πιο νωρίς, δηλαδή αν αρρώσταινε με πιο έντονους ρυθμούς αρχικά αλλά χωρίς το σύστημα να καταρρέει.

Αυτό σημαίνει ότι Γερμανία, Ολλανδία και

Ελλάδα με διαφορετικό τρόπο μπορεί να είναι θεωρητικά ίδιες σε συνολικό αριθμό τελικών θυμάτων ως την εύρεση του εμβολίου.

Αλλά αυτή είναι μια πρώτη επιπόλαια ματιά του ζητήματος. Γιατί υπάρχουν πιο σύνθετα κριτήρια σχετικά με το πόσοι είναι οι πραγματικοί θάνατοι σε μια επιδημία. Υπάρχουν οι θάνατοι απευθείας από τον κορονοϊό, αλλά υπάρχουν και έμμεσοι θάνατοι από τη συνολική δοκιμασία που δέχεται σε βάθος χρόνου η ψυχοσωματική υγεία του κάθε πληθυσμού από τις διαφορετικές στρατηγικές αντιμετώπισης της επιδημίας σε κάθε ξεχωριστή χώρα. Δηλαδή μπορεί η Ελλάδα να μοιράσει σε ένα μακρύ διάστημα τα άμεσα κρούσματα και τους θανάτους της από τον κορονοϊό, αλλά ο τρόπος που το κάνει να είναι τέτοιος που οι τελικοί έμμεσοι θάνατοι να είναι πολλαπλάσιοι από άλλες χώρες με ίδια ή ενδεχόμενα και περισσότερα άμεσα θύματα από τον κορονοϊό. Αν δηλαδή ο κύριος τρόπος της παράτασης του χρόνου ίασης του πληθυσμού συνεχίσει να είναι η σκληρή καραντίνα που στην πρώτη φάση στις συνθήκες της χώρας μας είναι απαραίτητη, τότε τα θύματα θα είναι χιλιάδες και θα προέρχονται από την καταστροφή της οικονομίας, οπότε από την ανεργία, από την πείνα, από την κακή υγεία και από τις ψυχικές και σωματικές αρρώστιες που θα φέρουν αυτά. Αν αντίθετα ο κύριος τρόπος της παράτασης του χρόνου προς την ανοσία (ή προς την ανακάλυψη του εμβολίου ή του φαρμάκου) είναι ο νοτιοκορεάτικος και ο ταϊβανέζικος, ο ανώτερος δηλαδή σήμερα στον κόσμο, που σημαίνει τα διαρκή τεστ, η διαρκής ηλεκτρονική ενημέρωση του πληθυσμού και οι μάσκες για όλο τον πληθυσμό, με ταυτόχρονη συνέχιση της παραγωγής, τότε τα θύματα άμεσα και έμμεσα είναι και θα παραμείνουν ελάχιστα.

Έχουμε ισχυρούς λόγους να πιστεύουμε ότι η σημερινή οικουμενική διακομματική πολιτική για την επιδημία που ακολουθεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη, δεν είναι συνεπής με το στόχο της τελικής συνολικής πιο ανώδυνης εξόδου από την επιδημία γιατί δεν συνδυάζεται σε δυο τουλάχιστον καίρια σημεία με τη γρηγορότερη και ταυτόχρονα ασφαλέστερη δυνατή έξοδο από την καραντίνα που αν συνεχιστεί για πιο πολύ καιρό από όσο πρέπει θα φέρει τεράστια παραγωγική οπότε και ανθρώπινη καταστροφή, ιδιαίτερα σε μια χώρα που σπνρίζεται συντριπτικά στον τουρισμό. Βλέπουμε δηλαδή τον υγειονομικά επικεφαλής όλων των κομμάτων και γι αυτό εύκολα αγιοποιημένο Τσιόδρα: α) να αποθαρρύνει διαρκώς ή να καταδικάζει ανοιχτά σαν πρόωγη κάθε συζήτηση για το σχεδιασμό της εξόδου από την καραντίνα που και σε χώρες επίσης πολύ χαμηλών κρουσμάτων σαν τη Δανία, την Αυστρία και τη Νορβηγία έχει ξεκινήσει αναγκαστικά γιατί ο σχεδιασμός προϋποθέτει έρευνα και προετοιμασία, β) να αρνείται μαχητικά ή να καθυστερεί διαρκώς τη βασική προϋπόθεση της συντόμευσης και ελάφρυνσης της καραντίνας που είναι η επιδημιολογική γνώση και η ενημέρωση και προφύλαξη του λαού μέσα από τα πολλά τεστ, γ) να αντιπαλεύει διαρκώς, με πείσμα και με ασύλληπτες στρεψοδικίες ένα πολύ βασικό εργαλείο για την προφύλαξη του πληθυσμού οπότε και τη γρηγορότερη και ασφαλέστερη δυνατή έξοδο από την καραντίνα: τη γενικευμένη χρήση της προστατευτικής μάσκας στον πληθυσμό σύμφωνα με τις νέες κατευθυντήριες του Ευρωπαϊκού CDC(<https://www.protagon.gr/epikairota/>

nees-odigies-aro-to-evrwpaiko-cdc-gia-ti-xrisi-maskas-edwse-o-tsiodras-44342033274) που ανοιχτά από προχθές ποδοπατεί ο Τσιόδρας συνεχίζοντας στην πράξη να ακολουθεί τη χρεωκοπημένη γραμμή του ΠΟΥ. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν γίνεται καμία προσπάθεια από την κυβέρνηση να κατασκευαστούν βιομηχανικά μάσκες και στη δικιά μας χώρα την ώρα που κλείνουν οι υφαντουργίες της και αφήνει επίτηδες αυτό το ρόλο σε κρατική μικρο-ζητιανιά από την Κίνα και από τους εφοπλιστές που έχουν δεσμούς με αυτήν.

Από όσα βλέπουμε ως τώρα η επιδημία είναι μια καλή ευκαιρία για το καθεστώς να συνεχίσει πιο γοργά και πιο καλυμμένα το παραγωγικό του σαμποτάζ με ταυτόχρονο προσωρινό καθυσυχασμό των ριγμένων σε πρωτοφανή ανεργία εργαζομένων μαζών με νέο φτηνό επίσης προσωρινό ευρωπαϊκό επιδοματικό χρήμα και ταυτόχρονα νέους εκβιασμούς στην Ευρώπη πάλι στο όνομα του Νότου και του ελληνικού ορθόδοξου ανθρωπισμού ο οποίος τάχα λείπει από το φιλοχρήματο διαμαρτυρούμενο Βορρά. Όλα αυτά με το απατηλό επιχείρημα ότι η χώρα μας θυσιάζει τα πάντα για τη ζωή των παππούδων της τους οποίους φτωχαίνει ενώ την ίδια ώρα βυθίζει στον αργό θάνατο της ανεργίας τα παιδιά και τα εγγόνια τους.

Αλλωστε οι φαιο-«κόκκινοι» δεν κάνουν ποτέ την ουσιαστική κριτική στις δυτικές κυβερνήσεις για το ότι άφησαν τους λαούς τους απροστάτευτους από την επιδημία καθώς δεν βάλανε σε ταξιδιωτική καραντίνα την Κίνα. Τι να πουν; Ότι αυτό το έκαναν οι μονοπωλιστές που ηγούνται σε αυτές τις δημοκρατικές χώρες, επειδή συνεργάζονται με τους κινέζους φασίστες στην εκμετάλλευση του κινέζικου αλλά και του παγκόσμιου προλεταριάτου; Αυτή η συνεργασία είναι η βαθύτερη αιτία που οι άνθρωποι της Κίνας και της Ρωσίας στην ηγεσία του ΠΟΥ, πέρασαν εύκολα εκεί και στους εκπροσώπους της Δύσης την εγκληματική γραμμή να μην χαρακτηριστεί πανδημία για μεγάλο διάστημα η επιδημία και έτσι να αποτραπούν οι υπόλοιπες χώρες, ιδιαίτερα αυτές της Ευρώπης, να βάλουν σε απομόνωση τους ταξιδιώτες από την Κίνα, ιδιαίτερα από τη Γουχάν.

Χάρη σε αυτό το αισχρό πνεύμα της συνδιαλλαγής των δυτικών μονοπωλιστών με το νεοχιτλερικό Άξονα αυτός μπορεί τώρα να διεξάγει εκστρατεία παραπληροφόρησης, αποσυντονισμού και χειραγώγησης των απομονωμένων λαών που τους καλεί μέσα στην απελπισία τους να τον δουν σα φίλο της ανθρωπότητας. Οι φιλικές κυβερνήσεις και τα κόμματα του νεοχιτλερικού Άξονα, ιδιαίτερα της εισοδιστικής Ρωσίας μέσα στην ΕΕ επιτίθενται συντονισμένα εδώ και πολλές δεκαετίες με τόνους ψέματα και ίντριγκες για να αποσταθεροποιήσουν και να διαλύσουν αυτήν την πολύ χαλαρή πολιτικά ενωμένη χωρύν, ώστε να την κάνουν έρμαιο των δύο υπερσυγκεντρωμένων δικτατοριών, που φροντίζουν μεταξύ τους να είναι απείρως πιο ενωμένες από όσο τα υποψήφια θύματά τους.

Έτσι εξηγείται το φαινομενικά ασύλληπτο ειδικά η ποτινική Ρωσία, που είναι ο μεγαλύτερος σφαγέας άλλων λαών, να κατηγορεί ως ψυχρά και κανιβαλικά στις μεταξύ τους σχέσεις κάποια από τα πιο δημοκρατικά και εθελοντικά ενωμένα κράτη του κόσμου, πράγμα

Η αρχή της διάσπασης της Ενωμένης Ευρώπης με εργαλείο την «αλληλεγγύη»

Στη χώρα μας οι πάντες είναι με τις χώρες του Νότου της ΕΕ, που απαιτούν κορονο-ομόλογα η κεφάλαια που δεν θα επιστραφούν και είναι ενάντια σε αυτές του Βορρά της ΕΕ σε όσο βαθμό τα αρνούνται. Επειδή οι βόρειες χώρες δεν είναι πολιτικά ενωμένες στην άρνηση τους όσο είναι οι νότιες ενωμένες στο δικό τους αίτημα και επειδή οι περισσότερες απώλειες σε ζωές βρίσκονται στο Νότο μένει κανείς με την εντύπωση ότι το δικίο είναι με το Νότο.

Αλλά, όπως συχνά συμβαίνει τα πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται, κυρίως όταν αυτά έχουν να κάνουν με την ταξική πάλη όπου όχι απλά το φέμα αλλά η αντιστροφή της αλήθειας είναι αναγκαίος όρος για την πολιτική κυριαρχία της κάθε φορά πιο ισχυρής πλευράς.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η αντιστροφή βρίσκεται στο ότι παρά το δικίο που υπάρχει στη διεκδίκηση των σχετικά πιο αδύναμων χωρών του Νότου για μια μεγάλη οικονομική βοήθεια από τις πιο πλούσιες του Βορρά, ο πολιτικός τρόπος και η οικονομική λογική με το οποίο προβάλλει ο Νότος αυτή τη διεκδίκηση δείχνουν ότι η πιο άδικη πλευρά στην σύγκρουση βρίσκεται μέσα σε αυτόν και συγκεκριμένα στις κυρίαρχες τάξεις του, ιδιαίτερα σε εκείνη της Ιταλίας που σε αυτήν την περίπτωση ηγείται της σημερινής όξυνσης. Αυτό που συμβαίνει στο συνειδητό πολιτικό επίπεδο είναι ότι οι χειρότεροι εχθροί της ευρωπαϊκής ενότητας, οι ρωσόφιλοι, εμφανιζόμενοι είτε σαν φαιοί και «κόκκινοι», είτε ακόμα και σαν δημοκράτες, παίζουν τον ηγετικό ρόλο στην όξυνση της αντίθεσης Βορρά-Νότου αξιοποιώντας τα πραγματικά μεγάλα προβλήματα της πανδημίας και επιχειρώντας μέσα από την υπόθεση γενικότερα της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης ένα πράγμα: τη διάσπαση και τη διάλυση της δημοκρατικά και εθελοντικά ενωμένης Ευρώπης.

Το πράγμα περιπλέκεται γιατί τον ίδιο στόχο έχει και ένα φαινότυπο, κομμάτι της κυρίαρχης τάξης στις χώρες του Βορρά, το οποίο όμως σε αντίθεση με εκείνα της Ιταλίας και πιο πολύ της Ελλάδας δεν είναι ακόμα πολιτικά ηγεμονικό στις χώρες αυτές. Είναι αυτό το κομμάτι που λέει: Δεν πρέπει να δώσουμε τίποτα στους λαούς του Νότου που μας εκμεταλλεύονται επειδή είναι τεμπέληδες και σπάταλοι και εμείς εργατικοί και οικονομικοί. Όμως εξαιτίας της διαρκούς πίεσης των φαιο-«κόκκινων» αλλά και των ψευδοδημοκρατών του Νότου, που γίνεται με τον πιο απαιτητικό επιθετικό τρόπο χωρίς να ακολουθείται μια πραγματική πολιτική ανόρθωσης των οικονομιών το φασιστικό ρεύμα δυναμώνει τις θέσεις του και απειλεί κάποια στιγμή να γίνει ηγεμονικό και στο Βορρά.

Το πολύ χαρακτηριστικό με αυτά τα ηγούμενα της σύγκρουσης πολιτικά ρεύματα είναι ότι ενώ φαινομενικά έχουν τον ακριβώς αντίθετο στόχο, δηλαδή τα νότια ρεύματα να απαιτούν για τις χώρες τους όσο γίνεται πιο πολλά λεφτά σαν βοήθεια από τα βόρεια κράτη, και από την άλλη τα βόρεια ρεύματα να θέλουν να δίνουν οι δικές τους χώρες όσο γίνεται λιγότερα, ο αληθινός πολιτικός στόχος τους είναι κοινός, τραβώντας το ένα από την πλευρά του Βορρά και το άλλο από την πλευρά του Νότου να κόψουν την Ευρώπη στη μέση και να τη διαλύσουν ώστε Μόσχα και Πεκίνο να τη φάνε μπουκιά-μπουκιά ενώ και κάθε χώρα ξεχωριστά θα διασπείται εσωτερικά. Η κοινότητα του στόχου τους αποκαλύπτεται από το ότι και τα δυο είναι ρωσόφιλα ενώ και η μέθοδος τους είναι κοινή, δηλαδή επιχειρούν να αποκτήσουν την πολιτική ηγεμονία στις χώρες τους δημαγωγώντας κυρίως πάνω στα εθνικά αισθήματα και τις εθνικές προκαταλήψεις των λαών τους.

Η κύρια ευθύνη των αρχουσών τάξεων του Νότου στην ευρωπαϊκή διάσπαση

Το γεγονός ότι τον πρώτο ρόλο στη διάσπαση της ΕΕ τον έχουν ως τώρα οι λεγόμενες νότιες χώρες, οφείλεται στο ότι οι ρωσόφιλοι παίζουν εκεί πολύ-πολύ πιο ισχυρό πολιτικό ρόλο και για πολύ περισσότερα χρόνια από όσο οι ομόλογοί τους στο Βορρά. Η πολιτική κυριαρχία τους έχει αποκτήσει συντριπτικό βάθος στην Ελλάδα και στην Κύπρο όπου δουλεύουν δραστήρια εδώ και 40 χρόνια, στην Ιταλία κυριαρχούν πολιτικά τα τελευταία 10 χρόνια, και στην Ισπανία δυναμώνουν τις θέσεις τους δραματικά μόλις τα τελευταία χρόνια μετά την κρίση του 2010, που γέννησε το Ποδέμος (τον ισπανικό ΣΥΡΙΖΑ) και το καταλανικό κίνημα αποχωρισμού που γέννησε το φασιστικό φρανκικό Βοξ. Στην Ιβηρική τις πιο ισχυρές θέσεις τους τις έχουν στην Πορτογαλία. Όμως είναι η Ιταλία που μετράει πάνω απ όλα στις ευρωπαϊκές εξελίξεις και κάνει την πελώρια, ίσως πια ανεπανόρθωτη ζημιά καθώς αυτή βρίσκεται στο κέντρο της οικονομίας της ΕΕ και, πάνω απ όλα, στο ιστορικό κέντρο της πολιτικής συγκρότησής της. Από ιστορική άποψη η Ιταλία, μια ιμπεριαλι-

στική βιομηχανική χώρα, ιδρύτρια της ΕΕ συνεχίζει να είναι ιμπεριαλιστική, και συνεχίζει να είναι οικονομικός Βορράς. Η ιδιορρυθμία της είναι ότι πρόκειται για έναν ξεπεσμένο Βορρά που βρίσκεται σε διαρκή πτώση οικονομική και, κυρίως, πολιτική. Αυτή η πτώση τον φέρνει μόνο πολιτικά στην κατάσταση του Νότου, ή για την ακρίβεια του δίνει το δικαίωμα να προσποιείται το Νότο και στο όνομα του να απαιτεί κεφάλαια διάσωσης από το Βορρά.

Στο Βορρά κυριαρχούν προς το παρόν, αν και όλο με πιο μεγάλη αστάθεια, οι φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις που θέλουν την ενότητα με το Νότο αλλά από την άλλη δεν μπορούν να υποχωρήσουν σε όλες τις απαιτήσεις του γιατί τότε θα πάρουν την πολιτική ηγεμονία και στο Βορρά οι αντιευρωπαϊκές δυνάμεις. Έτσι, ειδικά η Γερμανία, αναζητούν ασταμάτητα ενδιάμεσες, συμβιβαστικές λύσεις, κυρίως διαθέτοντας πελώρια κεφάλαια, με τα οποία ελπίζουν ότι θα κατευνάσουν την οργή που ξεσηκώνουν στους λαούς τους οι φαιο-«κόκκινοι» και γενικότερα οι ρωσόφιλοι του Νότου. Μια τέτοια μεγάλη κίνηση συνδιαλλαγής με το Νότο έκανε πρόσφατα η Γερμανία με τη μάταιη ελπίδα, αν και όχι από την πλευρά της ίδιας της δόλιας Μέρκελ, ότι θα επιτευχθεί ένα πλησίον των δυο στρατοπέδων. Όμως όσο ο Νότος, κυρίως η Ιταλία και η Ελλάδα επειδή είναι πολιτικά πιο διαβρωμένοι από τους ρωσόφιλους, δεν λύνουν εσωτερικά το πρόβλημα της ανάπτυξής τους και όλο και περισσότερο στηρίζονται σε μια μεγαλύτερη μεταφορά κεφαλαίων από το Βορρά. Αλλά αυτή η μεταφορά δεν σώνει τις οικονομίες τους είτε επιβάλλονται είτε δεν επιβάλλονται μνημόνια από τις χώρες του Βορρά, είτε οι ανάγκες για διασώσεις από τα έξω οξύνονται από θεομηνίες, είτε όχι, αφού το πρόβλημα τους είναι στην ουσία πολιτικό καθώς με πολιτικές αποφάσεις των εσωτερικών πιο αντιδραστικών κοινωνικών και πολιτικών τους δυνάμεων προχωράνε οι βασικές αιτίες της κακοδαιμονίας τους: που είναι η σχετική αποβιομηχάνισή τους και η παρασιτικοποίηση της δημόσιας διοίκησης τους.

Ανάμεσα σε αυτούς τους δυο πόλους των ευρωπαϊκών εσωτερικών αντιθέσεων, τον πιο αρνητικό ρόλο τον παίζει εδώ και μια δεκαετία η γαλλική μονοπωλιακή αστική τάξη. Η Γαλλία είναι από κάθε άποψη μια χώρα του Βορρά επειδή έχει μια υψηλή παραγωγικότητα της εργασίας και ένα πολύ υψηλό κατά κεφαλή ΑΕΠ, αν και όχι στο ύψος της οικονομικά ισχυρότερης Γερμανίας. Εξαιτίας του πολύ πιο έντονου πολιτικοστρατιωτικού ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα της και του στόχου της να γίνει εκείνη η ηγετική δύναμη στην ΕΕ (ιδιαίτερα μετά την αποχώρηση της επίσης πολιτικοστρατιωτικά αρκετά ισχυρής ιμπεριαλιστικής Αγγλίας), συνεργάζεται όσο ποτέ πριν με την πλουτινική Ρωσία και κυρίως φορδίζει το μανδύα του υπερασπιστή των συμφερόντων του Νότου. Για να διασφαλίσει αυτό το ρόλο διαφθείρει το Νότο καθώς ενθαρρύνει τις χειρότερες πλευρές του, ενώ ταυτόχρονα διαβρώνεται και η ίδια από τους φαιο-«κόκκινους». Δεν είναι τυχαίο ότι πλουθενά όσο στη Γαλλία δεν είναι τόσο ισχυροί οι ρωσόφιλοι σοβινοφασίστες και οι δήθεν κόκκινοι σοσιαλφασίστες και τόσο ενωμένοι στα αντιευρωπαϊκά και αντιδημοκρατικά κινήματά τους τύπου κίτρινων γιλέκων.

Για τους φαιο-«κόκκινους» που αποτελούν το βασικό εσωτερικό πυλώνα της ρωσικής αλλά και της κινέζικης διεξόδου σε όλη την Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο η εξήγηση για το σχετικό φτώχαιμα (το λέμε σχετικό γιατί με τα διεθνή μέτρα και ο ευρωπαϊκός Νότος είναι μέρος του παγκόσμιου Βορρά) του ευρωπαϊκού Νότου είναι πάντα μία: ο πλούτος του ευρωπαϊκού Βορρά. Δηλαδή ότι τάχα ο Βορράς είναι πιο πλούσιος επειδή με τον ένα ή τον άλλο τρόπο εκμεταλλεύεται το Νότο. Το κακό είναι ότι τέτοιες θεωρίες τις ενθαρρύνουν οι περισσότεροι σοσιαλδημοκράτες αλλά και αρκετοί φιλελεύθεροι που ψάχνουν να εξηγήσουν με αποκλειστικά οικονομικούς όρους την κακοδαιμονία κυρίως του πυρήνα του ευρωπαϊκού Νότου, που ποτέ δεν ήταν αλλά έγινε η Ιταλία. Λένε δηλαδή ότι η Γερμανία δεν καταναλώνει εσωτερικά το πελώριο εμπορικό πλεόνασμα της, οπότε αυτό μετατρέπεται στην ουσία σε εμπορικό έλλειμμα της Ιταλίας αλλά και του υπόλοιπου Νότου, οπότε αυτές οι χώρες υπερχρεώνονται. Άρα η λύση είναι η μεγαλύτερη ατομική και παραγωγική κατανάλωση στη Γερμανία. Αντί δηλαδή να θεωρούν την εμπορική ανισομέρεια και το επακόλουθο δημοσιονομικό έλλειμμα και τελικά την υπερχρέωση του Νότου αποτέλεσμα του παραγωγικού αδυνατίσματος χωρών σαν την Ιταλία, την Ελλάδα, την Πορτογαλία και την Κύπρο, τη θεωρούν αποτέλεσμα της υποκατανάλωσης του Βορρά. Μια πιο βάρβαρη παραλλαγή της θεωρίας αυτής είναι ότι η Γερμανία επωφελείται από το φτηνό Ευρώ και έτσι εξοντώνει εμπορικά τον ευρωπαϊκό Νότο. Όμως το αδύνατο Ευρώ οφείλεται αποκλειστικά στη χαμηλή παραγωγικότητα του ευρωπαϊκού Νότου και υπήρξε η μεγαλύτερη παραχώρηση της Γερμανίας για να εγκαταλείψει το ισχυρό της μάρκο και να δεχτεί το Ευρώ που το ήθελε

κυρίως η Γαλλία. Μια άλλη παραλλαγή είναι ότι η Γερμανία έριξε πριν 20 χρόνια το εργατικό της μεροκάματο και έτσι συνέτριψε την Ιταλία που το κράτησε σε ένα σχετικά ψηλό επίπεδο. Βέβαια δεν αναρωτιούνται πως αυτή η πτώση του γερμανικού μεροκάματος δεν απαντήθηκε από την Ιταλία - όπως γίνεται σε αυτήν την περίπτωση σε όλες τις ανεπτυγμένες και ανεξάρτητες καπιταλιστικές χώρες και εν μέρει έγινε στη Γαλλία - με μεγαλύτερο τεχνικό εκσυγχρονισμό και μεγαλύτερη συγκέντρωση του βιομηχανικού κεφαλαίου της, δηλαδή με την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, αλλά με την ακριβώς αντίθετη πορεία.

Πως και η πολιτική μπορεί να καθορίζει την οικονομία. Το παραγωγικό σαμποτάζ στην Ελλάδα και μια αναλογία με την Ιταλία

Το ότι οι δυτικοί αστοί δεν αναζητούν άλλες εξηγήσεις και μένουν στο πιο στενό έδαφος του οικονομισμού οφείλεται κυρίως στο ότι δεν φαντάζονται ότι στην εποχή του ιμπεριαλισμού είναι δυνατόν η οικονομία σε μια χώρα να καθορίζεται και μάλιστα συντριπτικά από την πολιτική κατάσταση σε αυτή, η οποία με τη σειρά της μπορεί να καθοριστεί κάτω από ορισμένες συνθήκες από τη διεθνή πολιτική, δηλαδή από τη συμπυκνωμένη παγκόσμια οικονομία.

Εμείς αυτό το φαινόμενο το ζήσαμε στην πιο τυπική ίσως στον κόσμο περίπτωση πολιτικής καταστροφής μιας χώρας σε καιρό ειρήνης, στην Ελλάδα, και είχαμε την ευκαιρία να το εξηγήσουμε με τα θεωρητικά εργαλεία του μαρξισμού-λενινισμού-μαοισμού. Μάταια θα προσπαθήσει κανείς να εξηγήσει με όρους κύρια εσωτερικής οικονομικής εξέλιξης και όχι παγκόσμιας πολιτικής το ότι μέσα σε 40 χρόνια η Ελλάδα έγινε από μια γοργά αναπτυσσόμενη βιομηχανική χώρα του Νότου- ισχυρότερη οικονομικά στα 1970 και από την Ιρλανδία και από την Ισπανία -η πιο αποβιομηχανοποιημένη και πιο χρεωκοπημένη χώρα της ΕΕ, χάνοντας σχεδόν όλη τη βαριά βιομηχανία της, ειδικά τη χαλυβουργία και τα ναυπηγεία της. Ακόμα περισσότερο είναι αδύνατο να διανοηθεί κανείς έξω από την παγκόσμια πολιτική ότι η μικρή Ελλάδα έγινε, ακριβώς χάρη στην καταστροφή της ο πιο καίριος μοχλός οικονομικής και πολιτικής αποσταθεροποίησης και διάσπασης όλης της Ευρώπης. Αυτή δηλαδή η οικονομικά τσακισμένη και πολιτικά διαβρωμένη Ελλάδα μετατράπηκε από τη ρωσική διπλωματία και τους φίλους και τους πράκτορες της στις δυτικές καγκελαρίες και τους θεσμούς της ΕΕ σε μια πολιτική και οικονομική βόμβα που πυροδοτήθηκε για να παρασύρει με το δυσανάλογο ογκώδες κρατικό χρέος της όλη την ευρωπαϊκή οικονομία και την εύθραυστη πολιτική της ενότητα σε μια μακρόχρονη κρίση (1). Αυτό βέβαια έγινε με την αξιοποίηση των εσωτερικών οικονομικών και πολιτικών αντιφάσεων του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε πως η «ελληνική» (στην πραγματικότητα νεοσαρική) μέθοδος παραγωγικού σαμποτάζ, αν και σε σχετικά μικρότερη κλίμακα λειτουργήσει και σε μια μεγάλη χώρα σαν την Ιταλία που το βιομηχανικό κέντρο της βρίσκεται στην καρδιά της ΕΕ, και που τώρα μπροστά στα μάτια μας έχει αναλάβει τον κοσμοϊστορικό αρνητικό ρόλο να διασπάσει για τα καλά την ΕΕ σηκώνοντας εναντίον της πάνω στην κρίση του κορονοϊού τις νεοχιλιετικές σημαίες των γενοκτόνων της Ρωσίας και των βασανιστών της Κίνας, όχι μόνο σε επίπεδο πολιτικής ηγεσίας αλλά και λαού (πρόσφατα γκάλοπ δείχνουν ότι οι Ιταλοί θεωρούν σαν πιο φιλική τους χώρες την Κίνα και τη Ρωσία και σαν πιο εχθρική τους τη Γερμανία) <https://www.ft.com/content/4ca9aafe-9c37-11ea-adb1-529f96d8a00b>). Η παραγωγική αποδιάρθρωση του ιταλικού καπιταλισμού, η πτώση και ο καταταμαχισμός της μεγάλης βιομηχανίας της, ιδίως της αυτοκινητοβιομηχανίας, η αποσύνθεση και η διαφθορά της δημόσιας διοίκησής της δεν μπορούν να εξηγηθούν έξω από τη μακρόχρονη και συστηματική πολιτική επίθεση των φίλων και υποτακτικών, αρχικά της Ρωσίας (και τελευταία και της συμμάχου της Κίνας), ενάντια στα πιο ευρωπαϊκόφιλα κομμάτια της μεγαλοαστικής τάξης της Ιταλίας.

Την ειδική, απότομη, παραγωγική καταβαράθρωση του ιταλικού καπιταλισμού δεν τη βρίσκει κανείς σε καμιά από τις άλλες βιομηχανικά ανεπτυγμένες ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, όπως μας δείχνουν τα στοιχεία που περιλαμβάνονται σε ένα συγκριτικό πίνακα για την παραγωγικότητα της εργασίας σε μια δημοσίευση του πολύ καλού μελετητή του σύγχρονου καπιταλισμού Thomas Piketty (<https://www.lemonde.fr/blog/piketty/2017/01/09/of-productivity-in-france-and-in-germany/>).

Σε αυτόν βλέπουμε ότι η ιταλική παραγωγικότητα της εργασίας ανέβαινε στους ίδιους ρυθμούς με εκείνη των δυτικών παγκόσμιων πρωταθλητών της σύγχρονης τεχνολογίας

ας: των ΗΠΑ, της Γερμανίας και της Γαλλίας, οπότε ξαφνικά, το 1995 καθλώθηκε και από τότε έμεινε καθλωμένη τόσο ώστε η Ιταλία να βγει εντελώς έξω από αυτό το ανταγωνιστικό πλαίσιο. Τα στοιχεία αυτού του πίνακα φτάνουν μέχρι το 2015, αλλά από τότε μέχρι σήμερα η παραγωγικότητα κατέβηκε πιο κάτω και σε απόλυτους αριθμούς <https://www.ceicdata.com/en/indicator/italy/labour-productivity-growth>.

Αν αναζητήσει κανείς τις πολιτικές αλλαγές που αντιστοιχούν σε αυτό το σημείο μόνιμης, οπότε και ποιοτικής καμπίς στην τεχνολογική παραγωγική εξέλιξη της χώρας, θα ανακαλύψει ότι είναι η χρονιά που στην Ιταλία έχει ολοκληρωθεί μια επίσης ξαφνική, σεισμικού τύπου διαδικασία πολιτικών εκκαθαρίσεων μέσω δικαστικών διώξεων μοναδική σε αστικές δημοκρατίες που είναι γνωστή σαν «καθαρά χέρια». Με αυτήν εξαφανίστηκαν κυριολεκτικά από τον πολιτικό χάρτη μέσα σε δυο χρόνια τα δυο συνεργαζόμενα ευρωπαϊκόφιλα πολιτικά κόμματα τα οποία καθοδηγήσαν τη μεταπολεμική διαδικασία του παραγωγικού εκσυγχρονισμού και της μεγάλης ανάπτυξης της Ιταλίας, το χριστιανοδημοκρατικό, και το σοσιαλιστικό, που είναι ταυτόχρονα και εκείνα που αντιστάθηκαν σθεναρά στην προσπάθεια της μεγαλωρώσικης, μπρεζνιεφικής νεοχιτλερικής ΕΣΣΔ να σύρει την Ιταλία σε μια πολιτική κατευνασμού απέναντι της χρησιμοποιώντας τις πιο δεξιές πλευρές του ιταλικού ΚΚ και τη σοσιαλφασιστική τρομοκρατία. Δεν είναι τυχαίο ότι από τις σφαίρες του σοσιαλφασισμού έχει εξοντωθεί προηγούμενα ο πιο προοδευτικός ηγέτης της χριστιανοδημοκρατίας Μόρο ενώ η δικαστική επιχείρηση «καθαρά χέρια» αφού κάνει την επιλεκτική πολιτική εκκαθάριση –όπως κάνει κάθε φασισμός– σταματάει όσο ξαφνικά άρχισε και μάλιστα αφήνει τη διαφθορά να συνεχίζεται και να δυναμώνει μόλις στην εξουσία έρχονται αυτοί που επωφεληθήσαν από αυτήν. Ο πρώτος και πιο μοιραίος από όλους τους κατοπινούς είναι ο Ρομάνο Προντι, πρωθυπουργός, αργότερο πρόεδρος της Κομισιόν, και μετά ξανά πρωθυπουργός της Ιταλίας που στην ανοιχτή πολιτική του γραμμή υπήρξε συνεπής υπηρέτης της ρώσικης πολιτικής από όσο αποδεικνύουν όλες οι έρευνες και οι αναφορές για το πόσο στενά ήταν δεμένος με την ΚαΓκεΜπε (2).

Εννοείται ότι στην Ιταλία, όπως και στην Ελλάδα η βασική λογική του μηχανισμού άλωσης της πολιτικής εξουσίας ήταν η αξιοποίηση όλων των πολιτικών, οικονομικών και πολιτιστικών αδυναμιών και όλων των καπιταλιστικά πιο καθυστερημένων δομών τους. Έτσι καταλαμβάνεται η πολιτική σκηνή μιας κάποτε ευρωπαϊκής Ιταλίας από τους ρωσόφιλους ή και ρωσόδουλους Πρόντι, Μπερλουσκόνι, Ρέτζι, Σαλβίνι και ΝτιΜάγιο, έτσι στεριώνουν οι αδελφικοί πολιτικοί και οικονομικοί δεσμοί του μεγάλου ιταλικού μονοπώλιου υδρογονανθράκων της ENI με την Γκάζπρον και έτσι αγοράζεται από το κινέζικο κεφάλαιο η παραγωγική καρδιά της βιομηχανίας της μόδας της Ιταλίας, τμήμα της κλωστοϋφαντουργίας και της βιομηχανίας μόδας του Βορρά από την Κίνα (<https://www.bbc.com/news/business-21350013>).

Το πρακτικό συμπέρασμα που βγάζουν οι αστοί οικονομολογοί (και με χαρά το χειροκροτούν οι φαιο-«κόκκινοι») από τις λαθεμένες οικονομίστικες αναλύσεις τους για τις αιτίες της τόσο άνισης ανάπτυξης Βορρά και Νότου της ΕΕ, είναι ότι ο Βορράς πρέπει να μεταβιβάσει διαρκώς κεφάλαια στο Νότο, καθώς αν δεν το κάνει δεν θα μπορεί ο Νότος να αγοράζει τα πλεονασματικά προϊόντα που παράγει ο Βορράς, οπότε και αυτός θα καταστραφεί. Αυτή είναι μια συνταγή για τη διαιώνιση και το δυνάμωμα της άνισης ανάπτυξης στο εσωτερικό της ΕΕ που θα έχει σαν αποτέλεσμα την παρασιτικοποίηση και φασιστικοποίηση ενός όλο και πιο φτωχού Νότου, με ένα νότιο προλεταριάτο που θα μισεί εθνικά το βόρειο για την κατάσταση του από τη μια μεριά, και από την άλλη θα τροφοδοτείται στο βόρειο προλεταριάτο η αίσθηση μιας τάχα πολιτιστικής, ρατσιστικού τύπου υπεροχής. Έτσι και εκεί οι εργαζόμενοι θα γίνονται φτωχότεροι σαν αποτέλεσμα της όλο και μεγαλύτερης ταξικής τους εθνικιστικού τύπου αποδυνάμωσης. Μια τέτοια ταξική τραγωδία δεν θα σημάνει τίποτα άλλο από την απόλυτη εθνική διάσπαση των προλεταριάτων σε δύο εθνικιστικά και υπο-ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα που θα δημιουργηθούν με ηγεμόνα το νεοχιτλερικό Άξονα. Εννοείται ότι αυτός μπορεί εύκολα να χρησιμοποιεί προς όφελός του και τους απωθητικούς οικονομικούς και στρατιωτικοπολιτικούς εκβιασμούς του αμερικάνικου κατερχόμενου ιμπεριαλισμού στην Ευρώπη και στη νότια περιφέρεια της.

Εκείνος ο παράγοντας που πολιτικά αποπροσανατολίζει τους λαούς του ευρωπαϊκού Νότου για να διακρίνουν την αλήθεια πίσω από τα φαινόμενα είναι ότι δίπλα στους κλασικούς φασίστες στρατευμένοι κάτω από την ίδια αντιευρωπαϊκή, κυρίως αντιγερμανική, και σε όλα τα μεγάλα διεθνή ζητήματα φιλορώσικη-φιλοκινέζικη σημαία, βρίσκεται χωρίς ντροπή όλη η ψευτοαριστερά της Ευρώπης.

Ποτέ οι λαοί της Ιταλίας, της Ισπανίας και της Γαλλίας όταν

ήταν κάτω από την καθοδήγηση της προλεταριακής αντιφασιστικής δημοκρατίας, όπως έγινε στη μακριά και βαθιά κρίση στις παραμονές του δεύτερου παγκόσμιου πόλεμου δεν ζήτησαν να λύσουν τα προβλήματα αυτής της κρίσης μέσα από τη μαζική μεταφορά κεφαλαίων από τον τότε ιμπεριαλιστικό Βορρά της Ευρώπης στον πολύ πιο φτωχό Νότο της γιατί κάτι τέτοιο θα σήμαινε εθνικιστική σύγκρουση με τους λαούς του κάθε Βορρά. Αυτό που κάνανε ήταν να στρέφονται συντριπτικά ενάντια στις ντόπιες αστικές τάξεις και το ξένο ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο στο βαθμό και μόνο που αυτό υπερεκμεταλλεύταν παραγωγικά και χρηματιστικά τη χώρα ζητώντας πάντα ένα πράγμα: την πολιτική εξουσία του δημοκρατικού αντιφασιστικού μετώπου για το μοίρασμα του εσωτερικά παραγόμενου πλούτου.

Πόσο αντιστορικός είναι ο ισχυρισμός για έναν Βορρά της ΕΕ που τάχα εκμεταλλεύεται το Νότο της

Το ότι οι διαχωριστικές γραμμές εντός της ΕΕ δεν είναι ανάμεσα σε κάποιον παγιωμένο Βορρά που εκμεταλλεύεται κάποιον παγιωμένο Νότο, όπως ισχυρίζονται οι «κόκκινοι» του Νότου, αλλά και του Βορρά αποδεικνύεται από το ότι στο διάστημα που η Ιταλία και ιδίως η Ελλάδα άρχισαν να πέφτουν βιομηχανικά η Ιρλανδία από χώρα του οικονομικού Νότου έγινε μια χώρα του οικονομικού Βορρά, ενώ μια πολύ γρήγορη κίνηση προς τη βιομηχανική ανάπτυξη είχαν η Ισπανία και η Πορτογαλία μόλις βγήκαν από τις δύο φασιστικές δικτατορίες τους και μπήκαν στην Ένωση. Η μόνη χώρα του Νότου που βυθίστηκε μπαίνοντας στην Ένωση μια δεκαετία αφότου βγήκε από τη δικτατορία των δικών της σοβινοφασιστών ήταν η Ελλάδα ακριβώς επειδή κινήθηκε προς τη Ρωσία και τελικά υποτάχθηκε πολιτικά σε αυτήν μετατρέπόμενη σε πολιτικό δούρειο ίππο μέσα στην ΕΕ.

Η αντιδραστική θεωρία ότι ο ευρωπαϊκός Νότος φτώχυνε από την εκμετάλλευση του ευρωπαϊκού Βορρά, πέρα από τα οικονομικά στοιχεία, θέλει να αγνοεί τη φύση ευρωπαϊκής ενοποίησης. Αυτή είχε σαν πυρήνα της την ένωση των πιο συντριπτικά νικημένων ιμπεριαλισμών της ιστορίας, του γερμανικού και του ιταλικού, με τα πρώτα θύματά του, του Βελγίου και της Ολλανδίας. Αργότερα μπήκαν σε αυτήν την ένωση, όχι τυχαία μόλις νικήθηκαν από τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα των αποικιών τους, οι δύο μεγάλοι αποικιοκρατικοί ιμπεριαλισμοί, ο γαλλικός και μετά ο αγγλικός, αμέσως μετά ήρθαν στην Ένωση οι απελευθερωμένες από την αμερικάνικη ιμπεριαλιστική ηγεμονία χώρες του ευρωπαϊκού Νότου και τελικά απελευθερωμένες από τη ρώσικη κατοχή ήρθαν οι χώρες της ανατολικής Ευρώπης.

Η περίπτωση της Γαλλίας είναι πολύ χαρακτηριστική για το πόσο η ΕΕ πρόκυψε σαν πολιτική ένωση μέσα από την ήττα των ιμπεριαλισμών της. Η Γαλλία συμμετείχε στην πρώτη μορφή ευρωπαϊκής ενοποίησης επειδή αυτή ήταν αποκλειστικά οικονομική **μαζί με την αποικία της την Αλγερία σαν γαλλικό έδαφος**. Με την ιδιότητά της να είναι ως τότε η μόνη συμμετέχουσα χώρα που ήταν νικήτρια ιμπεριαλιστική, με πυρηνικά και ένα δικαίωμα βέτο στον ΟΗΕ εξασφάλιζε την απόλυτη πολιτικοστρατιωτική ηγεσία σε έναν ευρύ ασπώνδυλο οικονομικό χώρο. Γι αυτό **πάλεψε με λύσσα** παρά την αντίθετη επιμονή των υπόλοιπων ιδρυτών αυτού του χώρου δυο πράγματα: Πρώτο **να μην** αποκτήσει αυτή η ενότητα πολιτικά, συναποφασιστικά χαρακτηριστικά και Δεύτερο **να μην** μπει μέσα σε αυτήν η Αγγλία, η άλλη πολιτικοστρατιωτικά ισχυρή ιμπεριαλιστική χώρα που αντίθετα με τη Γαλλία είχε χάσει όλες τις αποικίες της. **Η Γαλλία υποχώρησε και στις δύο αυτές απαιτήσεις της μόνο μετά το 1962 αφού έχασε τη Αλγερία** νικημένη από τον εθνικοαπελευθερωτικό της αγώνα. Έτσι δημιουργήθηκε η ΕΟΚ σαν πρώτη πολιτική ενότητα στα 1967 (και όχι στα 1957 με τη συνθήκη της Ρώμης). Με την έξοδο της Αγγλίας από την ΕΕ το 2016 ξαναξύπνησε και ο γαλλικός μπατιρημένος ιμπεριαλισμός στην Ευρώπη έτοιμος να αναζητήσει συμμαχίες με την επελαύνουσα στον πρώην αποικιακό της χώρο και ανερχόμενη νεοσαρική και νεοχιτλερική συνάμα υπερδύναμη (3).

Αυτή η Ένωση ήταν και είναι ακόμα εθελοντική και όχι καταναγκαστική, γι αυτό δεν είχε σαν τέτοια έναν κύρια ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα, παρόλο που μέσα της υπάρχουν τέσσερις υπολογίσιμες αν και δεύτερης γραμμής ιμπεριαλιστικές χώρες. Και έγινε δυνατή μια τέτοια Ένωση όχι μόνο και όχι τόσο επειδή και οι τέσσερις αυτοί ιμπεριαλισμοί νικήθηκαν σε παγκόσμιοι βάρους αναμετρήσεις και το σημαντικότερο, αλλά κυρίως επειδή απέναντί στις χώρες της Ευρώπης, ιμπεριαλιστικές και μη υπώθησαν δύο νικηφόροι υπερσυγκεντρωμένοι ιμπεριαλισμοί, ο υπερανταντικός αμερικάνικος και, κυρίως ο ρώσικος ευρασιατικός, που σφετεριζόμενος την ισχύ και το κύρος της ΕΣΣΔ μετετρέπη σε μια νέα χιτλερικού τύπου απειλή. Αυτές οι δύο υπερδύνα-

μεις καταπίεζαν με τις επεμβάσεις τους ή απειλούσαν με κατοχή και τις ίδιες τις μητροπόλεις αυτών των ιμπεριαλισμών **που γι αυτό το λόγο** αναγκάστηκαν να παραμερίσουν τους παλιούς δολοφονικούς σοβινισμούς τους, τις επεκτατικές διθέσεις τους μέσα στην ευρωπαϊκή ήπειρο και να φτιάξουν μια ενότητα χωρών ακόμα και ένα κοινό ευρωπαϊκό κράτος που περιλάμβανε και χώρες του τρίτου κόσμου, ως πρόσφατα καταπιεσμένες από τον ιμπεριαλισμό. Αυτή η ενότητα θα ήταν αδύνατη αν οι τέσσερις παλιές μητροπόλεις έβλεπαν το Νότο της ένωσης τους σαν χώρες προς ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση, οπότε προς λεηλασία του εθνικού πλούτου τους, της βιομηχανικής υπανάπτυξης τους και του άθλιου μεροκάματου. Όχι βέβαια για συναισθηματικούς λόγους αλλά γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν η συνταγή διάσπασης και διάλυσης του κοινού ανεπτυγμένου καπιταλιστικά ευρωπαϊκού ομοσπονδιακού ή συνομοσπονδιακού κράτους που θέλαν να στήσουν και αποτυχίας κάθε ιδέας άμυνας απέναντι στις δύο υπερδύναμεις.

Τις χώρες που οι ιμπεριαλιστές θέλουν να εκμεταλλευτούν δεν τις βάζουν στο δικό τους τραπέζι να συναποφασίζουν για τη διανομή του κόσμου και να μοιράζονται με αυτές την οποία λεία. Μόνο έξω από αυτό το τραπέζι λειτουργούν ως λεία. Η για να το πούμε αλλιώς: Η Αγγλία, η Γαλλία, η Γερμανία και η Ιταλία λειτουργούν περισσότερο σαν ιμπεριαλιστές έξω από το κοινό ευρωπαϊκό τραπέζι όπου και η πιο μικρή χώρα έχει δικαίωμα βέτο στις αποφάσεις τους παρά μέσα σε αυτό, δηλαδή μέσα στην ΕΕ. Να γιατί όποια από αυτές τις ξεπεσμένες αυτοκρατορίες έχει όνειρα παλινόρθωσης της, η πρώτη δουλειά που έχει να κάνει είναι να βγει από την ΕΕ ή πρακτικά να δρα ανεξάρτητα και έξω από αυτήν. Είναι χαρακτηριστικό ότι όλες οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, όλες οι βρωμίες των 4 στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Λιβύη ή στην Ακτή του Ελεφαντοστού έχουν γίνει έξω από τις αποφάσεις της ΕΕ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Γαλλία συνεργάζεται τόσο στενά τελευταία με την πούτινική Ρωσία. Είναι επειδή μόλις τώρα τη βλέπει να προελαύνει δραματικά στη Μέση Ανατολή καθώς και στη Βόρεια και στην υποσαχάρια Αφρική οπότε την αναγνωρίζει σαν έναν σύμμαχο για τους δικούς της δευτεροκλασάτους ιμπεριαλιστικούς τυχοδιωκτισμούς στο χώρο των παλιών αποικιών της, ιδίως στην Βόρεια Αφρική. Είναι σε αυτό τον ελεεινό δρόμο που η Γαλλία του Μακρόν αλλά και οι Λεπέν και Μελανσόν συναντάνε την Ελλάδα των Τσίπρα και Μητσοτάκη που είναι, όπως και οι προκάτοχοί τους Σαμαράς, ΓΑΠ, Καραμανλής, Σημίτης, και Α Παπανδρέου ο δούρειος ίππος των νεοχιτλερικών μέσα στην Ένωση και γι αυτό οι νεκροθάφτες της βιομηχανικής της ανάπτυξης, οι μεγαλύτεροι χρεωκόποι και βδέλλες της Ένωσης.

Το μόνο δηλαδή για το οποίο δεν είχε σχεδιαστεί από την αρχή η ΕΕ, και ούτε μπορεί να λειτουργήσει σαν τέτοια, ήταν η μεταφορά στο εσωτερικό της ιμπεριαλιστικής λεηλασίας. Δεν ήταν δηλαδή δυνατό να ακολουθήσει η οικοδόμηση ενός ευρωπαϊκού ομοσπονδιακού κράτους έναν δρόμο αντίστροφο από αυτόν που ακολούθησαν τα γερμανικά κρατίδια και αργότερα οι αμερικάνικες πολιτείες για να ενωθούν σε ένα κράτος. Αυτός ο δρόμος ήταν η οικονομική ενίσχυση του κάθε Νότου τους από τον κάθε Βορρά τους, ακριβώς για να μην υπάρξει πολιτική διάσπαση μέσα από μια αυθόρμητη στον καπιταλισμό άνιση ανάπτυξη. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην περίοδο που ο αμερικάνικος δολοκτητικός Νότος υπονόμωσε τη δημοκρατία για την ανάπτυξη του αμερικάνικου βιομηχανικού Βορρά χρειάστηκε ένας εξαιρετικά αιματηρός εμφύλιος για να ενοποιηθεί εντελώς η χώρα.

Δεν είναι τυχαίο ότι η πρώτη δουλειά της ΕΕ για να ομογενοποιήσει οικονομικά το Βορρά και το Νότο της ήταν τα δι-αρθρωτικά προγράμματα μέσω των οποίων τεράστια κεφάλαια από το Βορρά, κυρίως από τις τέσσερις ιμπεριαλιστικές χώρες πηγαίνανε και πηγαίνουν ακόμα ανεπιστρεπτή κυρίως για τη βιομηχανική ανάπτυξη του Νότου και το κλείσιμο της ψαλίδας με το Βορρά, (στη χώρα μας οι ρωσόδουλοι φρόντισαν αντί για τη βιομηχανία αυτά τα πελώρια ποσά να πάνε για την παρακμή και παρασιτικοποίηση ενός μεγάλου κομματιού της αγροτικής παραγωγής). Αυτή η προσπάθεια της οικονομικής ομογενοποίησης συνεχίστηκε και εντάθηκε μετά την πρόωρη νομισματική ενοποίηση της ΕΕ με τη διοχέτευση τεράστιων κεφαλαίων μέσω τραπεζικού δανεισμού προς το Νότο της ΕΕ. Με τη συνεργασία των φασιστών εθνοσοβινιστών (που ζητούσαν σε όλες τις χώρες της ΕΕ μια ρεβάνς από τους λαούς και τις φιλελεύθερες αστικές τάξεις για το μεγαλύτερο εκδημοκρατισμό των χωρών τους μέσω της ευρωπαϊκής ενοποίησης) με τις ρωσόφιλες ηγεσίες της ψευτοαριστεράς διαδόθηκε από τότε και συνεχίζει να είναι κυρίαρχος ο προπαγανδιστικός ισχυρισμός ότι η ΕΕ φτιάχτηκε για να εκμεταλλεύεται ο ευρωπαϊκός Βορράς τον ευρωπαϊκό Νότο.

Σε αυτόν τον ισχυρισμό επιμένουν με ένταση και οι δή-

Η εισαγγελέας Δόγκα έφερε στο φως την εγκληματική αποκτήνωση της ηγεσίας της δικηγορικής συντεχνίας

Συνέχεια από τη σελ. 1

αλήθειας».

Οι βρώμικες δικηγορικές πρακτικές υπάρχουν στον ένα ή στον άλλο βαθμό στα δικαστήρια παντού στον πλανήτη επειδή είναι στη φύση της αστικής κοινωνίας να εξαπατά και να αδικεί. Αλλά σχεδόν παντού, εκτός από τις πιο διεφθαρμένες δικτατορίες, η επίσημη αστική κοινωνία καταδικάζει αυτήν την πρακτική με όλα της τα όργανα και έτσι διατηρεί στοιχειωδώς το κύρος και τη συνοχή της. Το ασύλληπτο και πρωτοφανές, το ίσως παγκόσμια σκανδαλώδες, αυτό που πρέπει να χτυπήσει δυνατά το καμπανάκι του κινδύνου σε κάθε δημοκράτη είναι το ότι αυτή η εγκληματική πρακτική γίνεται αντικείμενο θερμής και μαχητικής υπεράσπισης από τα θεσμικά συνδικαλιστικά όργανα των δικηγόρων. Και όχι μόνο. Αντί αυτά τα συνδικαλιστικά όργανα να καταγγέλλονται από όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα επειδή η δίκη αυτή συγκλόνισε όλη την Ελλάδα, αυτά σιωπούν ή λένε ότι η εισαγγελέας έδειξε τα αισθήματα της ή, όπως είπε η κυβέρνηση ότι δημαγωγώσε λαϊκίστικα. Μα η εισαγγελέας έδειξε τα αισθήματά της γιατί προφανώς χρειαζόταν ένα ασυγκράτητος χείμαρρος από ταύτα για να βρει το θάρρος να κάνει μια τέτοια αποκάλυψη, μια τέτοια αποκοτιά που θα μπορούσε να θάψει τη σταδιοδρομία της, μια αποκοτιά που βρήκε την έμπνευση της ακριβώς στο μεγαλείο της ηρωικής Τοπαλούδη που έβαλε πάνω από την ίδια τη ζωή της την αξιοπρέπεια της. Πως φαντάζονται τα διάφορα ανθρωπάκια ότι κάποιος άνθρωπος θα έκανε κάτι τόσο ασυνήθιστο για να ζυπνήσει μια αποχαυνωμένη χώρα και να διδάξει μέσα σε λίγα λόγια τόσες βαθείς αρχές.

Η πάνδημη, εγκληματική συνδικαλιστική αντίδραση και η διακομματική κάλυψη της δείχνουν ότι έρχεται μεγάλος φασισμός στη χώρα. Ένας τέτοιος φασισμός χρειάζεται τη δικαιοσύνη χειραγωγημένη και καθοδηγούμενη, από πάνω ως κάτω, μία δικαιοσύνη που στην υπηρεσία του ψέμματος θα καταδικάζει κάθε τίμιο δημοκράτη, και θα αθώνει κάθε απατεώνα φασίστα για τη διατήρηση της εξουσίας του καθεστώτος.

Η θερμή υπεράσπιση που είχε η εισαγγελέας από την κοινή γνώμη, που ξέρι από την πείρα της, ότι κάτι πολύ βρώμικο συμβαίνει μέσα στο δικηγορικό επάγγελμα, ιδίως στην ποινική δικηγορία, εξασφάλισε ότι η εισαγγελέας θα μείνει στη θέση της, τουλάχιστον σε αυτή τη δίκη, αν και αυτή υποχρεώθηκε κάτω από τις αφόρητες πιέσεις να υποβάλει την παραίτηση της που δεν έγινε δεκτή από την προϊστάμενη αρχή. Εννοείται ότι με τέτοια δημοσιότητα της δίκης και με αυτήν ειδικά την αγόρευση η απόφαση ήταν ομόφωνη και έδωσε ένα ηχηρό χαστούκι στους συνηγόρους των δραστών. Ένοχοι και οι δύο κατηγορούμενοι, χωρίς κανένα ελαφρυντικό, που σημαίνει ισόβια (που είναι στην πράξη μόνο δεκαπέντε χρόνια) και αλλά δεκαπέντε ακόμα. Τόσες μπορεί να είναι το πολύ οι ποινές σε μια χώρα που η Βουλή της διακομματικά τις έχει κάνει τόσο χαμηλές ώστε να προστατεύει εγκληματίες. Όμως ο στόχος των επαίσχυντων συνδικαλιστικών οργάνων των δικηγόρων δεν ήταν η ελάφρυνση της θέσης των δραστών, όσο η πειθαρχική δίωξη της εισαγγελέως και γενικά η επιβάρυνση της εξέλιξής της, που στο μέλλον θα φανεεί αν τον πέτυχαν γιατί κανένας θεσμικός παράγοντας δεν βγήκε να υπερασπίσει την ουσία της τοποθέτησής της, εκτός από την ένωση εισαγγελέων που τοποθετήθηκε με μία γενικόλογη ανακοίνωση χωρίς συγκεκριμένη αναφορά στη δικηγορική παρέμβαση.

Το δικαίωμα του κατηγορούμενου στην υπεράσπιση δεν μπορεί να σημαίνει συγκάλυψη του εγκλήματος

Το δικηγορικό έγκλημα αναζητεί πάντα τη

στήριξη του στο γεγονός ότι αποτελεί βασικό δημοκρατικό δικαίωμα του κατηγορούμενου σε μία ποινική δίκη να υπερασπιστεί τον εαυτό του, αφού σε αυτή την περίπτωση τον πρώτο λόγο της καταστολής τον έχει το κράτος με την αστυνομία του. Αυτό το δικαίωμα όμως, δεν μπορεί να μετατραπεί σε δικαίωμα για τους δικηγόρους να εξαφανίζουν ουσιαστικά τις αποδείξεις της ενοχής των κατηγορουμένων εγκληματιών διδάσκοντας τους ενσυνείδητα και ωμά ποια ακριβώς είναι τα ψέμματα του πρέπει να λένε στο δικαστήριο για να αθλώνονται. Γιατί αυτό ισοδυναμεί με συνέργεια στο έγκλημα και σε περίπτωση αθώωσης με δολοφονία του θύματος για δεύτερη φορά.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο μάλιστα, ότι η αντίσταση σε αυτό τον κανόνα της συγκάλυψης ήρθε σε μία δίκη που έκρινε ένα ακραία ειδικής εγκληματικής βίας όπως ο βασανιστικός βιασμός και η γυναικοκτονία, που έχει γίνει συνηθισμένο φαινόμενο στη χώρα. Μία φοιτήτρια, έκανε το λάθος να βγει ραντεβού με ένα τύπο που μαζί με το φίλο του είχαν σύστημα να παραπλανούν γυναίκες με στόχο να τις βιάσουν. Αυτό έγινε και στη συγκεκριμένη περίπτωση όπου η αντίσταση του θύματος ήταν τόσο σταθερή, τόσο λυσσασμένη που τους ανάγκασε να εφαρμόσουν επίσης ακραία αιματηρή βία, μέχρι που έσυραν την Ελένη ζωντανή σε ένα βράχο και κάμπτοντας κι εκεί τις αντιστάσεις της κατάφεραν να την πετάξουν στη θάλασσα και τελικά να τη σκοτώσουν γιατί ήξεραν ότι αν έμενε ζωντανή θα τους οδηγούσε στο δικαστήριο. Τα τέρατα αυτά βρήκαν συμμάχους στην τοπική κοινωνία που επιχειρήσαν να τους ξεπλύνουν. Λοιδώσαν το θύμα με τον πιο κυνικό τρόπο, και θέλησαν να πουν ότι όλα έγιναν με τη θέληση της και ότι όλα ακολούθησαν ήταν επειδή η κατάσταση ξέφυγε σε μια κακιά στιγμή, ενώ έριχναν ο ένας στον άλλο τις ευθύνες για το φόνο. Το θύμα είχε υπερασπιστή τους γονείς της και την εισαγγελέα που γνώριζε καλά το βάρος που έπεφτε στους ώμους της και γι' αυτό έγινε η φωνή της, και κατάγγειλε τους δραστές και τους συνεργούς τους δικηγόρους τόσο ωμά. Η ίδια είπε στην αγόρευση της το εξαιρετικό ότι θέλει «ας αποδοθεί δικαιοσύνη κι ας καταστραφεί ο κόσμος όλος». Υποκριτικά βγήκαν μετά οι δήθεν φίλοι των γυναικών, οι περισσότεροι πια κάτω από την ομπρέλα του διπρόσωπου ΣΥΡΙΖΑ, να την κατηγορήσουν για σεξισμό γιατί είπε για την Τοπαλούδη ότι ήταν «αφίλητη παρθένα». Μα ήταν ακριβώς το αντίθετο η αγόρευση της, αφού υπερασπίστηκε όλες τις γυναίκες που αντιστέκονται στη βία, όχι μόνο τις «αφίλητες παρθένες» που έχουν επίσης κάθε δικαίωμα να μένουν αφίλητες για όσο το θελήσουν. Γι' αυτό σαν αληθινός υπερασπιστής του θύματος κατάγγειλε και τους συνηγόρους που ενέργησαν σαν συνεργοί των δραστών.

Οι αρχές της ηθικής δικηγορίας είναι γραμμένες σε κώδικες δεοντολογίας σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, και κεντρικό σε όλους αυτούς είναι το καθήκον της αλήθειας. Το καθήκον της υπεράσπισης και το καθήκον της εχεμύθειας δεν σημαίνει ότι όταν γνωρίζεις το ψέμμα και το έγκλημα, μετατρέπεις το υπερασπιστικό σου καθήκον σε παθιασμένη υποστήριξη του ψέμματος για να συγκαλυφθεί το έγκλημα και να αθλωθεί ο δράστης του, και βεβαίως έναντι αδρής αμοιβής. Δεν σημαίνει να γίνεται ο δικηγόρος συνεργός του ναρκέμπορου, του βιαστή, του παιδεραστή, του δολοφόνου, δηλαδή αρχιεγκληματίας ως καθοδηγητής εγκληματιών.

Ευτυχώς οι σύλλογοι των δικηγόρων δεν τόλμησαν να βάλουν θέμα αποχής σε ένδειξη διαμαρτυρίας γιατί είναι αρκετές οι φωνές των δικηγόρων που αμφισβήτησαν και την πρωτοβουλία τους και τη μαχητική τους υποστήριξη στο πιο διεφθαρμένο κομμάτι της δικηγορίας.

Όμως, η αντίδρασή τους και η πολιτική στήριξη που βρήκε είναι ενδεικτική για το

ότι σε κράτη που βρίσκονται σε διαδικασία εκφασισμού όπως η Ελλάδα, είναι βασικό να επικρατήσουν τέτοιες πρακτικές και να γίνουν κανόνες. Είναι η χώρα που έδωσε για πολλά χρόνια ποινική ασυλία στους ναζιστές της «Χρυσής Αυγής», και όταν τελικά τους πήγε σε δίκη επειδή είχε διαμαρτυρηθεί αποφασιστικά το Συμβούλιο της Ευρώπης, επικράτησε χωρίς καμία διαμαρτυρία κλίμα τρομοκρατίας κατά των μαρτύρων κατηγορίας, από τους ίδιους τους κατηγορούμενους και από τους δικηγόρους τους με την κάλυψη της έδρας, ένα κλίμα λυσσαλέας επίθεσης στο θύμα της πιο ξετσιπυτής δολοφονίας τους, στον αντιφασίστα Π. Φύσσα, και τελικά η εισαγγελέας στην αγόρευση της υιοθέτησε ξεδιάντροπα την υπερασπιστική τους γραμμή χωρίς κανείς να την καταγγείλει, όπως δεν είχαν καταγγείλει προηγουμένα τον υπερασπιστή του ναζί Πλεύρη, εισαγγελέα Λαζαράκο.

Κι όμως σ' αυτή την περίπτωση οι δικηγορικοί σύλλογοι είχαν πίσω τους όλες τις κομματικές ηγεσίες που τους στήριξαν σε αυτή τους την κίνηση, αν και όχι τόσο ανοιχτά, γιατί φοβήθηκαν ότι θα τους έφτυνε όλος ο κόσμος. Αλλά τη βρωμοδουλειά ανέλαβε να την κάνει η ίδια η κυβέρνηση, και να αναλάβει και το πολιτικό κόστος. Την ίδια εκείνη στιγμή που ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας είχε βγάλει μια κατάπτυστη ανακοίνωση αμέσως μετά την αγόρευση με την οποία ζητούσε την πειθαρχική δίωξη για την εισαγγελέα, τόλμησε να βγει ο υφυπουργός παρά τω πρωθυπουργώ, ο Σκέρτσος, δηλαδή ένας ανώτερος κυβερνητικός παράγοντας, να ρίξει μια πετριά στην εισαγγελέα για να τους ενισχύσει, έστω κι έμμεσα, κατηγορώντας την ότι δεν έδειξε αμεροληψία και έδειξε πολύ συναισθηματισμό υπέρ του θύματος! Το ότι ο Μητσοτάκης, όπως το συνηθίζει κάθε φορά που θέλει να βάλει κάποιο κυβερνητικό στέλεχος στον πάγο, δεν διαχωρίστηκε από αυτή τη δήλωση, το ότι ο υπουργός δικαιοσύνης δεν την αποδοκίμασε, μιλάει από μόνο του για την ενιαία κυβερνητική στήριξη στο Σκέρτσο.

Έβγαλε μία ανακοίνωση ο ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να κάνει ποτέ θόρυβο για να ζητήσει την αποπομπή του Σκέρτσου για αθέμιτη παρέμβαση στη δικαιοσύνη, ίσα για να δείξει ότι κι αυτός αγαπάει το ηρωικό θύμα, την Ελένη, ίσα για να μην νιώσει η βάση του πόσο πρόθυμος είναι να πουλήσει την Ελένη, και κάθε γυναίκα-θύμα, η ηγεσία ενός κόμματος που στηρίζει το πουτινικό φασιστικό καθεστώς που νομιμοποίησε την ενδοοικογενειακή βία, δηλαδή τη βία κατά των γυναικών και των παιδιών. Πιο απαλό απέναντι στον Σκέρτσο ήταν το ψευτοΚΚΕ που δεν ζήτησε την αποπομπή του, ωστόσο και αυτό στην ανακοίνωση του καταδικάζει μόνο την κυβερνητική παρέμβαση, και δεν παίρνει καμία θέση για την παρέμβαση των δικηγόρων.

Και τα δύο ψευτοαριστερά κόμματα κρύβουν το βασικό, ότι η κυβερνητική παρέμβαση είχε αποκλειστικό στόχο τη στήριξη της διαμαρτυρίας των δικηγόρων, γιατί δεν του ήρθε ξαφνικά του Μητσοτάκη μέσω Σκέρτσου, να πάει να χάσει τη δημοφιλία του για να ψέξει μία εισαγγελέα ποινικής δίκης, που δεν ήταν μάλιστα δίκη στην οποία υπήρχε κάποια πολιτική αντιπαράθεση.

Άλλωστε, με τον κυβερνητικό αέρα στα πανιά τους, την αρχική αντίδραση του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, **την υιοθέτηση άμεσα η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων σε πανελλαδικό επίπεδο.**

Η πολιτική στήριξη της ψευτοαριστεράς στους διεφθαρμένους εγκληματίες δικηγόρους

Αν κάποιος βέβαια μπει μπροστά τους να δικαιωθούν οι δικηγορικοί σύλλογοι στην εκστρατεία τους ενάντια στην εισαγγελέα, για να μην τολμήσει κανένας άλλος δικαστής, κανένας άλλος εισαγγελέας να βάλει

το ζήτημα, για να μη θιγεί η διαφθορά της δικηγορικής συντεχνίας, αυτός θα είναι ο Τοίπρας, και από πίσω του ο Κουτσούμπας.

Είναι χαρακτηριστική η δημοσίευση στην «Αυγή» της τοποθέτησης του Α' αντιπροέδρου της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου Βασίλης Παπαστεργίου, που προφανώς την εγκρίνει και εξηγεί το γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ άφησε ακάλυπτη την Τοπαλούδη παραινώντας θέση υπέρ των δικηγόρων συνδικαλιστών: *«Το αν είναι κανείς «συλλειτουργός της Δικαιοσύνης» το ορίζει ο νόμος, ο Κώδικας. Μπορεί να μην συμφωνεί κανείς με τον τρόπο που επέλεξαν -και είναι αυτεπαγγέλτως ορισμένοι, δεν τους επέλεξαν οι οικογένειες αλλά το δικονομικό μας σύστημα- αλλά δεν είναι θέμα της κας εισαγγελέα το αν είναι «συλλειτουργοί της Δικαιοσύνης... Τι λέει μία απόφαση ότι «δικηγόροι συσκοτίζουν τα πράγματα» και «δεν είναι συλλειτουργοί της Δικαιοσύνης» για άλλες υποθέσεις, όπως π.χ. της Ηριάννας και του Περικλή που υπήρχε «βεβαιότητα» της ΕΛΑΣ για την ενοχή και επήλθε η φυλάκιση, όπου ήταν κομβικός ο ρόλος των συνηγόρων στην αθώωση; ...Δεν μπορεί να αμφισβητείται συλλήβδην ο ρόλος τους»* (<http://www.avgi.gr/article/10813/11072998/b-rapastergiou-pou-etan-dikaie-pou-adike-e-kritike-pros-ten-eisangelea-echetiko->).

Η εισαγγελέας δεν αμφισβήτησε συλλήβδην το ρόλο των συνηγόρων υπεράσπισης. Όμως τον αμφισβήτησε κατ αρχήν στη συγκεκριμένη δίκη και έμμεσα αλλά σαφώς αποκάλυψε ότι αυτό συμβαίνει συχνά και σε άλλες ποινικές δίκες και αυτό είναι το υπέροχο που έκανε. Για να την εξοντώσει ο ελεεινός ΣΥΡΙΖΑ την κατηγορεί ότι αυτό το εννοούσε για **όλες** τις δίκες. Με αυτήν την τοποθέτηση που τη δημοσιεύει χωρίς να την κριτικάρει ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει την κτηνώδη αντίδραση των δικηγορικών συλλόγων. Το ζήτημα που έβαλε η εισαγγελέας δεν είναι αν οι συνηγόροι υπεράσπισης αξιολογούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει η βεβαιότητα της αστυνομίας, αυτός είναι ο ρόλος τους. Αυτό που δεν μπορούν να κάνουν είναι να βάζουν τους κατηγορούμενους να αλλάζουν κάθε τόσο τις καταθέσεις τους, και να παρουσιάζουν σενάρια στα οποία κρύβεται κατάλληλα, αλλοιώνεται ή παραποιείται κάθε στοιχείο ενοχής τους, αντί να τοποθετούν αντικειμενικά τα στοιχεία που έχουν προκύψει αναζητώντας την αλήθεια της υπόθεσης. Είναι αντιπροσωπευτικό το παρακάτω απόσπασμα από την τοποθέτηση της Δόγκα στη δίκη: *«Ακόμη, η εισαγγελική λειτουργία έθεσε σειρά ερωτήσεων στον 21χρονο για τι έγινε εκείνο το βράδυ μέσα στο εξοχικό του Ροδίτη στη Λίνδο. «Έχεις δώσει πολλές απολογίες η πρώτη στους Λιμενικούς είναι συμβατή με την αλήθεια, μετά από τη στιγμή που μπαίνουν οι δικηγόροι λες ασυναρτησίες και μάλιστα ανατρεπόμενες»,* είπε η εισαγγελέας στον κατηγορούμενο όταν διαπίστωσε τις απαντήσεις που της έδινε».

Ο εκφασισμός της δικαιοσύνης είναι πολύ σημαντική υπόθεση για την επιβολή της κοινοβουλευτικής δικτατορίας για λογαριασμό των συμφερόντων των νέων ρωσοκινέζικων αφεντικών και των συμμάχων του της Κίνας και φασιστική δικαιοσύνη χωρίς διεφθαρμένο στην ηγεσία του δικηγορικό σώμα είναι πολύ δύσκολο να γίνει.

Είναι όμως κι άλλο τόσο δύσκολο να περάσει, όπως φάνηκε στην περίπτωση της δίκης της Ελένης. Όλο και θα εμφανίζονται σπουδαίοι δημοκρατικοί και ευαίσθητοι άνθρωποι από το πουθενά για να καταγγέλλουν με την πράξη ή τα λόγια τους τη νέα κατάσταση. Η Τοπαλούδη με το αίμα της ήταν μια, η Δόγκα με την ψυχή της μια άλλη.

ΚΙΝΗΣΗ «ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

Το ζήτημα του να γίνει ή όχι μάθημα στους μαθητές κατά τη διάρκεια της πολυήμερης καραντίνας έφερε με τον πιο εμφαντικό τρόπο στην επιφάνεια το γεγονός ότι οι «Παρεμβάσεις», η συνδικαλιστική παράταξη της εξωκοινοβουλευτικής «αριστεράς», αποτελούν την εμπροσθοφυλακή του σοσιαλφασισμού. Γιατί αυτές υστερικά από την πρώτη στιγμή και μέχρι σήμερα, αρνούνται τη συνέχιση του μαθήματος μέσα σε αυτές τις ειδικές συνθήκες της πανδημίας. Η άρνηση της συνέχισης του μαθήματος, τη στιγμή που ακόμη και με το άνοιγμα των σχολείων της μέσης εκπαίδευσης ένας μικρός αριθ-

μός μαθητών παρακολουθεί το μάθημα στην τάξη, σημαίνει την άρνηση του σχολείου, την άρνηση της μάθησης. Η άρνηση της μάθησης εντάσσεται στο αντίστοιχο πολύχρονο σαμποτάζ της οικονομίας που καθοδηγούν οι ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ και ακολουθούν πίσω τους σαν λυσσασμένα σκυλιά ενάντια στη βιομηχανία της χώρας όλα τα κόμματα και οργανώσεις που η συνδικαλιστική τους έκφραση στην εκπαίδευση είναι οι Παρεμβάσεις. Στα παρακάτω κείμενα αναλύονται αυτές οι υπερδεξιές θέσεις από την Κίνηση «Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη» που δημιουργήθηκε από μέλη της ΟΑΚΚΕ.

Ο κορονοϊός φέρνει στην επιφάνεια τον υπεραντιδραστικό, αντιλαϊκό χαρακτήρα των «Παρεμβάσεων» και ευρύτερα της εξωκοινοβουλευτικής λεγόμενης αριστεράς !

-Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 20/04/2020-

Θα κάνουμε εδώ μια τοποθέτηση σχετικά με τη στάση που έχουν οι Αγωνιστικές Παρεμβάσεις, Κινήσεις, Συσπειρώσεις Εκπαιδευτικών κλπ, για τα καθήκοντα και τα αιτήματα των καθηγητών της Μέσης εκπαίδευσης την περίοδο της καραντίνας. Αυτή η στάση είναι πολύ διαφωτιστική για την αληθινή υπεραντιδραστική, βαθιά αντιλαϊκή φυσιογνωμία ενός οργανωτικά διασπασμένου, αλλά από ιδεολογικοπολιτική άποψη αρκετά συμπαγούς πολιτικού χώρου της εξωκοινοβουλευτικής δήθεν αριστεράς. Οι παρατάξεις αυτές στις διάφορες ΕΛΜΕ που είναι γνωστές κυρίως με το συντομευτικό «Παρεμβάσεις» συγκεντρώνουν σε ένα κοινό πολιτικό μέτωπο όλες τις οργανώσεις αυτού του χώρου.

Αυτές οι οργανώσεις με επικεφαλής το ΜΑΚΚΕ, τον ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ, και το ΚΚΕ (μ-λ), σηκώνουν κάθε λογής «αριστερές» ιδεολογικές σημαίες ενώνοντας ανέμελα τον Στάλιν με τον Τρότσκι γιατί στην πραγματικότητα όλες τους είναι ταξικά πολιτικά αποσπάσματα της ίδιας χωρίς χαρακτήρα τάξης, της μικροαστικής, ιδιαίτερα του πιο δεξιού της τμήματος που είναι η πιο παρασιτική πτέρυγα της κρατικής υπαλληλίας.

Η στομωφώδης αντίθεση τους στην αστική τάξη και ο επιδεικτικός αντικαπιταλισμός τους αφορά στην αντίθεσή τους αποκλειστικά στο σχετικά πιο σύγχρονο και πιο παραγωγικό κομμάτι του ελληνικού καπιταλισμού, εκείνο που είναι δεμένο με την ελεύθερη αγορά και το οποίο από τη φύση του, σύμφωνα με τον Λένιν, απαιτεί στο εποικοδόμημα και ένα μίνιμουμ αστικής δημοκρατίας. Ο «αντικαπιταλισμός» τους έγκειται στο ότι λατρεύουν ένα από το πιο αντιδραστικά κομμάτια του ελληνικού κα-

πιταλισμού, τον γραφειοκρατικό κρατικό επειδή μόνο από αυτόν μπορούν να περιμένουν μια ξεκούραστη ισόβια θέση σε κάποιο γρανάκι μιας απέραντης γραφειοκρατικής μηχανής. Για να το πετύχουν αυτό τρέχουν πίσω από εκείνα τα κόμματα της μεγαλοαστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού που θέλουν να ελέγξουν με φασιστικό, όσο γίνεται πιο πραξικοπηματικό, αλλά κατά καιρούς και βίαιο τρόπο, το κράτος και να εξουδετερώσουν σε αυτό τα πολιτικά ερείσματα του ντόπιου δυτικόφιλου η δυτικού κεφάλαιου. Αυτά τα κόμματα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ. Και τα δύο είναι πολιτικά εργαλεία του ρώσικου σοσιαλμπερλιασμού στην Ελλάδα ο οποίος δεν μπορεί να γίνει οικονομικά ολοκληρωτικά κυρίαρχος αν δεν γίνει πρώτα πολιτικά, δηλαδή κρατικά κυρίαρχος. Ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ συμμαχούν εδώ και χρόνια με την πιο παρασιτική κρατική υπαλληλία για να υποτάξουν ή να συντρίψουν κάθε παραγωγικό κεφάλαιο που τους αντιστεκεται

αποκλειστικά και μόνο για να κάνουν τη χώρα αποικία του μονοπωλιακού ανατολικού κεφάλαιου της Ρωσίας και της συμμάχου της Κίνας, δηλαδή των Σαβίδηδων και της ΚΟΣΚΟ καθώς και των ντόπιων κομπιδόρων τους Κοκκάληδων, Γερμανών, Μπομπόληδων, Κοπελούζων, Μαρινάκηδων κλπ.

Όμως τα ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν σκοπεύουν να δώσουν την εξουσία στους δημόσιους υπάλληλους, αλλά για να πάρουν την κρατική εξουσία συμμαχούν προσωρινά, άμεσα ή έμμεσα και με τα πιο υφιστάμενα ή φιλικά προς τους ρωσοκινέζους ιμπεριαλιστές ντόπια και δυτικά κεφάλαια, με κύριο εκφραστή τη ΝΔ. Αυτή η στασι απογοητεύει τους μικροαστούς της εξωκοινοβουλευτικής «αριστεράς» που κάθε τόσο κατηγορούν τον ΣΥΡΙΖΑ για προδοσία και το ψευτοΚΚΕ για ασυνέπεια, αλλά ποτέ δεν θυμώνουν μαζί τους γιατί αυτά τους εξασφαλίζουν μη αξιολόγηση, δηλαδή τεμπέλικο παρασιτισμό στο δημόσιο, ενώ τους μοιράζουν κάθε τόσο ξεροκόματα κρατικής εξουσίας στα συνδικάτα, στους δήμους, αλλά και σε ορισμένα σημεία του κρατικού μηχανισμού (πχ αρχαιολογία, επιλογή διευθυντών στην εκπαίδευση). Εκεί τους αναθέτουν το καθήκον να κάνουν στο όνομα του «επαναστατικού» αντικαπιταλισμού τους το πιο ξεδιάντροπο σαμποτάζ στην πιο ανεπτυγμένη ιδιωτικοκαπιταλιστική παραγωγή αλλά και στην κρατική

εκπαίδευση, που τα ίδια τα ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλουν ανοιχτά να το κάνουν ώστε να καθησυχάζουν τους δυτικούς και ντόπιους δυτικόφιλους αστούς αντιπάλους τους ώστε να τους αρπάξουν την πλήρη πολιτική εξουσία. Παρόλη την επιμονή των γεγονότων που βοούν για τη ρωσοκινέζικη αποικιακού τύπου επέμβαση στην Ελλάδα, που τόσα χρόνια τη φωτίζει η ΟΑΚΚΕ, η μικροαστική δήθεν αντικαπιταλιστική ψευτοαριστερά έχει πια, τουλάχιστον σε επίπεδο ηγεσίας, συνειδητοποιήσει την πολιτική της υποχρέωση και την εξάρτησή της από την επίσημη κρατική σοσιαλμπερλιαστική ψευτοαριστερά κι γι αυτό δεν θα την δει κανείς ποτέ, μα ποτέ, να ενοχλεί πρακτικά τους ανατολικούς μονοπωλιστές και τους ελληνες κομπραδόρους τους, του γνωστούς κρατικοολιγάρχες βδέλλες της χώρας**.

Στην πραγματικότητα αυτή η «αριστερά» ακόμα και όταν φαίνεται ότι αντιδρά στον ΣΥΡΙΖΑ και στο ψευτοΚΚΕ (που το αγαπάει πιο πολύ σαν τάχα πιο «αντικαπιταλιστικό»), το κάνει για να εκφράσει τη βαθύτερη γραμμή τους. Όταν για παράδειγμα το ψευτοΚΚΕ, παρόλο που μισεί την ΕΕ δεν θέλει να βγάλει την Ελλάδα τώρα από αυτήν επειδή σε αυτή τη φάση η Ρωσία και η Κίνα την θέλουν μέσα στην ΕΕ για να διεισδύουν σε αυτήν, τότε οι εξωκοινοβουλευτικοί φωνάζουν: «έξω τώρα από την ΕΕ

Συνέχεια στη σελ. 14

ΠΙΟ ΕΝΤΟΝΕΣ ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Το παρατεταμένο lockdown ήρθε να επιδεινώσει την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας που στον πυρήνα της βρίσκεται το παραγωγικό-βιομηχανικό σαμποτάζ. Εκατοντάδες παραμένουν οι μπλοκαρισμένες επενδύσεις και τα έργα, ενώ οι μεγάλες καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης είναι ίσως ένα από τα μεγαλύτερα εργαλεία παραγωγικού σαμποτάζ που διαθέτει το πολιτικό καθεστώς. Οι εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις επενδύσεων και δημόσιων έργων ανέρχονται σε 250-300 και οι θέσεις εργασίας που ακολουθώς διακυβεύονται άμεσα αγγίζουν τις 20.000. Αυτά τα νούμερα παραθέτει στο Κάπιταλ της 22/4 ο Γ. Κράλογλου, ένας από τους ελάχιστους δημοσιολόγους του αστικού τύπου που καταγγέλει, και με αξιοπρόσεκτη επιμονή τη συνειδητή αντιβιομηχανική πολιτική όλων των κυβερνήσεων των τελευταίων δεκαετιών. (<https://www.capital.gr/o-giorgos-kraloglou-grafei/3447596/pano-aro-20-000-theseis-ergasias-sta-xeria-tis-dikaiosynis>). Μάλιστα δεν διστάζει κάπου να σημειώσει ότι αρκούν 40-50 άνθρωποι με την υποστήριξη Δημάρχων και κομμάτων και οι προσφυγές τους στο ΣΤΕ για να ακυρώσουν ένα έργο υπερασπίζοντας κάποια συμφέροντα, που δεν κατονομάζει.

Για να δείξει ποια είναι τα αποτελέσματα της γενικής αντιβιομηχανικής πολιτικής που επικρατεί ο Κράλογλου παραθέ-

τει δύο εκθέσεις. Η μία είναι η έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας "Doing Business 2020", που χρησιμοποιεί στοιχεία από το Μάη του 2019 <http://documents.worldbank.org/curated/en/688761571934946384/pdf/Doing-Business-2020-Comparing-Business-Regulation-in-190-Economies.pdf> και η άλλη μια πιο προσφατη της Παγκόσμιας Τράπεζας για την Ελλάδα.

Η πρώτη κατεβάζει την Ελλάδα στην 79η θέση από την 72η που καταλάμβανε πέρυσι, και από την 60η στα 2016 ανάμεσα στις χώρες του ΟΟΣΑ, ως προς την δυνατότητα επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με αυτήν την έκθεση η συνολική φορολογική επιβάρυνση στην Ελλάδα ανέρχεται σε 52% των κερδών (έναντι 40% κατά μέσον όρο στον ΟΟΣΑ), ο φόρος επί των κερδών στο 23% (έναντι 15% στον ΟΟΣΑ), ο φόρος μισθωτών υπηρεσιών και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης σε 28,3% (έναντι 23,5% στον ΟΟΣΑ) και η επιστροφή ΦΠΑ στην Ελλάδα είναι 32 εβδομάδες από τις 2 εβδομάδες της Εσθονίας (!!!).

Η δεύτερη έκθεση μιλάει για το μεγάλο πρόβλημα των επενδυτών σε θέματα δικαιοσύνης στην Ελλάδα. Ότι ο χρόνος απονομής δικαιοσύνης στην Ελλάδα είναι 1.711 μέρες και αυτό μαζί με όλα τα άλλα φέρνει την Ελλάδα ουραγό στις χώρες του ΟΟΣΑ. Εδώ ο αρθρογράφος αναφέρεται σε 12 εμβληματι-

κές επενδύσεις και 5 υποθέσεις ιδιωτικοποιήσεων που είναι σε δικαστικές διεργασίες και παραπομπές από βαθμίδα σε βαθμίδα της δικαιοσύνης, ακόμη και από το 2005!!!

Η διαιώνιση αυτής της εσκεμμένα τραγικής κατάστασης αφορά επενδύσεις όπου χτίζονται νέα κτίρια βιομηχανικά ή και τουριστικά, αλλά όχι το ξεπούλημα έτοιμων βιομηχανικών και τουριστικών εγκαταστάσεων, λιμανιών, ενεργειακών και ηλεκτρικών δικτύων όταν αυτά τα παίρνουν με ελάχιστα λεφτά οι ρωσοκινέζοι μονοπωλιστές (δες χαρακτηριστική πρόσφατη αγορά ξενοδοχείου και έκτασης 17000 στρεμμάτων στη Χαλκιδική από τον Σαββίδη). Πρόσφατη στατιστική της ELSTAT (δημοσιεύτηκε στις 6/3) δείχνει ότι με βάση εποχιακά αναπροσαρμοσμένα δεδομένα το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν στο 4ο τρίμηνο του 2019 μειώθηκε σε όγκο κατά 0,7% σε σχέση με την τιμή του 3ου τετραμήνου, που σημαίνει ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει εφαρμόσει παρόμοια πολιτική σαμποτάζ με εκείνη που εφαρμόζαν προηγούμενα οι κυβερνήσεις Τσίπρα, Σαμαρά κτλ.

Το δημοσίευμα αυτό στο Capital και άλλα ανάλογα, λιγότερο έντονα αλλά αρκετά σαφή, δείχνουν ότι σιγά-σιγά κάποια κομμάτια της αστικής τάξης στην Ελλάδα, κυρίως αυτά της βιομηχανικής, σπάνε τη σιωπή τους και αρχίζουν να αντιδρούν όλο και πιο έντονα (Δες πχ «Ελληνική Παραγωγή» <https://www.oakke>.

gr/sabotaz-crisis/%CF%83%CE%B1%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%84%CE%B1%CE%B6-%E2%80%93%CF%81%CF%89%CF%83%CE%BF%CE%BA%CE%B9%CE%BD%CE%B5%CE%B6%CE%B9%CE%BA%CE%B7-%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CE%B9%CF%83%CE%B4%CF%85%CF%83%CE%B7/item/1144-) στο συνεχιζόμενο και μάλιστα αυξανόμενο σαμποτάζ του κυρίαρχου πολιτικού καθεστώτος. Όμως οι ταξικοί περιορισμοί αυτών των τμημάτων της αστικής τάξης, δηλαδή η πολιτική και οικονομική τους εξάρτηση από την κρατική φιλορωσική εξουσία, φέρνουν εμπόδια στη δυνατότητα τους να είναι πολιτικά συνεπείς και με αυτόν τον τρόπο να κρατάνε όρθιες της παραγωγικές μονάδες, που μια μια τις σκοτώνουν οι ρωσοδούλοι ή να απαιτούν συλλογικά να στήνονται νέες. Όλο και περισσότερο αποδεικνύεται ότι μόνο η εργατική τάξη, και πιο πολύ η βιομηχανική επικεφαλής όλου του εργαζόμενου λαού μπορεί να προβάλλει τέτοιες απαιτήσεις επειδή μόνο αυτή καταστρέφεται απόλυτα και ζωτικά από το σαμποτάζ. Εννοείται ότι για να τις προβάλλει πρέπει να ανεξαρτητοποιηθεί από τη βιομηχανική αστική τάξη, να φτιάξει το δικό της ταξικό συνδικαλισμό και να αναμετρηθεί με συνέπεια με το κράτος των φαιο-«κόκκινων» και το σοσιαλμπερλιασμό που το καθοδηγεί και το στηρίζει.

Ο κορονοϊός φέρνει στην επιφάνεια τον υπεραντιδραστικό, αντιλαϊκό χαρακτήρα των «Παρεμβάσεων» και ευρύτερα της εξωκοινοβουλευτικής λεγόμενης αριστεράς !

Συνέχεια από τη σελ. 13

της ιμπεριαλιστικής κατοχής της χώρας», δηλαδή ετοιμάζουν από τώρα τις μάξες για την εξοδο αυξάνοντας το μίσος σε αυτήν.

Τα επιχειρήματα των Παρεμβάσεων ενάντια στην Εξ Αποστάσεως Διδασκαλία (ΕΞΑΔ)

Αυτό κάνουν τώρα και στην εκπαίδευση των μαθητών μέσω διαδικτύου. Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ για να μην απομονωθούν πολιτικά μέσα στο λαό αλλά και στα πιο παραγωγικά κομμάτια της αστικής τάξης που θέλουν μια σχετικά εξειδικευμένη εργατική τάξη λένε: «Ναι στην εκ απόστασεως διδασκαλία». Αντίθετα οι Παρεμβάσεις ξεκίνησαν να κάνουν φωναχτά αυτό που κάνουν ύπουλα εδώ και χρόνια τα δυο ρωσόδουλα κόμματα: «Όχι στην εξ αποστάσεως διδασκαλία». Στην ανακοίνωσή τους της 16-3 γράφουν: «Την ώρα που οι εκπαιδευτικοί καλούνται να συνδράμουν τις οικογενειές τους και τα παιδιά τους, το Υπουργείο δείχνει περίσσιο θράσος ζητώντας συναίνεση στη νέα φούσκα της τηλεεκπαίδευσης. Δεν συμμετέχουμε στην απάτη αυτή και δεν συναινέουμε στην συμμετοχή των συναδέλφων και στις βάρβαρες αντιλαϊκές πολιτικές κυβέρνησης-Ε.Ε.-ΔΝΤ που είναι σε εξέλιξη και θα ακολουθήσουν» (<http://paremvaseisde.gr/?p=9313>). Μόνο τελευταία, όπως θα δούμε παρακάτω, επειδή οι καθηγητές στην μεγάλη τους πλειοψηφία και προς τιμή τους συμμετείχαν στην ουσιαστικά εθελοντική εξ αποστάσεως διδασκαλία, που όλη η κοινωνία προφανώς θέλει, κάποιες συνιστώσες των Παρεμβάσεων (οι πιο κνίτικες και κρατικές) αναγκάστηκαν να ρίξουν νερό στο κρασί τους και έστω με ασάφεια να ακολουθήσουν το ψευτοΚΚΕ στην από την αρχή αναγκαστική και υποκριτική συμφωνία του στην ΕΞΑΔ και το ΣΥΡΙΖΑ που μπήκε λίγο μετά, και όταν οι καθηγητές είχαν ήδη μπει σε μεγάλα ποσοστά, με δήθεν ενθουσιασμό.

Οι Παρεμβάσεις επικαλέστηκαν ένα λόγο για την αντίθεσή τους στην ΕΞΑΔ: την δήθεν ανάγκη για ταξική ισότητα των μαθητών, την οποία με τη στάση τους όπως θα δούμε μεγαλώνουν. Στόχος τους, ο στόχος των ρωσόδουλων του ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, για μια αμόρφωτη γενιά μαθητών, υποτακτική στο νέο φασίστα αποικιοκράτη αφέντη με αντάλλαγμα την εξυπηρέτηση των ταξικών συμφερόντων της μικροαστικής παρασιτικής γραφειοκρατίας που πολιτικά και συνδικαλιστικά οι Παρεμβάσεις εκπροσωπούν. Με την αντιλαϊκή-αντιμαθητική αυτή στάση της σε αυτή την κρίσιμη στιγμή του κλεισίματος το σχολείου η εξωκοινοβουλευτική ψευτοαριστερά έχει καταντήσει, τουλάχιστον σε επίπεδο γραμμή της ηγεσίας της, αντικειμενική πρωτοπορία του σοσιαλφασισμού και της ρωσοδουλείας.

Ας δούμε λοιπόν πως φέρθηκε το μέτωπο αυτών των οργανώσεων στην κρίση του Κορονοϊού

Ήταν φυσικό η εκπαιδευτική διαδικασία στις αίθουσες να σταματήσει, αλλά ήταν επίσης λογικό να συνεχιστεί εφόσον αυτό θα ήταν εφικτό, και είναι εφικτό με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, μέσα από το διαδίκτυο. Προφανώς η ποιότητα του μαθήματος με αυτό τον τρόπο δεν βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τη ζωντανή διδασκαλία στην τάξη. Όμως όλοι δέχονται ότι βρίσκεται σε ένα πολύ καλό και αποτελεσματικό επίπεδο. Αλλωστε η σύγχρονη και η ασύγχρονη διδασκαλία εφαρμόζονται εδώ και καιρό παντού και πλατιά σε όλο τον κόσμο

και στη χώρα μας. Πρόκειται για μια κατάκτηση της ανθρωπότητας. Τις επαναστατικές επιστημονικές και τεχνολογικές ανακαλύψεις τις ιδιοποιείται κατά κύριο λόγο σήμερα η αστική τάξη που έχει την οικονομική και πολιτική εξουσία αλλά αυτές, επειδή κάνουν πιο έντονη τη σύγκρουση ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στον ατομικό τρόπο της ιδιοποίησης φέρνουν πιο κοντά την κοινωνική επανάσταση. Όμως από την άλλη ικανοποιούν άμεσες ανάγκες της ζωής των μαζών και γίνονται μέρος της κοινωνικής τους ύπαρξης ενώ επιτρέπουν την υποκειμενική ωρίμανση των όρων για την πραγματοποίηση της κοινωνικής επανάστασης ιδίως την ανάπτυξη της δυνατότητας των μαζών να διεκδικούν την επικοινωνία τους και τους γνωστικούς τους ορίζοντες.

Τι λένε οι Παρεμβάσεις για όλα αυτά: Να τι λένε: Να μην «χρησιμοποιούμε τις αξιολογικές πλατφόρμες του υπουργείου και να μην νομιμοποιούμε την ψεύτικη δυνατότητα μιας εκπαίδευσης χωρίς εκπαιδευτικούς», να μην «καταχωρηθούμε στις πλατφόρμες του υπουργείου»... γιατί «Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση ήρθε, για να μείνει. Εξάλλου, κανένα «έκτακτο μέτρο, που με διάφορες ... έκτακτες αφορμές επιβλήθηκε, δεν έχει αρθεί. Κι αυτό, παρά τις επιστροφές στην κανονικότητα... Επίσης «ψηφιακή τάξη με 20 και 27 μαθητές δεν μπορεί να υπάρξει» κ.τ.λ. Και συνεχίζουν: «Στο δυάρι τριάρι, στις φτωχές οικογένειες των ανέργων δεν υπήρξαν ποτέ ούτε τα μέσα, ούτε η ηρεμία για οποιαδήποτε μορφή μάθησης (είτε εξ αποστάσεως, είτε «κανονική»)

Επικεντρώνονται κυρίως στο ότι ένας αριθμός από τους πιο φτωχούς μαθητές δεν έχει τον απαραίτητο υλικοτεχνικό εξοπλισμό για να μπορεί να συμμετέχει, οπότε αυτοί αποκλείονται από την εκπαιδευτική διαδικασία και αυτό σημαίνει «ανισομερή πρόσβαση στο δικαίωμα στη μόρφωση». Το συμπέρασμα που βγάζουν αυτοί οι επαναστάτες και υπέρ των φτωχών, είναι «να μην πραγματοποιηθεί η εξ αποστάσεως εκπαίδευση».

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών, που μπορούν να παρακολουθήσουν την ΕΞΑΔ, σύμφωνα με τους επαναστάτες μας, θα πρέπει να μένουν στο σπίτι χωρίς να κάνουν τίποτα, ξεχνώντας και αυτά που ήξεραν, όπως επίσης και ότι οι καθηγητές και δάσκαλοι θα κάθονται στο σπίτι τους και φυσικά θα πληρώνονται χωρίς να δουλεύουν. Αυτά οι δύο συνέπειες της γραμμής τους δεν αποτελούν πρόβλημα για τους δήθεν ταξικούς επαναστάτες και δεν μπαίνουν καν στον κόπο να τις εξηγήσουν. Όπως επίσης και δεν αναφέρουν πόσοι είναι αυτοί οι μαθητές που δεν έχουν πρόσβαση ούτε στο ίντερνετ, ούτε σε κινητό τηλέφωνο, ούτε και σε σταθερό τηλέφωνο.

Πρώτα-πρώτα οι μαθητές-γόνοι της αστικής τάξης ή και της πιο εύπορης μικροαστικής τάξης-φοιτούν στα καλύτερα ιδιωτικά σχολεία και έχουν καλούς δασκάλους, είτε κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα στο σπίτι ή στο φροντιστήριο ή κάνουν μαθήματα με τους μορφωμένους γονείς τους. Αυτοί όλοι συνέχισαν τα μαθήματά τους αμέσως με το κλείσιμο όλων των σχολείων. Επιπρόσθετα τα φροντιστήρια συνέχισαν επίσης τη λειτουργία τους με ΕΞΑΔ. Άρα είναι φανερό, ότι με τη θέση αυτή των εξωκοινοβουλευτικών κρατικογραφειοκρατών εννοούνται οι πιο εύποροι μαθητές, οι οποίοι συνεχίζουν τη μόρφωσή τους, ενώ αντίθετα οι μαθητές του κρατικού (ή δημόσιου σχολείου, όπως

τους αρέσει να το αποκαλούν), στο οποίο φοιτούν τα παιδιά των πιο φτωχών ανθρώπων της χώρας, σταματούν συντριπτικά και απόλυτα να μορφώνονται. Το σύνθημα λοιπόν αυτό των Παρεμβάσεων είναι ένα σκληρό ταξικό και υπεραντιδραστικό σύνθημα, ακριβώς αντίθετα από αυτό που ισχυρίζονται οι δήθεν ριζοσπάστες-επαναστάτες. Σημαίνει στην πράξη ότι απαιτούν από το αστικό κράτος να αφήσει αμόρφους τους φτωχούς μαθητές τον καιρό της καραντίνας, ενώ αντίθετα, οι πιο πλούσιοι θα συνεχίσουν να μορφώνονται. Άρα αυτοί οι δήθεν επαναστάτες με αυτήν τους τη γραμμή αυξάνουν το ταξικό χάσμα ανάμεσα στην αστική τάξη και το λαό. Μάλιστα με αυτή τη θέση τους βρίσκονται πιο δεξιά ειδικά από την βιομηχανική αστική τάξη, γιατί αυτή θέλει μορφωμένους εργάτες για να κινήσει τα σύγχρονα μέσα παραγωγής που αυτή κατέχει.

Έχουμε πει και άλλες φορές ότι η καταστροφή της εκπαίδευσης που πραγματοποιείται για χρόνια τώρα με διακομματική συναίνεση, βρίσκεται σε ευθεία αναλογία με το παραγωγικό σαμποτάζ της χώρας, που επίσης γίνεται διακομματικά, με επικεφαλής αυτούς που μιλούν στο όνομα της αριστεράς (ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ) Τώρα αποδεικνύεται ότι η πιο φανατική στο οικονομικό σαμποτάζ και ειδικά στο σαμποτάζ της εκπαίδευσης είναι η λεγόμενη εξωκοινοβουλευτική αριστερά. Είναι χαρακτηριστικό ότι όλοι αυτοί μαζί αδιαφορούν για το αναντίρητο γεγονός ότι η τάξη, ειδικά στη μέση εκπαίδευση είναι χωρισμένη σε δυο βασικά διαμερίσματα μαθητών, αυτών που παρακολουθούν τα μαθήματα και είναι οι λεγόμενοι καλοί μαθητές, και αυτών της «πίσω τάξης» που είναι οι λεγόμενοι «κακοί μαθητές», και κατά κανόνα είναι οι μαθητές με τους πιο φτωχούς γονείς. Οι δήθεν επαναστάτες δεν έχουν ποτέ θέσει κάποιο ζήτημα ή κάποιο ειδικό αίτημα για αυτούς τους μαθητές που αποτελούν την πιο χτυπητή έκφραση του αντεργατικού χαρακτήρα της σημερινής ελληνικής εκπαίδευσης. Μάλιστα όλα τα βάρη για τα κακά της εκπαίδευσης δεν τα ρίχνουν ούτε καν γενικά στον «καπιταλισμό» αλλά ειδικά στους καπιταλιστές της Δύσης και ποτέ στους ρωσοκινέζους ιμπεριαλιστές και τα τσιράκια τους που πια αλωνίζουν στην Ελλάδα. Αλλά αυτό που τους ξεσεκαρίζει ταξικά είναι το ότι αφήνουν τα παιδιά των εργατών, που οι γονείς τους είναι και άθλια αμειβόμενοι ή και άνεργοι, ή ακόμη και των φτωχών μικροαστών ή αγροτών, να σαπίζουν στο πίσω μέρος της τάξης αμόρφωτα περιμένοντας να τελειώσει η σχολική τους θητεία, να πάρουν ένα «χαρτί» χωρίς αξία και στη συνέχεια, να πουλήσουν την εργατική τους δύναμη για ένα κομμάτι ψωμί, στα ρωσοκινέζικα αφεντικά και στους δυτικούς φίλους τους, που αγοράζουν εξ ίσου φτηνά τη ρημαγμένη βιομηχανικά χώρα. Αν βέβαια βρουν δουλειά!

Μια χώρα που μετατρέπεται σε αποικία του ρωσοκινέζικου άξονα και έχει υπάρξει βιομηχανική, πρέπει πρώτα –πρώτα να αποβιομηχανοποιηθεί ώστε να υποταχθεί εντελώς στα νέα αφεντικά πολιτικά και οικονομικά και να γίνει ένας απλός συγκοινωνιακός, ενεργειακός, και διπλωματικός διάδρομος προς την Δύση αλλά και ένας χώρος λεηλασίας πρώτων υλών καθώς και λεηλασίας της φυσικής της ομορφιάς, δηλαδή του τουρισμού της. Μια τέτοια χώρα δεν χρειάζεται για τα αφεντικά της μορφωμένους εργάτες, δεν χρειάζεται στελέχη της εξαρτημένης και υποβαθμισμένης παραγωγής της. Το τι θέλουν τα ρωσοκινέζικα αφεντικά μας το δείχνει ανάγλυφα το ταξικό κάτε-

γο της Κόσκο, ενάντια στο οποίο βέβαια οι δήθεν επαναστάτες δεν έχουν κάνει κανένα πραγματικό κίνημα και καμιά πραγματική διαμαρτυρία. Άρα η αμορφωσιά και η αδιαφορία για τη μόρφωση ειδικά των παιδιών της εργατικής τάξης, είναι μια πολιτική στην υπηρεσία των νέων αφεντικών της χώρας, αφού τους διευκολύνει να τους μεταχειρίζονται σα δούλους, και δεν υπηρετεί τίποτα περισσότερο από την εξάρτησή της. Κατά συνέπεια όλοι αυτοί που ισχυρίζονται ότι είναι επαναστάτες και που κατηγορούν τον υπόλοιπο σοσιαλφασισμό για υποταγή στο Μητσοτάκη, που στην πραγματικότητα τους ακολουθεί πιστά σε ρωσοδουλεία και το σαμποτάζ, δεν είναι καν στην υπηρεσία ούτε καν της ντόπιας αστικής τάξης. Λειτουργούν σαν συνειδητά ή αντικειμενικά τσιράκια της νέας κομπραδόρικης αστικής τάξης, της υποταγμένης στο ρωσοκινέζικο άξονα!

Θα περίμενε κανείς ότι μετά τη μαζική ανταπόκριση στην ΕΞΑΕ, τόσο των μαθητών όσο και των καθηγητών, όλοι αυτοί Παρεμβάσεις, Κινήσεις Συσπειρώσεις και όπως αλλιώς ονομάζονται, θα έκαναν μια αυτοκριτική έστω για τα μάτια, όπως έκαναν αυτοί της ΣΥΝΕΚ του ΣΥΡΙΖΑ. Οι ΣΥΝΕΚ είχαν ακριβώς την ίδια γραμμή με αυτήν της ηγεσίας της ΟΛΜΕ. «Ναι μεν αλλά»... με τόσα «αλλά» που στην ουσία ήταν ενάντια στη συνέχιση του μαθήματος με ΕΞΑΔ. Οι πολιτικοί απατεώνες των ΣΥΝΕΚ, όπως και ο κομματικός τους φορέας, μετά την μαζική συμμετοχή μαθητών και εκπαιδευτικών στην ΕΞΑΕ, τα γύρισαν για να μην απομονωθούν από τη μεγάλη μάζα των καθηγητών, αλλά και των γονιών, που θέλανε να συνεχιστεί το σχολείο. Μάλιστα, βγήκαν με το θράσος που χαρακτηρίζει τους φασίστες και «χαιρέτισαν τους συναδέλφους που μαζικά συμμετείχαν στην ΕΞΑΕ»! Μετά την αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας, γιορτάζουν με το θύμα τους που τη γλύτωσε, το ευτυχές γεγονός ότι ακόμα ζει!

Οι Παρεμβάσεις ωστόσο συνέχισαν την καταστροφική γραμμή τους χωρίς να τους καίγεται καρφόκι για το τι λέει ο κλάδος των εκπαιδευτικών. Βέβαια για να μην απομονωθούν τελείως και να θολώσουν κάπως τα νερά, βγήκανε με βασικό σύνθημα «κάνεις μαθητής μόνος του-να στηρίζουμε τους μαθητές μας». Τι εννοούν με αυτό; Εννοούν να τους στηρίζουμε ψυχολογικά συνομιλώντας μαζί τους !!! Κάνουν δηλαδή ότι ακριβώς τα αφεντικά στις μεγάλες επιχειρήσεις, που όταν οι εργαζόμενοι πεθαίνουν στη δουλειά τους πασάρουν σε έναν ψυχολόγο της εταιρίας για να τους κάνει να αντέξουν. Οι μαθητές βέβαια την εποχή της καραντίνας δεν πάσχουν από υπερκόπωση, πάσχουν όμως από έλλειψη κοινωνικής επαφής, από πλήρη αίσθηση αχρηστίας και από πληξη και αρρωσταίνουν από αυτά.

Τις τελευταίες μέρες, μπροστά στην απομόνωση και την κατακραυγή του κλάδου κατά των Παρεμβάσεων για την άρνησή τους να γίνει η ΕΞΑΔ θολώσαν κι άλλο τα νερά μιλώντας για βοήθεια στους μαθητές «αξιοποιώντας όλα τα δυνατά μέσα» αφήνοντας να εννοηθεί ότι ίσως και να επιτρέπεται να κάνει κάποιος μάθημα εξ αποστάσεως αλλά χωρίς να καλέσουν ανοιχτά σε ΕΞΑΔ. Ετσι άρθρο στην Εφημερίδα των Συντακτών της 8 του Απριλίου, δυο βασικά στελέχη (Κάτσικας-Σόφης) των Παρεμβάσεων και του ΜΑΚΚΕ δήλωναν: «Στις σημερινές δύσκολες συνθήκες που τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών δέχονται πολλαπλά πλήγματα, οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να υπερασπίσουν το δημόσιο σχολείο. Να στηρίζουν έμπρακτα και με κάθε πρόσφο-

ρο τρόπο, χωρίς τυμπανοκρουσίες και στο μέτρο που τους αναλογεί, τους μαθητές. Είναι σημαντική η άμεση επικοινωνία, η επαφή και στήριξη των μαθητών αξιοποιώντας όλα τα δυνατά μέσα». Αυτή ή έστω ασαφής στροφή που ίσως να έγινε με την ανοχή των υπόλοιπων Παρεμβάσεων θα πρέπει να ήταν μια ανακούφιση για το ΜΑΚΚΕ που είναι το πιο ταυτισμένο με το ψευτοΚΚΕ, το πιο σοσιαλιστικό και ταυτόχρονα το πιο δεμένο με το κράτος και πρόθυμο για συνδιοίκηση (ειδικά μέσω του ΠΥΣΔΕ) απόσπασμα της εξωκοινοβουλευτικής μικροαστικής ψευδοαριστεράς.

Η γραμμή των Παρεμβάσεων έχει καταστήσει να εκφράζει την στρατηγική γραμμή του κρατικού σοσιαλισμού

Αυτό εννοούσαμε στην αρχή όταν λέγαμε ότι εκείνο που δεν μπορεί να πει ο υπόλοιπος σοσιαλισμός, και ειδικά το βασι-

κό του κόμμα το ψευτοΚΚΕ, το λένε οι ΑΚΕ-Παρεμβάσεις (κλπ). Αυτός είναι και ο λόγος που χρόνια τώρα έχει παραχωρηθεί χώρος αρθρογραφίας σε βασικά τους στελέχη στην Εφημερίδα των Συντακτών η οποία είναι μετωπική προπαγανδιστική εφημερίδα του συριζέικου σοσιαλισμού, ντυμένη με αριστερό προσώπιο. Το ψευτοΚΚΕ πιο κοντά στην καραμανλομητσοτακική ηγεσία της ΝΔ από ποτέ, εμφανίζεται το τελευταίο διάστημα σαν το «σοβαρό κόμμα» του νόμου και της τάξης που κάνει σοβαρές και εποικοδομητικές προτάσεις μαζί με την κλασική αστική τάξη και δεν κάνει εξτρεμισμούς. Όμως από την άλλη κλείνει το μάτι στους Παρεμβασίες που είναι η αιχμή της στρατηγικής του. Γιαυτό και στα κείμενά του, που αφορούν το κλείσιμο των σχολείων και το θέμα της ΕξΑΕ δεν ασκούν καμιά ουσιαστική κριτική σε αυτούς. Γράφουν

στην κεντρική τους ανακοίνωση της 23-3 σχετικά: «Απόψεις που ακούγονται να απέχουμε από την εξ αποστάσεως διδασκαλία, αλλά ταυτόχρονα να μη μετακινηθούν οι Πανελλαδικές εξετάσεις, στερούνται σοβαρότητας». Η κριτική δηλαδή δεν γίνεται για το γεγονός ότι ζητούν να απέχουν οι εκπαιδευτικοί από την συνέχιση της διδασκαλίας με νέα μέσα, αλλά για το γεγονός ότι ταυτόχρονα με αυτό ζητούν να μην μετακινηθούν οι Πανελλαδικές εξετάσεις.

Το ψευτοΚΚΕ είναι το βασικό κόμμα της ρωσοκινέζικης εξάρτησης της χώρας, γιατί αυτό είναι ο επικεφαλής του παραγωγικού σμποτάζ, όχι μόνο στην οικονομία, αλλά και στην εκπαίδευση. Άρα όπως στην οικονομία κλείνει τα εργοστάσια, έτσι και στην εκπαίδευση η γραμμή του είναι η διάλυσή της. Για παράδειγμα το σύνθημα του 12χρονου υποχρεωτικού σχολείου γενικής παιδείας, το

κόμμα αυτό το έβγαλε. Όπως και όταν οι διάφοροι Αρβανιτόπουλοι και Μπαλτάδες κατατομούσαν τις φυσικές επιστήμες και τα Μαθηματικά το κόμμα αυτό το μόνο που έλεγε ήταν ότι τα μέτρα αυτά τα επιβάλλει η αντιδραστική ΕΕ και μιλούσε κυρίως για την εντατικοποίηση με τις εξετάσεις που έφερνε ο Σύριζα στο σχολείο. Γιανατό λέμε ότι αυτό που δεν μπορεί να πει το ψευτοΚΚΕ, το λένε οι ΑΚΕ-Παρεμβάσεις κλπ

Είναι λοιπόν χρέος κάθε δημοκράτη, προοδευτικού και αριστερού εκπαιδευτικού να υπερασπίσει τη μόρφωση των μαθητών του σχολείου του κάνοντας μάθημα με όποιο τρόπο μπορεί, αλλά και από την άλλη να καταδικάσει την καταστροφική γραμμή ΑΚΕ-Παρεμβάσεων.

*Κάποιες κινητοποιήσεις που κάνουν οι εξωκοινοβουλευτικοί στον Πειραιά φαινομενικά κατά

της ΚΟΣΚΟ είναι για να μην κάνει η ΚΟΣΚΟ τα έργα που είναι υποχρεωμένη από την σύμβαση παραχώρησης να κάνει, αλλά η ίδια δεν θέλει να κάνει, κυρίως τις προβλήτες της κρουαζιέρας. ΗΚίνα δεν θέλει την Ελλάδα ανεπτυγμένη χώρα αλλά κυρίως διαμετακομιστικό και ηλεκτρενεργειακό διάδρομο προς την ΕΕ. Έτσι δεν θέλει τον Πειραιά κέντρο διεθνούς κρουαζιέρας της οποίας τα καράβια ανήκουν στο δυτικό κεφάλαιο και η οποία από τη φύση της θα ανέπτυξε τον νησιωτικό τουρισμό στον οποίο άλλωστε τό κινεζικό τουριστικό κεφάλαιο είναι πολύ αδύναμο. Δηλαδή η εξωκοινοβουλευτική αριστερά, με επικεφαλής το ΝΑΡ κάνει κινητοποιήσεις κατά της ΚΟΣΚΟ για να καλύψει πολιτικά το σμποτάζ που κάνει η ΚΟΣΚΟ, όπως το κάνει και ο δήμαρχος του Πειραιά, άνθρωπος του Μαρινάκη μεγάλου φίλου της ΚΟΣΚΟ.

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΑΘΗΜΑ ΜΕ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΣΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της Κίνησης, www.kpad.gr, 16/05/2020)

Το άνοιγμα των σχολείων από τις 11 Μάη δεν ήταν αναγκαίο παρά μόνο για την γ' λυκείου και αυτό για να μην χάσει την ακαδημαϊκή χρονιά. Η κυβέρνηση με το άνοιγμα των σχολείων προέβλεψε σαν μέτρο αποτροπής της μετάδοσης του κορονοϊού, τη δυνατότητα ένας μαθητής να μην έχει φυσική παρουσία στο σχολείο εφόσον έχει στο σπίτι του άτομο που ανήκει σε ευπαθή ομάδα.

Αυτό σημαίνει ότι αν δεν συνεχιστεί η σύγχρονη ή η ασύγχρονη διδασκαλία, που ήδη εφαρμόστηκε κατά τη διάρκεια της καραντίνας από την πλειοψηφία των συναδέλφων, ένα σημαντικό μέρος των μαθητών θα μείνει χωρίς μάθημα. Ήδη τα στοιχεία λένε ότι περισσότεροι από τους μισούς μαθητές της γ' λυκείου δεν πήγαν στα σχολεία της χώρας και αντίστοιχα πολλοί μαθητές της α' ή της β' λυκείου επίσης δεν θα προσέλθουν. Άρα δημιουργείται πρόβλημα μάθησης για όσους δεν είναι στην τάξη, και το ερώτημα είναι: Θα κάνουν μάθημα όσοι μαθητές δεν είναι στην τάξη ή θα αφεθούν στα φροντιστήρια και στα ιδιαίτερα μαθήματα; Επειδή στο δημόσιο σχολείο φοιτούν οι πιο φτωχοί μαθητές της χώρας, αυτό σημαίνει ότι θα μείνουν χωρίς μάθημα τα παιδιά της φτωχολογιάς.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ, και κάθε παράταξη ξεχωριστά, αντιδρούν με πάθος ενάντια στο νόμο για τη ζωντανή παρακολούθηση του μαθήματος για όσα παιδιά δεν είναι στην τάξη, ζητώντας την κατάργησή του. Δηλαδή θέλουν τα παιδιά που δεν θα έρθουν στο σχολείο να μην κάνουν μάθημα, δηλαδή τα παιδιά της φτωχολογιάς. Αυτή είναι πολύ σκληρή ταξική τιμωρία για τους φτωχούς!

Θα αφήσουμε εμείς οι καθηγητές να μένουν τα παιδιά στο σπίτι χωρίς να κάνουν τίποτα; Τι

σώι παιδαγωγοί θα είμαστε τότε; Θεωρούμε σωστό, όπως και κατά τη διάρκεια της καραντίνας, να πραγματοποιείται το μάθημα με κάθε δυνατό τρόπο και να συνεχίζεται η εκπαιδευτική διαδικασία για να μαθαίνουν γράμματα και όσοι θα μείνουν σπίτι.

Ο νόμος που πρότεινε η κυβέρνηση στην πρώτη του παράγραφο λέει: «1. Είναι δυνατή η, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, παροχή σύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης με χρήση μέσων τεχνολογίας σε μαθητές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που δεν δύναται να παρακολουθήσουν διαζώσης την εκπαιδευτική διαδικασία...η ταυτόχρονη διδασκαλία...επιτρέπεται μόνο σε περίπτωση επιδημικών νόσων». Στη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου λέει: «Στο πλαίσιο της διαδικασίας της παρ.1, δεν επιτρέπεται η καταγραφή και αποθήκευση του παραδιδόμενου μαθήματος, παρά μόνον η ζωντανή μετάδοση ήχου ή /και εικόνας σε πραγματικό χρόνο για τον ανωτέρω συγκεκριμένο σκοπό...».

Τι απαντά η ΟΛΜΕ και οι παρατάξεις που την αποτελούν σε αυτό;

• Δεν πατάει σε κανένα παιδαγωγικό κριτήριο και παραβιάζει τα προσωπικά δεδομένα μαθητών και εκπ/κών.

Ασφαλώς η ζωντανή διδασκαλία είναι αναντικατάστατη, αλλά

πρόκειται για αναγκαστικό μέτρο μόνο στις επιδημίες. Τα μεταδεδωμένα (δηλ. στατιστικά πόσοι παρακολουθούν το μάθημα, πόση ώρα κλπ) όπως όρισε και η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων θα καταστρέφονται άμεσα και άρα η όποια χρήση της (για αξιολόγηση πχ δεν υφίσταται). Εφόσον αυτοί θέλουν να «προστατέψουν τα προσωπικά δεδομένα των μαθητών», θα έπρεπε να το είχαν κάνει ήδη από τη Σύγχρονη εκπαίδευση που γίνονταν στην διάρκεια της καραντίνας.

• Η σχέση εμπιστοσύνης, που με τόσο κόπο χτίζουμε καθημερινά οι εκπαιδευτικοί μέσα στις σχολικές αίθουσες, παύει να προστατεύεται, θρυμματίζεται.

Ακριβώς το αντίθετο, η σχέση ισχυροποιείται, γιατί ο μαθητής βλέπει απέναντί του έναν καθηγητή που φροντίζει για όλους τους μαθητές του παρόντες και απόντες.

• Το Υπουργείο Παιδείας χωρίς να λογαριάζει τίποτα μετατρέπει τα σχολικά μαθήματα σε «bigbrother».

Πραγματικά πιστεύουν ότι το μάθημα θα είναι reality? Μάθημα θα γίνεται, όπως πάντα τίποτα περισσότερο. Άλλωστε η κάμερα θα κοιτά στον πίνακα, όχι στους μαθητές. Ο νόμος ορίζει ρητά ότι απαγορεύεται η καταγραφή και αποθήκευση. Άρα ο κάθε παραβάτης θα αντιμετωπίζει τη Δικαιοσύνη. Αν στο όνομα της υποτίθεται καταγραφής, μείνουν αγράμματοι οι απόντες μαθητές, τότε είναι σα να λέμε ότι αφού οι απρόσεκτοι οδηγοί δημιουργούν ατυχήματα τότε να καταργήσουμε τα αυτοκίνητα!

• Τεράστιοι κίνδυνοι υπάρχουν ειδικά για τα παιδιά και τους εφήβους, που φτάνουν στην πνευματική χειραγώγηση, την ψυχολογική εξάρτηση μέχρι το φυσικό κίνδυνο και τις απειλές.

Τώρα το πως οι μερικές ώρες μάθημα δημιουργούν ψυχολογική εξάρτηση και χειραγώγηση μόνο οι υποστηρικτές αυτής της θέσης το ξέρουν.

• Σε απομακρυσμένα μέρη ή σε νησιά, σύντομα δεν θα χρειάζονται όλοι οι αναπληρωτές αρχικά και οι μόνιμοι αργότερα.

Μα το υπουργείο μπορούσε να το έκανε όποτε ήθελε. Η μέθοδος της ΕξΑΔιδασκαλίας εφαρμόζεται σε όλο το σύγχρονο κόσμο εδώ και πολλά χρόνια. Το 96,35% των προπτυχιακών μαθημάτων στα ΑΕΙ της χώρας μας παραδίδονταν μέσω σύγχρονης ΕξΑΕ και υπήρξαν 643.871 συμμετοχές μαθητών σε ψηφιακές τάξεις καθημερινά μέχρι της 9 Απρίλη που υπάρχουν στατιστικά.

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΤΑΞΗ, ούτε και η ΟΛΜΕ, δεν μπήκε στον κόπο να πει τι θα γίνει με τους μαθητές που μένουν στο σπίτι τους. Όλοι αυτοί δεν ενδιαφέρονται στην πραγματικότητα για την εκπαίδευση. Δεν θέλουν τη μόρφωση των παιδιών, ειδικά των φτωχών μαθητών που φοιτούν στο δημόσιο σχολείο. Γιαυτό και έχουν αφήσει τις τάξεις διαιρεμένες σε αυτούς που ενδιαφέρονται για το μάθημα και στους άλλους που τείνουν να γίνουν πλειοψηφία να μαραζώνουν στο πίσω μέρος, περιμένοντας να τελειώσει το μαρτύριό τους και να πάρουν το χαρτί του απολυτηρίου, σαν τους φαντάρους στο στρατό. Με το αντιδραστικό σύνθημα του

12χρονου υποχρεωτικού σχολείου γενικής παιδείας εμποδίζουν τη σύνδεση του σχολείου με την παραγωγή, όπως το έβαζε ο Μάρξ (που την θεωρούσε σαν ένα από τα πιο ισχυρά μέρα για τη μετατροπή της σημερινής κοινωνίας), καταργούν την τεχνική εκπαίδευση, απεχθάνονται το πείραμα και τις θετικές επιστήμες. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν αντέδρασαν όταν οι Αρβανιτόπουλοι, οι Μπαλτάδες και οι Γαβρόγλου εξοβέλίζαν τις θετικές επιστήμες από το σχολείο, την Πληροφορική και ουσιαστικά καταργούσαν και τη Γεωμετρία. Αυτή η υπονόμηση των θετικών μαθημάτων και το χτύπημα της τεχνικής εκπαίδευσης είναι μέρος του γενικότερου παραγωγικού σμποτάζ στην οικονομία στο οποίο επιδίδονται με ιδιαίτερη μανία όσοι μιλούν στο όνομα της αριστεράς στην ΟΛΜΕ (μη εξαιρουμένης και της δεξιάς ΔΑΚΕ). Το χτύπημα της παραγωγής, η χρεοκοπία της χώρας και το ξεπούλημά της στο ρωσοκινέζικο άξονα αυτό είναι το αποτέλεσμα του παραγωγικού σμποτάζ. Μια αποικιοκρατούμενη χώρα, όπως δεν θα έχει σύγχρονη παραγωγή έτσι δεν θα έχει και καλή εκπαίδευση. Οι αποικιοκράτες δεν θέλουν αναπτυγμένη χώρα, οπότε ούτε και εκπαίδευση. Σε αυτή την κατεύθυνση κινείται η ΟΛΜΕ.

Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει και σε αυτές τις συνθήκες με το άνοιγμα των σχολείων, όλοι οι προοδευτικοί καθηγητές να δώσουμε πάλι τη μάχη της εκπαίδευσης για όλους τους μαθητές μας.

16 Μάη 2020

Η αρχή της διάσπασης της Ενωμένης Ευρώπης με εργαλείο την «αλληλεγγύη»

Συνέχεια από τη σελ. 11

θεν «κόκκινοι» ρωσόφιλοι του Βορρά (με πρώτους τους σταζίτες της Γερμανίας) που καμώνονται έτσι τους διεθνιστές ενώ θέλουν μόνο να δυναμώσουν τις διασπαστικές διαθέσεις των νότιων φαιο-«κόκκινων» και των κλασικών ρωσόφιλων αστών και επίσης να αναγκάσουν τους βόρειους αστοφιλελεύθερους να υποχωρήσουν στις άδικες και εκβιαστικές απαιτήσεις των προηγούμενων. Παράλληλα οι όλο και θρασύτεροι φαιοί του Βορρά νοσταλγοί των ναζί και γι αυτό ακόμα πιο ανοιχτοί φίλοι του Κρεμλίνου έχουν σαν κύριο σύνθημα το ρατσιστικό αντίστροφο, που δυναμώνει μετά από κάθε άδικη διεκδίκηση για μεταφορά χωρίς όρους δωρεάν κεφαλαίου στο Νότο: το «Κάτω οι παρακατιανοί λαοί-επαιτές και παράσιτα που θέλουν να εκμεταλλευτούν τον ανώτερο πολιτισμό μας».

Η ελληνική εμπειρία αποδεικνύει ότι κάθε εκβιασμένη «αλληλεγγύη» δεν είναι πολιτική ευρωπαϊκής ενότητας αλλά διάσπασης

Σαν άδικη και μάλιστα αδιέξοδη διεκδίκηση μεταφοράς δωρεάν ή πάμφθηνων κεφαλαίων από τη μεριά του Νότου ονομάζουμε αυτήν που δεν συνοδεύεται από τη δέσμευση του τελευταίου για την ανατροπή των πολιτικών που οδήγησαν σε υποχώρηση της ανάπτυξης, οπότε σε υπερχρέωση ή και σε χρεωκοπία την κάθε Ιταλία, Ελλάδα, Κύπρο, Πορτογαλία κλπ. Το τυπικό παράδειγμα της αντιδραστικής διεκδίκησης πόρων από το Βορρά ήταν αυτό που ζήσαμε στην Ελλάδα την εποχή των μνημονίων, όπου το πανεθνικό σύνθημα ήταν ότι ο αληθινός εχθρός ήταν ο Βορράς και ειδικά η καρδιά του η Γερμανία την ώρα που τη χρεωκοπία οπότε και την ανάγκη για πελώρια και μάλιστα με πολύ ευνοϊκούς όρους δανεικά, οπότε και για τα μνημόνια δηλαδή για τις δεσμεύσεις προς τους δανειστές, τα προκάλεσε το πολιτικής φύσης βιομηχανικό και γενικότερα παραγωγικό σαμποτάζ που δεν έγινε από Γερμανούς αλλά από Έλληνες μέσα στην Ελλάδα. **Δηλαδή αντί η χρεωκοπία να οδηγήσει σε όξυνση της εσωτερικής πολιτικής και ταξικής οικονομικής πάλης του λαού ενάντια στους σαμποταριστές και τις χειρότερες πιο κρατικοληστικές και πιο παρασιτικές φράξιες της αστικής τάξης μεγάλης και μικρομεσαίας, οδήγησε σε μια νενικευμένη εθνοσοβινιστική και αντιδημοκρατική-αντιευρωπαϊκή υστερία που έφερε τους κύριους φταίχτες της ελληνικής χρεωκοπίας και της φτώχειας στην εξουσία. Αυτό έγινε εντελώς κραυγαλέα μόνο στην Ελλάδα αλλά σε ένα σημαντικό βαθμό και στην Ιταλία και στην Ισπανία, ακόμα και στη Γαλλία οι Έλληνες φαιο-«κόκκινοι» «αγανακτισμένοι» του 2012 έγιναν η γενική μήτρα όλων των φαιο-«κόκκινων» αντιευρωπαϊκών κινημάτων.**

Η αντιευρωπαϊκή, ειδικά αντι-βόρεια, πολιτική στην Ελλάδα διευκολύνθηκε ιδιαίτερα από το ότι οι δανειστές επικέντρωναν την προσοχή τους, όπως κάνουν συνήθως, στο να μειώνουν τους μισθούς και να αυξάνουν τη φορολογία των μικρομεσαίων (τις μόνες δεσμεύσεις στις οποίες ευχαρίστως ήταν συνεπείς οι ρωσόφιλες κυβερνήσεις), αντί να δώσουν την έμφαση τους και να απαιτήσουν να σταματήσει έστω για λίγο το λυσσασμένο σαμποτάζ των μεγάλων επενδύσεων, ιδίως των βιομηχανικών. Αυτή η στάση των δανειστών δεν οφειλόταν τόσο στην άγνοια της αληθινής κατάστασης της χώρας μας γιατί ξέρανε για το ελληνικό χτύπημα στις παραγωγικές επενδύσεις μόνο που το αποδίδανε στη γραφειοκρατία, όπως άλλωστε τους διαβεβαίωναν και το πιστεύουν ακόμα οι εδώ φιλελεύθεροι (4). Οφειλόταν στο ότι υποκύπτανε στις πολιτικά αποφασισμένες μεταβιομηχανικές κυβερνήσεις που επιμένανε στο παραγωγικό σαμποτάζ και εκβίαζαν το Βορρά με τη βοήθεια των ρωσόφιλων της ΕΕ (Μέρκελ, Γιουνκέρ) με την πολιτική κρίση της χώρας, με την οικονομική της χρεωκοπία, με το οικονομικό πλήγμα στο Βορρά και τελικά με την πολιτική διάσπαση της Ένωσης. Οι αστικές τάξεις του Βορρά συνεχίζουν να υποκύπτουν σε αυτούς τους εκβιασμούς, τώρα από μια μεγαλύτερη χώρα σαν την Ιταλία, γιατί προτιμάνε μια εύκολη διέξοδο δίνοντας λεφτά για να αναβάλουν για αργότερα μια πολιτική ρήξη μέσα στην ΕΕ ή ένα άμεσο οικονομικό τραύμα στις χώρες τους.

Αυτή η χωρίς αρχές υποχωρητικότητα του Βορρά είναι που σταθεροποιεί τους φαιο-«κόκκινους» και τους ψευτοδημοκράτες ρωσόφιλους όλο και πιο ισχυρά στην εξουσία της κάθε χώρας του Νότου. Αυτό γίνεται και σήμερα με την πανδημία. Η εχθρική στάση της ιταλικής κυβέρνησης απέναντι στη Γερμανία και την Ολλανδία, που απαιτεί με οργή «αλληλεγγύη», δηλαδή μαζική μεταφορά κεφαλαίων, δεν είναι μια συγκυριακή αντίδραση ενός λυπημένου έθνους μπροστά στις εκατόμβες των νεκρών του Μπέργκαμο που δεν βρήκε την ιατρική και υγειονομική βοήθεια που έπρε-

πε τη δοσμένη στιγμή από το Βερολίνο και το Άμστερνταμ. Αντίθετα είναι οι εκατόμβες των νεκρών και οι αδυναμίες μια πανικόβλητης Ευρώπης για μια επιδημία, που για τη διάδοση της στον πλανήτη την ευθύνη έχει ο κινέζικος φασισμός, εκείνες που έγιναν άλλοθι και πολιτικό εργαλείο για την όξυνση μιας έχθρας ενάντια στην Ευρώπη που υποδαυλίζεται πάνω από μια δεκαετία στο λαό της Ιταλίας από τα πιο επιθετικά τμήματα της αστικής τάξης με την υποστήριξη και υπόθαλψη, μιας στρατιάς πρακτόρων αλλά και κεφαλαίων της ιμπεριαλιστικά ανερχόμενης κρατικομονοπωλιακής αστικής τάξης της Ρωσίας και πρόσφατα και της σύμμαχου της Κίνας. Μόνο τέτοια τέρατα θα μπορούσαν να χειροκροτούν με ενθουσιασμό τους βασανιστές των Ουιγούρων για λίγα φορτία μάσκες και ακόμα χειρότερα θα καλούσαν στο Μπέργκαμο να απολυμαίνει τα δημόσια κτίρια από τον ιό και θα αποθύναν τον ρωσικό στρατό, εκείνον δηλαδή που τόλμησε και βομβάρδισε συστηματικά και στοχευμένα μπροστά στα μάτια όλης της δημοκρατικής ανθρωπότητας νοσοκομεία και σχολεία και έθαψε κάτω από τα ερείπια χιλιάδες αρρώστους και παιδιά για να αδειάσει τις πόλεις που αντιστέκονταν στη φασιστική κατοχή της Συρίας.

Εννοείται ότι δεν θα μπορούσαν να είναι οι λαοί της Ιταλίας, της Γαλλίας, της Ισπανίας και της Ελλάδας με την πλούσια δημοκρατική και αντιφασιστική παράδοση εκείνοι που θα σπέρναν ποτέ το εθνικό μίσος για τον ευρωπαϊκό Βορρά, ειδικά για τη Γερμανία, τη μόνη ευρωπαϊκή δημοκρατία που τουλάχιστον έχει εκτός νόμου τους χιτλερικούς της, κατηγορώντας την σαν τέταρτο Ράιχ. Είναι οι πολιτικοί απόγονοι των επιθετικότερων μονοπωλιστών του μεσοπολέμου θαυμαστών ή συνεργατών του Χίτλερ, όπως οι Λεπέν του Εθνικού μετώπου, δηλαδή οι απόγονοι των φιλοχιτλερικών του Βισύ, όπως οι Αμπασκάλ του Βοξ, οι απόγονοι του επίσης φιλοχιτλερικού Φράνκο και πάνω απ όλους οι δήθεν πατριώτες Σαλβίνι της Λέγκας, δηλαδή οι πολιτικοί απόγονοι του Μουσολίνι που συμπεριφέρονται έτσι. Αν αυτό δεν γίνεται σήμερα αντιληπτό στους δημοκράτες της Ευρώπης είναι γιατί συνεργοί και φίλοι αυτών των τεράτων, διαφθορείς και δήθεν υπερασπιστές του ευρωπαϊκού Νότου είναι οι κάθε λογής δήθεν «κόκκινοι» των ψευτοΚΚ όλης της Ευρώπης και όλων των ΣΥΡΙΖΑ, των Ποδέμος και των «Κομμουνιστών», που είναι στην ουσία οι απόγονοι της τροτσκιστικής 4η Διεθνούς οι πιο ορκισμένοι εχθροί του παγκόσμιου αντιφασιστικού αγώνα και οι πιο δόλιοι φιλοχιτλερικοί στην πράξη.

Επειδή ο πολιτικός και οικονομικός εκβιασμός αυτού του δήθεν Νότου κρύβεται πίσω από την πανδημία, στην πρώτη θέση της αντίθεσης βρίσκεται η μεγάλη Ιταλία των χιλιάδων νεκρών και λείπει η Ελλάδα (5).

Σε ότι αφορά τον ιταλικό εκβιασμό: Ναι οι καραντίνες χτυπάνε οικονομικά πιο πολύ την κάθε υπερχρεωμένη χώρα του Νότου από όσο τις αντίστοιχες του Βορρά, αλλά αυτό δεν επιτρέπει στις πρώτες **να απαιτούν** από τις δεύτερες να καλύψουν τη διαφορά **ιδιαίτερα όσο ο ίδιος ο Νότος δεν κατευθύνει τα κύρια πολιτικά πυρά του και τα κύρια μέτρα ανόρθωσης της οικονομίας του συντριπτικά στην ανατροπή των εσωτερικών οικονομικών και κυρίως πολιτικών συνθηκών που τον κάνουν τόσο οικονομικά εύθραυστο απέναντι στην κάθε πανδημία**. Τα οποιαδήποτε λεφτά από το Βορρά που θα πάνε δωρεάν και χωρίς κανέναν όρο στο Νότο **κύρια κάτω από πολιτικό εκβιασμό**, θα πάνε τελικά στους συνεχιστές της σχετικής βιομηχανικής αποεπένδυσης και της πολιτικής οπισθοδρόμησης του Νότου, και πολύ λιγότερο στους **λαούς του Νότου. Κυρίως θα πρόκειται για πολιτική ανταμοιβή στους φασίστες και τους σοσιαλφασίστες του Νότου όσο αυτοί δεν καταγγέλλουν από τους δημοκράτες όλης της Ευρώπης σαν διασπαστές της και εφόσον δεν μπαίνουν πολιτικοί και οικονομικοί όροι για τη μείωση της ψαλίδας με το Βορρά**. Στην πραγματικότητα οι προλετάριοι και οι μικρομεσαίοι, δηλαδή ο ιταλικός λαός, θα ελαφρύνουν για λίγο τη θέση τους από ένα κομμάτι αυτής της με το ζόρι αποσπασμένης «αλληλεγγύης» αλλά μετά θα την πληρώσουν πολλαπλάσια με μεγαλύτερη φτώχεια που πάλι οι ντόπιοι δυνάστες τους θα τη χρεώσουν στο Βορρά.

Που είναι η πραγματική υλική βάση και που ο στοχευμένος πολιτικός εκβιασμός στη διαπραγμάτευση Βορρά-Νότου

Το ζήτημα του πόσα θα πρέπει να είναι και με ποια μορφή θα πρέπει να δοθούν στο Νότο τα κεφάλαια από το Βορρά πρέπει να κρίνεται τελικά κάτω από ένα κριτήριο που είναι πολιτικό. Αν δηλαδή θα αναπτύσσον την εθελοντική πολιτική ενότητα των λαών του ευρωπαϊκού Βορρά και του Νότου ή θα την υπονομεύουν. Αυτό το ζήτημα συσκοτίζεται επίμονα από τους οικονομιστές κάθε είδους, που το αντι-

μετωπίζουν σαν η ΕΕ να είναι μια ενιαία χώρα όπου θα ήταν αυτόματα υποχρεωμένο το πιο πλούσιο τμήμα της να βοηθήσει με μεταφορά οικονομικών πόρων το πιο φτωχό, πράγμα που και οι δύο πλευρές αποδέχονται σε μια ενιαία χώρα για δυο λόγους: Πρώτον γιατί αυτή είναι μια συναπόφαση που εκφράζεται από την κοινά αποδεκτή κεντρική κυβέρνηση και Δεύτερον γιατί και οι δυο πλευρές συμμετέχουν μέσω του κεντρικού κρατικού μηχανισμού και στον έλεγχο της διανομής των πόρων και στη μείωση της ψαλίδας της άνισης ανάπτυξης.

Τώρα όμως που έχουμε μια χαλαρή ενότητα ανεξάρτητων κρατών όπως είναι η ΕΕ οποιαδήποτε μεταφορά πελώριων πόρων πρέπει να γίνεται **με σεβασμό στις διαθέσεις των λαών όχι μόνο εκείνων που παίρνουν αλλά και εκείνων που διαθέτουν τη βοήθεια. Η προσφορά εκατοντάδων δις Ευρώ χωρίς υποχρέωση επιστροφής πρέπει να στηρίζεται στη θερμή διάθεση για βοήθεια των χωρών και κυρίως των λαών που τη δίνουν γιατί σε τελική ανάλυση δεν θα είναι κυρίως οι αστικές τάξεις αλλά αυτοί οι λαοί που θα πληρώσουν με τον ιδρώτα τους αυτά τα δις, χωρίς από εκείνα που θα πληρώσουν από τη μεγάλη παραγωγική και εισοδηματική κρίση που και εκείνοι θα ζήσουν στις δικές τους χώρες εξαιτίας της πανδημίας**. Μέσα σε αυτές τις πολιτικές συνθήκες πολύ δύσκολα ένας λαός θα παραχωρούσε ευχαρίστως μια πελώρια δωρεάν βοήθεια σε έναν άλλον που θα τον γέμιζε όπως η Ιταλία με καταγγελίες και απειλές του τύπου: «πρέπει να πληρώσετε επειδή ο λαός μας πεθαίνει πιο πολύ από τον δικό σας και είμαστε πιο φτωχοί και χρεωμένοι και η αιτία είσατε κυρίως εσείς» και «αν δεν μας βοηθήσετε θα υποστείτε το πλήγμα της διάσπασης της κοινής αγοράς μας, του κοινού νομισματός μας και τελικά της ευημερίας σας».

Ας δούμε πως έχει εξελιχθεί μέσα σε αυτές τις συνθήκες η πολιτική διαπραγμάτευση ανάμεσα στις δυο πλευρές που αναγνωρίζουν ότι πρέπει να δοθεί πάνω στην πανδημία μια σημαντική οικονομική βοήθεια από τις οικονομικά πιο ισχυρές χώρες στις οικονομικά πιο αδύναμες γιατί ενώ ο ιός θα χτυπήσει όλες τις χώρες της ΕΕ περίπου στον ίδιο βαθμό σε ότι αφορά το ανθρώπινο και το οικονομικό κόστος, οι συνέπειες αυτού του κόστους θα είναι δυσανάλογα βαριές για εκείνες τις χώρες του Νότου που είναι πιο αδύναμες από αυτές του Βορρά. Δηλαδή ενώ σε όλες σταμάτησε η παραγωγή, εκείνες που έχουν το πιο μεγάλο χρέος, όπως είναι η Ιταλία, η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ελλάδα (η οποία επειδή χτυπήθηκε η βιομηχανία της έχει μια οικονομία που στηρίζεται στον τουρισμό), **πιο δύσκολα** θα έχουν τα κεφάλαια που είναι αναγκαία για να σώσουν τις επιχειρήσεις τους, οπότε και τη δουλειά των εργαζομένων τους. Όταν λέμε **πιο δύσκολα** εννοούμε ότι ναι μεν μπορούν και αυτές να δανειστούν από τις διεθνείς αγορές, σαν χώρες της ΕΕ που είναι, αλλά θα δανειστούν με πολύ πιο ψηλά επιτόκια από όσο δανείζονται οι χώρες του Βορρά που έχουν πολύ μικρό χρέος πράγμα που θα αύξαινε τη δημοσιονομική απόσταση ανάμεσα τους εξαιτίας της πανδημίας. Γι αυτό οι νότιες χώρες ζήτησαν αρχικά το εξής: Να δανειστεί τα λεφτά η ΕΕ και μετά να τα δανείσει εκείνη σε κάθε χώρα του Νότου, που σημαίνει να εγγυηθεί κεντρικά η ΕΕ, ουσιαστικά οι χώρες του Βορρά που δανείζονται με φτηνά επιτόκια, ότι αν πχ χρεωκοπήσει η Ιταλία τα δανεικά θα τα πληρώσουν η Γερμανία, η Ολλανδία, η Αυστρία κλπ. Δηλαδή ναι μεν οι χώρες του Νότου δεσμεύονται να δώσουν πίσω τα λεφτά που θα πάρουν, αλλά θέλουν να τα πάρουν με πιο χαμηλό επιτόκιο σαν να ήταν χώρες του Βορρά, αφού όλη η ΕΕ, οπότε και οι χώρες του Βορρά θα έχουν εγγυηθεί για την αποπληρωμή τους. Οι βόρειες χώρες απάντησαν αρχικά ότι κάτι τέτοιο δεν μπορούν να το δεχθούν, δηλαδή δεν δέχονται να εγγυηθούν οι ίδιες για την αθέτηση ενός δανείου που θα πάρουν για λογαριασμό του Νότου και δεύτερον δεν δέχονται να δώσουν ένα τέτοιο δάνειο χωρίς κάποιας μορφής επιτήρηση στις οικονομίες του Νότου, δηλαδή χωρίς καθόλου μνημόνια που θα τις εξασφάλιζαν από μια νέα χρεωκοπία των νότιων. Οι Νότιοι απάντησαν ότι τα μνημόνια ήταν υποχρεωτικά το 2019 γιατί τότε χρεωκόπησαν με ευθύνη τους ενώ τώρα φταίει ο κορονοϊός και θεωρούν ταπεινώση και έλλειψη αληθινής αλληλεγγύης να πάρουν λεφτά με νέα επιτήρηση στις οικονομίες τους. Σε πρώτη φάση υπήρξε η εξής συμβιβαστική λύση που ήταν προς την κατεύθυνση των θέσεων του Νότου και εκφράστηκε με **δυο αλληπάλληλες αποφάσεις** που ουσιαστικά αλλά άτυπα κατοχύρωναν τα χαμηλά επιτόκια δανεισμού και πρακτικά χωρίς επιβολή μνημονίων, ή έστω μόνο με πολύ μικρές δεσμεύσεις για το που θα πάνε τα λεφτά. Η μία απόφαση ήταν αυτή της ΕΚΤ (Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας) να δανείσει μαζικά το Νότο με 750 δις Ευρώ αγοράζοντας κρατικά ομόλογα χαμηλής διαβάθμισης, όπως είναι αυτά του κρατικού χρέους της Ελλάδας. Η άλλη ήταν του Γιουρογκρουπ να διαθέσει δανεικά κεφάλαια 540 δις Ευρώ μέσω τριών κοινών χρηματοδοτικών μηχανισμών

της ΕΕ, του ΕSM, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και της Κομισιόν, που θα πηγαίνανε στις χώρες για το πλήγμα από τον κορονοϊό πρακτικά χωρίς ευρύτερα μνημόνια. Αυτή η συνολική βοήθεια του 1,3 τρισεκατομμυρίου Ευρώ σε δάνεια, που δόθηκε στην αρχή της πανδημίας αποτελούσε μια μεγάλη οικονομική και πολιτική επιτυχία για το Νότο και οδήγησε τα πράγματα σε μια αρχική καταλλαγή. Δηλαδή και μεν δεν πέρασαν τα κορονο-ομόλογα επίσημα, αλλά πρακτικά αυτά τα 1,3 τρις ουσιαστικά ήταν χαμηλότοκα δάνεια έμμεσα αμοιβαίας εγγύησης, δηλαδή ήταν κορονο-ομόλογα με άλλο όνομα. Και ενώ συζητιόντουσαν τρόποι για αύξηση αυτών των κεφαλαίων όσο η κρίση συνεχιζόταν **ο Νότος απαίτησε τα πρόσθετα κεφάλαια να δοθούν χωρίς επιστροφή και χωρίς όρους με το επιχείρημα** ότι τα όποια νέα δάνεια θα επιβάρυναν πολύ το συνολικό χρέος τους που ήταν ήδη πολύ μεγαλύτερο από αυτό του Βορρά και έτσι ο Νότος θα δανειζόταν με πιο ακριβά επιτόκια και δεν θα μπορούσε να ανταγωνιστεί το Βορρά με ίσους όρους. Αυτό ήταν τράβηγμα στην άκρη των απαιτήσεων του Νότου γιατί αναιρούσε τα δυο σημεία των ανταλλαγμάτων που ζητούσε ο Βορράς δηλαδή και να μην είναι υποχρεωτικό να πάρει πίσω τα λεφτά του και να μην έχουν καμιά λογοδοσία οι οικονομίες που παίρνανε αυτά τα κεφάλαια.

Αυτή η απαίτηση του Νότου ερχόταν σε σύγκρουση ιδιαίτερα με τη θέληση των λαών των μικρών χωρών του Βορρά σαν την Ολλανδία, τη Δανία, τη Σουηδία, και την Αυστρία που είχαν δώσει ήδη μεγάλα χαμηλότοκα δάνεια στην Ιταλία. Αλλά επειδή το οικονομικό επιχείρημα ότι θα φούσκωνε πολύ το χρέος του Νότου και αυτό θα επιβάρυνε το κόστος δανεισμού του είχε λογική, οι 4 χώρες αντιπρότειναν ότι ήταν διατεθειμένες τα δάνεια να δοθούν με πολύ μακριά αποπληρωμή και με ελάχιστα επιτόκια, που πρακτικά δεν θα επιβάρυναν τους προϋπολογισμούς τους οπότε δεν θα υπονόμευαν σημαντικά τις θέσεις τους στις διεθνείς αγορές κεφαλαίων. Αυτές οι χώρες, ειδικά οι τρεις πρώτες δεν μπορούν να κατηγορηθούν για ηγεμονισμό και διασπασισμό απέναντι στην υπόλοιπη Ευρώπη. Γι αυτό το λόγο άλλωστε για να τις ενοχοποιήσουν στα μάτια των λαών του Νότου οι ρωσόφιλοι τις συκοφαντούν σαν δορυφόρους της Γερμανίας, ενώ είναι πλουσιότερες από αυτήν και με εξαίρεση την Αυστρία πιο ανεξάρτητες πολιτικά από τη Ρωσία, αλλά και από την αμερικάνικη υπερδύναμη. Μάλιστα τώρα μόλις αποδείχτηκε πόσο δεν είναι δορυφόροι της Γερμανίας αφού με επικεφαλής την Ολλανδία διαφώνησαν ανοιχτά όπως θα δούμε και με τη Γερμανία στην κρίσιμη αυτή καμπή.

Ο άνθρωπος της Μέρκελ στην Κομισιόν, η Φον ντερ Λάιεν, που από την αρχή της κρίσης σήκωσε τη σημαία του Νότου ενθαρρύνοντας ιδιαίτερα την ιταλική επιθετικότητα, συμφώνησε στη νέα απαίτηση του Νότου και μάλιστα την ενθάρρυνε μιλώντας για 1 έως 1,5 τρις Ευρώ από την Κομισιόν που ένα κομμάτι της θα ήταν δάνειο και το άλλο θα δινόταν δωρεάν σαν ενίσχυση από τον 7χρονο προϋπολογισμό της ΕΕ. Μετά την πρόταση της Φον ντερ Λάιεν η ίδια η Μέρκελ εμφανίστηκε σαν υπερασπιστής μιας τάχα συμβιβαστικής λύσης παίζοντας το γνωστό κεντρίστικο παιχνίδι της με το οποίο αποκοιμίζει κάθε φορά τη γερμανική χριστιανοδημοκρατία και διασπά την Ευρώπη. Στο σημείο αυτό έμειναν οι διαπραγματεύσεις Βορρά-Νότου ανάμεσα στις δυο πλευρές στην τελευταία τηλεδιάσκεψη της Συνόδου Κορυφής στις 23 του Απριλίου.

Πως η συμφωνία Μακρόν- Μέρκελ μετέφερε τη διάσπαση της ΕΕ στο εσωτερικό του Βορρά. Ο Κουρτς και η λεγόμενη βόμβα της Καρλσρούης

Όπως ήταν φανερό η Μέρκελ είχε πάρει τις αποφάσεις της και είχε κλείσει τα εσωτερικά της μέτωπα στη Γερμανία ποδοπατώντας τις έντονες αντιρρήσεις των 4 μικρών του Βορρά. Στις 18 του Μάη συμφώνησε με τον «αρχηγό του Νότου» Μακρόν ένα πακέτο δωρεάν ενισχύσεων της Κομισιόν ύψους μισού τρισεκατομμυρίου Ευρώ. Αυτή η συμφωνία προβλήθηκε και αντιμετωπίστηκε με ανακούφιση από όλη σχεδόν τη Δύση σαν μια πρόταση που εγγυόταν την ενότητα της ΕΕ. Στην πράξη το μόνο που έκανε αυτή η απόφαση ήταν ότι μετέφερε τη διάσπαση Βορρά-Νότου μέσα στις γραμμές του Βορρά, αφού η Γερμανία πήγε με το Νότο αφήνοντας εκτεθειμένες και απομονωμένες τις τρεις πιο δημοκρατικές και σε μεγαλύτερη σύγκρουση με την πουτινική Ρωσία χώρες της Ένωσης: την Ολλανδία, την Δανία και τη Σουηδία. Η πρώτη συνέπεια αυτής της πολιτικής στροφής της Γερμανίας προς τις θέσεις της Ιταλίας είναι ότι οι διαφωνούντες του Βορρά επέτρεψαν να εμφανιστεί σαν εκπρόσωπος τους για να ανακοινώσει επίσημα τη διαφωνία τους ο μεγαλύτερος διασπαστής και εχθρός της Ευρώπης από την πλευρά του Βορρά, ο αυστριακός καγκελάριος Κουρτς, ένας αφοσιωμένος πουτινικός, φίλος του Ορμπάν και συνεργάτης της αυστριακής φιλοναζιστικής ακροδεξιάς. Είναι αξιο-

σημειωτο ότι ως τη στιγμή που η Μέρκελ έκανε την ξαφνική στροφή της προς το Νότο την κεντρική πολιτική διαπραγματευτική πάλη εκ μέρους του Βορρά την έδινε η Ολλανδία του Ρούτε, ενώ ο Κουρτς έμενε προσεκτικά στο περιθώριο. Τώρα που έγινε το ρήγμα μέσα στο Βορρά ο Κουρτς μπαίνει μπροστά και πιστεύουμε ότι το κάνει για να το διευρύνει και να το οδηγήσει στα ακροδεξιά, οπότε και στα φιλοπουτινικά λημέρια του. Τώρα για τους τέσσερις του Βορρά πιθανά να υπάρχουν δύο δρόμοι, ή να αποδεχτούν τη νέα μεγάλη πλειοψηφία που έχει διαμορφωθεί μέσα στην ΕΕ και να την ακολουθήσουν διατηρώντας την πολιτική τους θέση ότι αυτή είναι μία λαθεμένη γραμμή και να επιχειρήσουν να πάρουν κάποια ανταλλάγματα προς την πλευρά τους στην τελική διαπραγμάτευση ή να ακολουθήσουν μία γραμμή βέτο που ενδεχόμενα να τους απομονώσει μέσα στην ΕΕ και να δυναμώσει το ρήγμα μέσα στο Βορρά δίνοντας ηγεμονική θέση στον Κουρτς και στους φαιούς του Βορρά. Το ποια πάντως είναι η πιο σωστή γραμμή για τους 4 θα κριθεί από το ποια θα αδυνατίσει και ποια θα ενισχύει την ακροδεξιά στο Βορρά, που κατά τη γνώμη μας είναι και το πιο σημαντικό σε αυτή τη φάση για όλη την Ευρώπη. Σε κάθε περίπτωση το γεγονός ότι έχει επιτραπεί από τους άλλους 3 να μπαίνει σαν επικεφαλής τους ο πουτινικός αρχιδιασπαστής του Βορρά δεν εγγυάται τις καλύτερες εξελίξεις.

Η Μέρκελ προσπάθησε να δικαιολογήσει την κίνηση της στη γερμανική και τη βορειοευρωπαϊκή κοινή γνώμη σαν μια αναγκαία απάντηση σε μια δικαστική απόφαση λίγες μέρες πριν τη συμφωνία με τον Μακρόν που σχολιάστηκε σαν βόμβα στα θεμέλια του Ευρώ και της ΕΕ. Στις 5 του Μάη το ανώτατο γερμανικό δικαστήριο, το Συνταγματικό Δικαστήριο της Καρλσρούης είχε αποφασίσει ότι «χωρίς επαρκή δικαιολόγηση», η ΕΚΤ είχε τυπώσει δανεικό χρήμα 2,6 τρις Ευρώ για την Ευρωζώνη στο γνωστό πρόγραμμα της «ποσοτικής ελάφρυνσης» με το οποίο αντιμετωπίστηκε η κρίση χρέους των νότιων της Ευρωζώνης, κυρίως της Ιταλίας μεταξύ 2015 και 2018. Έτσι το δικαστήριο κάλεσε την ΕΚΤ να δώσει «επαρκείς εξηγήσεις εντός 3 μηνών» με το επιχείρημα ότι η ΕΚΤ δεν έδινε τα λεφτά στα πλαίσια της νομισματικής της αρμοδιότητας, αλλά για να ενισχύει με έμμεσο τρόπο χώρες που είχαν μεγάλα ελλείμματα. Η ΕΚΤ απάντησε ότι σαν διακρατικό ευρωπαϊκό όργανο δεν έχει καμιά υποχρέωση να δώσει οποιοσδήποτε εξηγήσεις σε ένα δικαστικό όργανο ενός μεμονωμένου κράτους μέλους καθώς αυτό έπρεπε να σεβαστεί την απόφαση ενός ανώτερου του οργάνου, που είναι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο το οποίο είχε εγκρίνει προηγουμένως την απόφαση της ΕΚΤ. Η Καρλσρούη είχε σημειώσει στην απόφαση της ότι και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υπερέβη την αρμοδιότητα του όταν ενέκρινε την απόφαση της ΕΚΤ.

Για την ΕΚΤ, την πρόεδρό της Λαγκάρντ και κάθε ευρωπαϊκό που θέλει να βλέπει τα ζητήματα στο στενό φορμαλιστικό επίπεδο του ευρωπαϊκού δικαίου ή σε σχέση με τις άμεσες οικονομικές ανάγκες μιας Ε. Ένωσης που εσωτερικά βρίσκεται σε μόλις καλυμμένη πολιτική διάσπαση, η Καρλσρούη έδρασε και παράνομα και διασπαστικά για την Ευρώπη. Έτσι η ΕΚΤ συνέχισε να τυπώνει δανεικά δις με τον ίδιο ρυθμό. Την απόφαση της Καρλσρούης τη χαιρέτησαν όλοι οι φαιοί της Γερμανίας και της ΕΕ με πρώτο το φασίστα Ορμπάν της Ουγγαρίας σαν ένα καλό προηγούμενο για να προβάλλει και η δικιά του χώρα μια ανάλογη απαίτηση αλλά με καθαρά αντιευρωπαϊκή και διασπαστική διάθεση. Η Φον ντερ Λάιεν από την πλευρά της σαν πρόεδρος της Κομισιόν έβαλε κι άλλο λάδι στη φωτιά απειλώντας, πάντα σαν σημαιοφόρος του Νότου, ότι θα προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κατά της Καρλσρούης, δηλαδή στην ουσία κατά του γερμανικού κράτους.

Δεν είμαστε σε θέση να εκτιμήσουμε τις πραγματικές πολιτικές προθέσεις αυτού του δικαστηρίου, δηλαδή αν θέλησε να ενθαρρύνει τους εθνικιστές του Βορρά, όπως λένε οι αντίπαλοί του ή αν ήθελε να δώσει το μέτρο σε όλη την ΕΕ της μεγάλης αντίθεσης και των ερωτηματικών που υπάρχουν μέσα στη γερμανική κοινωνία για μια μεταβίβαση πελώριων κεφαλαίων στο Νότο χωρίς αυτή να έχει πειστική εικόνα για την αναγκαιότητα της, όπως λένε οι φίλοι του δικαστηρίου. Ούτε ακόμα μπορούμε να αποκλείσουμε ότι στόχος της απόφασης αυτής ήταν το αποτέλεσμα της: να προσφέρει το πρόσχημα στη Μέρκελ να εγκαταλείψει τους 4 και να πάει με τον Μακρόν και τον Κόντε.

Το μόνο που κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει είναι ότι το δικαστήριο αυτό είναι ο εγγυητής των μεταπολεμικών γερμανικών δημοκρατικών θεσμών και ότι η γερμανική κοινωνία συντριπτικά το εμπιστεύεται. Από αυτήν την άποψη αν και μόνη της μια δικαστική απόφαση δεν μπορεί να αποτελέσει μια πολιτική βόμβα στα θεμέλια της ΕΕ, είναι πολύ σημαντική γιατί **αποτελεί οπωσδήποτε την πρώτη επίσημη νομική διαπίστωση από την πιο κεντρική χώρα της ευρωπαϊκής ενοποίησης του γεγονότος ότι υπάρχει μια πολιτική βόμβα στα θεμέλια του Ευρώ, που δεν μπορεί παρά να εκραγεί αν δεν λυθεί η ουσιαστική αντίφαση της**

ΕΕ: Ότι υπάρχει ένα κοινό νόμισμα χωρίς μια κοινή οικονομική πολιτική ή έστω μια οικονομική πολιτική που να γίνεται δεκτή από τη μεγάλη πλειοψηφία των λαών της Ευρώπης. Η απόφαση της Καρλσρούης έτσι κι αλλιώς επιταχύνει τη λύση αυτής της αντίφασης ή προς την πολιτική ενότητα ή προς την πολιτική διάλυση της ΕΕ, αφού δείχνει ότι η κοινή γνώμη της Γερμανίας αρχίζει να ταλαντεύεται σοβαρά σε ότι αφορά τις υποχωρήσεις που πρέπει να κάνει απέναντι στο Νότο.

Θεωρητικά αν η ΕΚΤ δεν δώσει με κάποιο τρόπο, έστω έμμεσα κάποιες εξηγήσεις για την απόφασή της του 2015-18, η γερμανική Βουλή είναι και πολιτικά και θεσμικά υποχρεωμένη να ακολουθήσει την Καρλσρούη και να ζητήσει από τη Γερμανική Κεντρική Τράπεζα να μην δώσει έγκριση για να δοθεί ούτε ένα γερμανικό Ευρώ στην ΕΚΤ. Κάτι τέτοιο θα σήμαινε προφανώς κατάρρευση του Ευρώ και πιθανότατα της ΕΕ.

Βέβαια δεν αφήνονται να καταρρέουν εύκολα νομίσματα και διακρατικές ενότητες που συνδέονται με την πρακτική ζωή 400 εκατομμυρίων ανθρώπων. Άλλωστε έτσι όπως λειτουργεί αυτό το νόμισμα δεν ενοχλεί τους μεγαλύτερους εχθρούς της Ευρώπης καθώς χωρίς την πολιτική ενοποίηση, σέρνει πίσω του την πολιτική διάσπαση και πολύ περισσότερο ξυπνάει παρά καταλαγιάζει τα εθνικά μίσση της Ηπείρου. Αντικειμενικά η Καρλσρούη νομοθετεί πάνω σε ένα υπαρκτό ρήγμα που πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστεί. Πρόκειται για το ψυχολογικό ρήγμα που τείνει να εγκαθιδρυθεί στο λαό της Γερμανίας και στους άλλους λαούς του Βορρά απέναντι σε έναν Νότο που απαιτεί μεταφορά όλο και περισσότερων κεφαλαίων προς αυτόν, που την αναγκαιότητα της εδώ και χρόνια δεν την υπερασπίζει καθαρά η άρχουσα τάξη της Γερμανίας καθώς στόχος της είναι να κερδίζει χρόνο μέχρι την εκδήλωση μιας κάθε φορά μεγαλύτερης πολιτικής και οικονομικής κρίσης. Ο δικαστής που συνέταξε την απόφαση της Καρλσρούης είπε στη Λαγκάρντ ότι συμπεριφέρεται σαν Άρχοντας του Διαστήματος, σχολιάζοντας τη θεσμικά καλυμμένη περιφρόνηση της απέναντι σε αυτήν την απόφαση. Το να δίνουν δηλαδή μερικές χώρες κάποια τρισεκατομμύρια Ευρώ σε κάποιες άλλες χώρες και σε κάποιους άλλους λαούς είναι φανερό ότι δεν μπορεί να αποφασίζεται ερήμην της κοινής γνώμης των πρώτων μέσα από όργανα σαν την ΕΚΤ που δεν λογοδοτούν σε αυτή. Στην πραγματικότητα πίσω από την απόφαση της ΕΚΤ να δώσει στα 2015-18 τα 2,6 τρις και τώρα τα 750 δις βρίσκεται η άρνηση των πολιτικών ηγετών της ΕΕ, όπως πχ του Συμβούλιου της ΕΕ, να πάρουν την ευθύνη μπροστά στους λαούς τους και να εξηγήσουν οικονομικά και πολιτικά την ανάγκη για μια τέτοια μεγάλη μεταφορά πόρων από κάποιες χώρες σε άλλες. Αυτή την άρνηση τη μεταφέρουν σε μη πολιτικά τεχνοκρατικά όργανα, που πρακτικά είναι υποχρεωμένα να διαστρεβλώνουν τον αληθινό ρόλο τους για να λύσουν αυτά τα άλυτα πολιτικά προβλήματα της Ένωσης και να κρύβουν από τους λαούς την πολιτική βάση των αποφάσεών τους. Γι αυτό εκείνο που ζητήσε η Καρλσρούη δεν ήταν να αναιρέσει η ΕΚΤ την απόφαση της αλλά να την εκμηδυνώσει πιο καθαρά, έστω όταν ένα κράτος της Ένωσης το ζητάει. Και αυτό πραγματικά μπορεί να το ζητάει κάθε κράτος όσο οι αστικές τάξεις της Ευρώπης θέλουν να συνεννοούνται και να βρίσκουν τις όποιες ενότητες και να λύνουν τις όποιες αντιθέσεις τους πάνω από τα κεφάλια των λαών τους.

Όταν η Μέρκελ δικαιολόγησε την απόφαση της σε συμφωνία με τον Μακρόν να δώσει τα ανεπίστρεπτα 500 δις στο Νότο, είπε ότι αυτή ήταν μια αναγκαία απάντηση στην Καρλσρούη από εκλεγμένους πολιτικούς ηγέτες της Ευρώπης και όχι από ένα μη πολιτικό όργανο όπως η ΕΚΤ. Δηλαδή ισχυρίστηκε ότι με αυτήν την πολιτική απόφαση δικαιώνεται έμμεσα και η ΕΚΤ και τα δικά της 2,6 τρις και μετά τα 750 δις. Αλλά όπως αποδείχθηκε με τη στάση των 4 του Βορρά η ψευτοφιλελεύθερη αυτή πρώην σταζίτισσα, έκανε μια θεαματική παράσταση υποκριτικού έρωτα Βορρά Νότου χωρίς αληθινές και βαθιές εξηγήσεις όχι για να λύσει αλλά για να οξύνει τις αντιθέσεις αρχικά μέσα στον ίδιο τον ευρωπαϊκό Βορρά και πολύ πιθανά μέσα στην ίδια τη Γερμανία, πράγμα που θα δυναμώσει τη γερμανική και γενικά τη βόρεια ακροδεξιά, ενώ θα αναβληθεί για αργότερα μια ακόμα μεγαλύτερη όξυνση των σχέσεων ενός περισσότερο εκφασισμένου Βορρά με έναν πιο εκφασισμένο Νότο.

Αυτό το φαύλο κύκλο θα μπορούσαν να τον ανακόψουν μόνο πραγματικά διεθνιστικές τάξεις που θέλουν την ευρωπαϊκή ενότητα απέναντι σε αυτή τη σύνθετη, την ας πούμε διπολική προβοκάτσια, αν μπορούσαν να έχουν τα έστω μειοψηφικά πολιτικά κόμματα και την ταξική εργατική συγκρότηση για την οποία διψάνε σήμερα όλες οι δημοκρατικές χώρες. Η αληθινή ζημιά που έχει κάνει ο ρωσικός σοσιαλφασισμός και γενικά ο συνεργάτης του ευρωπαϊκός ρεβιζιονισμός και σοσιαλφασισμός και χορεύει μόνος του

Η αρχή της διάσπασης της Ενωμένης Ευρώπης με εργαλείο την «αλληλεγγύη»

Συνέχεια από τη σελ. 17

στη γριά Ήπειρο μαζί με τους ανατολικούς συνβασανιστές και συναρπαστές του είναι ότι τσάκισε τα κομμουνιστικά και εργατικά κόμματα και συνακόλουθα τα πραγματικά ταξικά και διεθνιστικά εργατικά συνδικάτα στην ΕΕ. Ότι δηλαδή άφησε την ευθύνη της ενοποίησης των κρατών της Ηπείρου αποκλειστικά στις αστικές τάξεις, τις μόνες που δεν μπορούν να το κάνουν όσο η άνιση οικονομική ανάπτυξη, οι εθνικοί της εγωισμοί και τα μονοπωλιακά τους συμφέροντα δεν εξουδετερώνονται από μια εξωτερική απειλή κατοχής των χωρών τους. Χωρίς ένα εργατικό αντιφασιστικό κίνημα η διάσπαση της ΕΕ μπορεί να αναχαιτιστεί μόνο αν οι μονοπωλιστές της αισθανθούν πάνω στις ίδιες τις χώρες τους ζεστή την ανάσα των νεοχιτλερικών της Ανατολής. Αλλά αυτοί φροντίζουν να μην την αισθάνονται άμεσα όσο τους περικυκλώνουν εξωτερικά και τους διασπούν εσωτερικά. Αυτό το έχουν διαπιστώσει όταν κατασφάζουν τους Τσετσένους και τους Σύρους δημοκράτες και πατριώτες, όταν τσεχίζουν την Ουκρανία ή όταν σταυρώνουν τους Ουιγούρους και καταπίνουν τη σινική θάλασσα. Βλέπουν ξανά και ξανά και βεβαιώνονται πόσο αδιάφοροι είναι οι ξεπεσμένοι ιμπεριαλιστές της Ευρώπης, πόσο απρόσβλητα χοντρό το πετσό τους και πόσο ασθενική η ιστορική μνήμη τους, αφού κάνουν τα ίδια με τους προγόνους τους που άφηναν μοιραίοι κι άβουλοι τους χιτλερικούς να διαμελίζουν και να καταπίνουν τις δημοκρατικές Τσεχοσλοβακίες και τις Αυστρίας.

Θα γίνεται κάθε μέρα όλο και πιο φανερό μέσα στη μεγάλη πολιτική και οικονομική κρίση που θα δυναμώνει στο εσωτερικό της και τα σύννεφα του πολέμου που θα πλησιάζουν από το εξωτερικό της ότι η Ενωμένη Ευρώπη δεν μπορεί να σωθεί από δω και μπρος αν δεν ενωθούν οι εργαζόμενοι, οι λαοί, οι δημοκράτες και αντιφασίστες της μέσα στις ξεχωριστές χώρες της αλλά και μεταξύ τους σε πανευρωπαϊκή κλίμακα και δεν συλλάβουν τη λειτουργία της Ένωσης και την ταξική και πολιτική της πάλη στο σύνολό της. Πρέπει δηλαδή μέσα από τις αφάνταστες δοκιμασίες που έρχονται κάθε άνθρωπος που ποθεί την ειρήνη και τη δημοκρατία να ανοίξει το μυαλό και την καρδιά του και εκτός από έλληνας διεθνιστής και δημοκράτης, να γίνει και Ιταλός και Γερμανός και Γάλλος και Ολλανδός και Πορτογάλος και Σλοβένος και Άγγλος διεθνιστής και δημοκράτης αξιοποιώντας τα ασύλληπτα ηλεκτρονικά όργανα της επικοινωνίας και της γλωσσικής κατανόησης που η ίδια αυτή η εποχή του ανεπτυγμένου ιμπεριαλισμού μας προσφέρει. Αυτή η νέα κρίση με

την πανδημία δεν θα είναι σαν τις άλλες όχι επειδή είναι η μεγαλύτερη οικονομικά, αλλά επειδή ποτέ όσο τώρα ο νεοχιτλερισμός δεν είχε τόσο πολύ περικυκλώσει εξωτερικά και τόσο πολύ διαβρώσει εσωτερικά την Ευρώπη όσο σήμερα. Ο κορονοϊός δεν θα ήταν τίποτα το επικίνδυνο αν δεν ήταν πολύτιμος σύμμαχος και εργαλείο επέλασης αυτού του μαύρου μετώπου. Όμως αυτό ακριβώς το μαύρο μέτωπο εκτός από ένας θανάσιμος κίνδυνος για την ενότητα της Ευρώπης είναι και μια μοναδική ευκαιρία για την ανασυγκρότηση ενός πανευρωπαϊκού, ενιαίου εργατικού και λαϊκού αντιφασιστικού μετώπου.

(1) Πουθενά αλλού όσο στην Ελλάδα, την πρώτη χώρα της ΕΕ στην οποία έγιναν τόσο ισχυροί οι πράκτορες της Ρωσίας με επικεφαλής τους έναν «κόκκινο» γόνο της μεγαλοαστικής τάξης, τον Α. Παπανδρέου, όλα τα ελαττώματα του έθνους και όλες οι καθυστερήσεις του ελληνικού καπιταλισμού, χρησιμοποιήθηκαν για να στηθεί μια εκτεταμένη μικρή και μεγάλη κληροκρατία, καθώς τα ευρωπαϊκά κεφάλαια συνοχής κατευθύνθηκαν προς τη μη παραγωγική κατανάλωση (δηλαδή την κατανάλωση που δεν αφορά πρώτες ύλες, ενέργεια, καθώς και τη φθορά των μηχανών και κτιρίων στη διάρκεια της παραγωγικής διαδικασίας), προς την επιδοματική γεμάτη απάτη γεωργία, προς τον πιο ογκώδη και πιο αντιπαραγωγικό κρατικογραφειοκρατικό παρασιτισμό, και προς μια νέα ανατολικού τύπου ρωσόδουλη κρατικοδίαιτη ολιγαρχία. Την ίδια ώρα οι ρωσόδουλοι σκότωναν με σαμποτάζ τη μία μετά την άλλη βιομηχανική μονάδα και επένδυση. Φυσικό ήταν αυτή η χώρα να χρεωκοπήσει και να παρασύρει το δυτικό χρηματιστικό κεφάλαιο να αποσύρει τα κεφάλαιά του και να οδηγήσει σε χρεωκοπία και δύο βιομηχανικά γοργά αναπτυσσόμενες χώρες σαν την Ισπανία και την Ιρλανδία. Έτσι συνταράχθηκε όλη η Ευρώπη η οποία επειδή ήταν πολιτικά διασπασμένη αντέδρασε με το μόνο τρόπο που θα μπορούσε η κεφαλαιοκρατική φύση της αφού δεν μπορούσε να σταματήσει το ελληνικό παραγωγικό σαμποτάζ. Απαίτησε από τον ελληνικό και τους άλλους λαούς του Νότου να μειώσουν την κατανάλωση ενώ στην Ελλάδα αυτή η μείωση σήμαινε και παραπέρα αποβιομηχανισής της. Αυτό ήταν το μεγαλύτερο δώρο προς τους ρωσόδουλους στην Ελλάδα που χάρη στο κίνημα των πραγματικά αγανακτισμένων μεσοστρωμάτων που καθοδήγησαν οι φαιο-«κόκκινοι» (κυρίως οι δεύτεροι) ήρθαν με το Σύριζα μαζικά στην εξουσία ενώ ως τότε υπήρχαν μόνο ρωσόδουλοι πρωθυπουργοί. Ταυτόχρονα αυτή η Ελλάδα έγινε και το κέντρο όλου του αντι-Βορρά και ειδικά αντιγερμανικού κινήματος των αγανακτισμένων φαιο-«κόκκινων» όλου του Νότου και στο βάθος όλης Ευρώπης. Δίπλα σε όλο αυτό το κίνημα ανέκτανη να καταλάβει οτιδήποτε από το συνειδητό πολιτικό σαμποτάζ που αργοπεθαίνει οικονομικά την Ελλάδα στάθηκε από την πρώτη στιγμή και στέκεται ακόμα η παγκόσμια σοσιαλδημοκρατία και όλη η κενσινιανή σχολή των φιλελεύθερων αστών. Όλοι αυτοί λοιπόν είδαν με συμπάθεια το άνοιγμα των συνόρων της ΕΕ από τους ρωσόδουλους ηγέ-

τες του Σύριζα, για να αιφνιδιάζουν την Ευρώπη και έτσι να στηθούν στο Βορρά τα αντιμεταναστευτικά κινήματα που στη Γερμανία δυνάμωσαν όλους τους φαιούς που είναι όλοι φίλοι του νεοχιτλερικού Άξονα. Έτσι στη Γερμανία κάρησαν τρίτο κόμμα τους νοσταλγούς του Χίτλερ (AfD), στη Γαλλία έφεραν τους νοσταλγούς του Βισί στα πρόθυρα της εξουσίας (Λεπέν), στην Ιταλία έφεραν στην εξουσία στους νοσταλγούς τους Μουσολίνι, ενώ στην Αγγλία ξύπνησαν τους νοσταλγούς της αυτοκρατορίας, οι οποίοι την πέταξαν έξω από την ΕΕ. Ασφαλώς μια μικρή Ελλάδα δεν θα μπορούσε να διασπάσει την Ευρώπη. Όμως πρόρεσε η καλύτερη διπλωματική μηχανή στον πλανήτη, που είναι η νεοσαρική, να αξιοποιήσει όλες τις αντικειμενικές και υποκειμενικές αντιθέσεις της ΕΕ, ενδο-ιμπεριαλιστικές αλλά και ταξικές και με πυροκροτητή τον ελληνικό δούρειο ίππο να γονιμοποιήσει και να συστρατεύει τους φαιο-«κόκκινους» του Νότου και του Βορρά στο κοινό μεγάλο σχέδιο να σκίσουν στη μέση τη με τόσους κόππους και οικονομικές θυσίες των λαών της και κυρίως μετά από τόσο αίμα βγαλμένη εθελοντική ένωση των αντιφασιστικών χωρών.

(2) https://en.wikipedia.org/wiki/Romano_Prodi#Early_political_career Δες το κεφάλαιο: Υπουργείο Βιομηχανίας και απαγωγή του Μόρο. Στο υποκεφάλαιο αυτό της αγγλικής Βικιπαίδεια γίνονται μια σειρά αναφορές για τη σχέση του με τη δολοφονία του Μόρο και πόσο συχνά επανέρχονται οι κατηγορίες εναντίον του από άλλα μέλη της ευρωπαϊκής επιτροπής της οποίας υπήρξε πρόεδρος, από τον ερευνητή της ΚαΓΚεΜΠε Ιταλό Μάριο Σκαραμέλλα, από την επιτροπή Μιτρόχιν, από το μέλος του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου Gerard Baten, από τον ηρωικό φίλο του τσετσένικου απελευθερωτικού αγώνα και δολοφονημένου από την ΚαΓΚεΜΠε Λιτβινέκο, και από τα στοιχεία της δίκης για τον άνθρωπο του Τραμπ και της Ρωσίας Μάναφορτ, σύμβουλο του Γιαννούκοβιτς.

(3) Η Γαλλία συμμετείχε στην πρώτη μορφή ευρωπαϊκής ενοποίησης, αρχικά στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ανθρακα και Χάλυβα (1952) και στη συνέχεια στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας που ιδρύθηκαν με τις συμβάσεις της Ρώμης (1957). Μετά το 1962 αφού η Γαλλία έχασε την Αλγερία έγινε δυνατή η συγχώνευση των τριών κοινοτήτων το 1967, οπότε ιδρύθηκε μία κοινή Επιτροπή (Κομισιόν) και ένα κοινό συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με κοινό προϋπολογισμό, και τελικά το 1973 αφού κάμφθηκαν τα γαλλικά βέτο εντάχθηκαν σε αυτήν η Βρετανία, η Δανία και η Ιρλανδία.

(4) Ενώ η κρατική γραφειοκρατία είναι απλά ένα εργαλείο του πολιτικού σαμποτάζ που λειτουργεί παραγωγικότερα αν μια επένδυση είναι να την κάνουν οι ρώσοι ή οι κινέζοι νεοαποικιοκράτες

(5) Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι έτοιμη να ξαναθυμώσει στο λεπτό με την Ευρώπη αλλά κρυπτόμενη πίσω από την Ιταλία μπορεί και πιο εύκολα να περνάει τη ρωσική στρατηγική της στην ανατολική Μεσόγειο σαν μια ευρωπαϊκή στρατηγική και επίσης να παίρνει και ένα επίδομα παραπάνω από τα τρις του Βορρά παριστάνοντας το καλό παιδί και όχι το άτακτο όπως πριν.

ΠΩΣ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΔΙΝΕΙ ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η συμμετοχή της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας στη σχεδίαση, ανάπτυξη και παραγωγή των Νατοϊκών πυραύλων Evolve SeaSparrow Missile (ESSM Block 1) χρονολογείται από τα μέσα της δεκαετίας του '90. Το ελληνικό πολεμικό ναυτικό χρησιμοποιεί επιχειρησιακά τον πύραυλο RIM-162 ESSM Block 1 ως αντιαεροπορική άμυνα 4 φρεγατών ενώ τον Αύγουστο του 2017 η αμερικανική Raytheon ανακοίνωσε ότι έχουν παραδοθεί ήδη 2000 πύραυλοι και ότι η παραγωγή τους θα συνεχιστεί και μετά το 2017. Σήμερα η συμμετοχή αφορά το εξελιγμένο μοντέλο ESSM Block 2 με νέο σύστημα κατεύθυνσης που ενσωματώνει ενεργό δίο διαμορφώσεων και ημι-ενεργό ραντάρ, με αποτέλεσμα να μπορεί να κατευθύνεται στο στόχο αυτόνομα χωρίς να εξαρτάται από το πολεμικό πλοίο.

Αυτά αναφέρονται στο στρατιωτικής θεματολογίας σάιτ «Δούρειος Ίππος» (https://doureios.com/mia-elliniki-epityhia-sto-programma-toy-pyrovaylou-essm-block-2/?fbclid=IwAR31ELds_5IkOlucwvOL6rgC1zZ3wtNHOJJJnxLrf9IKWAVWzy4y5KWUR7E σε σχετικό άρθρο όπου αναφέρεται ότι: «Στις 27 Μαρτίου το Ναυτικό των ΗΠΑ ανέθεσε στην αμερικανική Raytheon σύμβαση

κινήτρου σταθερής τιμής ύψους 8.586.095 \$ που αποτελεί τροποποίηση προηγούμενης σύμβασης για την εξάσκηση του δικαιώματος προαίρεσης στην Αρχική Παραγωγή Χαμηλού Ρυθμού (LRIP) του πυραύλου ESSM Block 2 που αφορά το Οικονομικό Έτος 2020. Μια ακόμη τέτοιου τύπου σύμβαση είχε ανατεθεί τον περασμένο Νοέμβριο... Οι εργασίες των ανωτέρω συμβάσεων προβλέπεται να ολοκληρωθούν τον Μάρτιο του 2023».

Το αξιοπρόσεκτο είναι εδώ ότι μεταξύ των ελληνικών εταιριών (EAB, ELFON) που συμμετέχουν στην παραγωγή των αμερικανικών πυραύλων φιγουράρει, και μάλιστα σε περίοπτη θέση, η INTRACOM που την ίδρυσε ο πρώην πράκτορας της Στάζι Σ. Κόκκαλης με την πολιτική στήριξη του Α. Παπανδρέου στην εποχή του ψυχρού πολέμου για να παρακαμφθεί η απαγόρευση της μεταφοράς δυτικής τεχνολογίας στην πρώην ΕΣΣΔ, αποκλειστικός πολιτικοστρατιωτικός διάδοχος της οποίας είναι η σημερινή Ρωσία.

Όπως μας πληροφορεί ο ίδιος ιστότοπος: «Από πλευράς ελληνικών εταιριών, η EAB συμμετέχει στην συναρμολόγηση και τον λειτουργικό έλεγχο της πλακέτας της

Μονάδας Κυρίου Ελέγχου (Master Control Unit) αλλά την κύρια συμμετοχή έχει η INTRACOM DEFENSE, εξ ου και ο προσδιορισμός του Κορωπίου ως τόπο εκτέλεσης των εργασιών στην Ελλάδα, στις επίσημες ανακοινώσεις του Υπουργείου Αμύνης των ΗΠΑ. Η INTRACOM DEFENSE κατασκευάζει ηλεκτρονικές μονάδες του τμήματος κατευθύνσεως (guidance section) του πυραύλου, σε συνεργασία με άλλες ελληνικές εταιρείες, εξασφαλίζοντας σε αυτές σημαντικό υποκατασκευαστικό έργο. Χάρη στις πιο ανταγωνιστικές επιδόσεις της, που έχουν αυξημένη σημασία σε μια διεθνή κοινοπραξία και δείχνουν ένα μέτρο των δυνατοτήτων που έχει η ελληνική αμυντική βιομηχανία, η INTRACOM DEFENSE κατάφερε και κέρδισε μεγαλύτερο μερίδιο εργασιών, πετυχαίνοντας το 2% και νέες συμβάσεις που θα αποφέρουν έσοδα και έργο μέχρι τον Μάρτιο του 2023».

Με άλλα λόγια η αμερικανική εταιρεία που ελέγχει την παραγωγή των πυραύλων (50% της παραγωγής και το υπόλοιπο το μοιράζονται θυγατρικές της με εταιρίες άλλων χωρών) παραχώρησε ακόμα μεγαλύτερο τμήμα της υλοποίησης του προγράμματος παραγωγής πυ-

ραύλων, τους οποίους μάλιστα αξιοποιεί το αμερικανικό ναυτικό, στο δεμένο με τα ρωσικά συμφέροντα όμιλο Κόκκαλη. «Το εντυπωσιακό, που δεν καταγράφεται συνήθως, είναι ότι στο πλαίσιο της συγκεκριμένης συνεργασίας με την Raytheon, η IDE (σ.σ. Intracom Defense Electronics) έχει αναλάβει την τελευταία δεκαετία από αυτήν διαδοχικές συμβάσεις συνολικού ύψους 500 εκατ. \$ περίπου!».

Εδώ φαίνεται πόσο ανεκτίμητη αξία έχει η μεταμφίεση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής σε φιλοαμερικανική που σαν τέτοια ολοκληρώθηκε σε όλη την γραμμή στην περίοδο της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Την εποχή του ψυχρού πολέμου οι στρατοκράτες μονοπωλιστές του Κρεμλίνου δεν μπορούσαν ούτε να ονειρευτούν ότι κάποιος παλιό καλό φίλο και συνεργάτες τους θα μπορούσαν να συμμετέχουν κατασκευαστικά στον εξοπλισμό του αμερικανικού στρατού, και μάλιστα στην κατασκευή ηλεκτρονικών μονάδων του τμήματος κατευθύνσεως (guidance section) πυραύλων του. Θα ήταν εξαιρετικό πράγμα αν τη διαρκή πολιτική πτώση και την αυξανόμενη απομόνωση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και επεμβατισμού την αξιοποιούσαν οι

χώρες και οι λαοί του δεύτερου και τρίτου κόσμου για να ενισχύσουν τις εθνοανεξαρτησιακές και αντιιμπεριαλιστικές θέσεις τους. Όμως ιδιαίτερα στην ελληνική περίπτωση αυτό το αδυνάτισμα το έχουν εκμεταλλευτεί οι νεοχιτλερικοί του Κρεμλίνου αλλά και του Πεκίνου, πατώντας στον ξενόδο του χαρακτήρα του ηγετικού εθνοαυτιστικού της ελληνικής άρχουσας τάξης για να μετατρέψουν τη χώρα μας σε προχωρημένο αποικιακού τύπου απόσπασμα τους μέσα στην Ευρώπη αλλά και μέσα στο ΝΑΤΟ. Ο ρόλος αυτού του αποσπάσματος σε ότι αφορά τις ΗΠΑ είναι να βοηθάει την πιο προβοκατόρικη αντιιμπεριαλιστική πολιτική του ΝΑΤΟ που πάντα ευνοεί τον Άξονα και την πιο διασπαστική πολιτική εντός της ΕΕ, αυτή που πάντα θέλει να στρέφει τα κύρια πολιτικά πυρά του Νότου της ενάντια στο Βορρά της.

Αυτός ο καταστροφικός ρόλος της ελληνικής άρχουσας τάξης, που σήμερα επιβεβαιώνεται στο ζήτημα της αμοιβαίοποίησης του ευρωπαϊκού χρέους έτσι διασπαστικά και εκβιαστικά όπως αυτό μπαίνει πολιτικά σε αυτή τη φάση πιο ωμά από τους ρωσόφιλους της Ιταλίας, είναι το πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσει κάθε έλληνας διεθνιστής πατριώτης και δημοκράτης.

Το ασύλληπτο έγκλημα του «άγιου» Τσιόδρα και της κυβέρνησης: Η μάσκα προστατεύει μόνο όταν τη φτιάχνουν φίλοι του Κρεμλίνου!

Συνέχεια από τη σελ. 6

ηλεδιάσκηψη διάρκειας 45 λεπτών με τους ιδιοκτήτες της εταιρείας παρουσία του επιτελείου των υπουργών του, και τη Δευτέρα, την ημέρα από την οποία οι μάσκες γίνονται υποχρεωτικές θα επισκεφθεί το εργοστάσιο «Lariplast» στη Λάρισα για να τους συγχαρεί σαν υπόδειγμα επιτυχημένης επιχειρηματικής δραστηριότητας! Αξίζει να παρατηρήσει κανείς το πως όλοι σχολιάζουν πως στην περίπτωση αυτής της επένδυσης εξαφανίστηκαν όλα τα λεγόμενα «γραφειοκρατικά» εμπόδια, χωρίς ούτε μία τόση δα, για τους τύπους διαμαρτυρία από τους τόσο πρόθυμους και δραστήριους αντιβιομηχανιστές!

Για να δούμε λοιπόν τους δύο δαιμόνιους, ιδίως τον πιο ξεκάρφωτο από αυτούς σε σχέση με τη βιομηχανία, τον Νταβέλη, καθώς ο Τσερέπας τουλάχιστον δραστηριοποιείται στην παραγωγή προϊόντων πλαστικού.

Ο Αχιλλέας Νταβέλης είναι λοιπόν πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Θεσσαλίας (ΣΘΕΒ), που δραστηριοποιείται στις υπηρεσίες υγείας με τον όμιλο αποθεραπείας και αποκατάστασης ANIMUS. Αυτός έχει τα εξής έξοχα χαρακτηριστικά που εξηγούν την κυβερνητική εύνοια, και κυρίως την απουσία θεμελιωδών αντιδράσεων από ΣΥΡΙΖΑ και ψευδοΚΚΕ για το τρομερό σκάνδαλο. Το χαρακτηριστικό που προβάλλεται στα ΜΜΕ είναι η καλή σχέση Νταβέλη-Μητσοτάκη. Αλλά αυτή από μόνη της δεν εξηγεί την εξαιρετική στον κανόνα της βιομηχανικής αποεπένδυσης της χώρας την οποία ο Μητσοτάκης με συνέπεια συνεχίζει.

Ο όμιλος ANIMUS στον οποίο είναι ιπρόεδρος ο Αχ. Νταβέλης, έχει εξαιρετικές σχέσεις με τη Ρωσία. Στις 3 Σεπ 2019 υπέγραψε συμφωνία συνεργασίας ιατρικού τουρισμού και ιατρικού εξοπλισμού με τον ρωσικό κολοσσό «YSAR+» παρουσία του γραμματέα της ρωσικής πρεσβείας «ενώ για τη συμφωνία ήταν ενήμερη η ελληνική κυβέρνηση», όπως αναφέρει στο άρθρο της η εφημερίδα Ελευθερία της Λάρισας. (<https://www.eleftheria.gr/%CF%85%CE%B3%CE%B5%CE%AF%CE%B1/item/239260>).

Επίσης, ο όμιλος ANIMUS έχει τις καλύτερες σχέσεις με την Ορθόδοξη Εκκλησία της

Ελλάδας, και τον Γενάρη του 2020 δώρισε το Πρόγραμμα Υγείας ANIMUS στους Ιερείς και στις οικογένειες τους, ως ένδειξη σεβασμού στο ρόλο και στο έργο της Μητρόπολης Λάρισας, «πάντα στο πλαίσιο της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης του Ομίλου». Ο Μητροπολίτης Ιερώνυμος έχει απονεμίσει στον Αχ. Νταβέλη «τον ύψιστο τίτλο τιμής σε πολύτιμη», το Σταυρό του Αγίου Αχιλλείου και Αγίου Βησσαρίωνος. (<https://www.larissanet.gr/2020/01/09/ntavelis-chronia-tou-animus-to-2020/>). Η Μητρόπολη Λάρισας και Τυρνάβου στα μέσα Φλεβάρη οργάνωσε προσκυνηματική εκδρομή εννοείται στην Αγία Πετρούπολη.

Οι καλές αυτές σχέσεις με τη Ρωσία και την εκκλησία δεν είναι χωρίς βαθύ ιδεολογικό υπόβαθρο, που κάνουν τον Νταβέλη τόσο έμπιστο του καθεστώτος ώστε να τον πνίγουν ξαφνικά στο άπατο χρήμα. Στηρίζονται πάνω σε έναν φαιο-«κόκκινου» τύπου αντιευρωπαϊσμό, που κάνουν τον Νταβέλη γενναίο πρωτομαχητή της κοινής «εθνικής» εκστρατείας υπέρ των κορονο-ομόλογων ενάντια στην άκαρδη και τσιγγούνικη Ευρώπη του Βορρά, με στόχο τη διάθεση στη χώρα απεριόριστων κονδυλίων χωρίς όρους, στο όνομα της ανθρωπιστικής κρίσης, την ώρα που ειδικά σε αυτή τη χώρα κυβέρνηση και αντιπολίτευση έχουν σαν ηγεσίες κάνει τα πάντα για να τη χρεωκοπήσουν το 2010 και να την αποβιομηχανοποιήσουν με σύστημα από τότε. Μόνο ένας κορονοϊός θα μπορούσε να κρύψει το έγκλημα τους από την πανικόβλητη Ευρώπη και να διασώσει το Μητσοτάκη στα μάτια της σαν εκσυγχρονιστή, ενώ δεν υπάρχει μεγάλη παραγωγική επένδυση που αυτός δεν έχει συνεχίσει να σαμποτάρει στη θητεία του, συνεχίζοντας το θεάρεστο για τα νέα ρωσοκινέζικα αφεντικά έργο του ΣΥΡΙΖΑ.

Η διαφορά του Μητσοτάκη με το ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι ο δεύτερος είναι ανοιχτά ένας αντιευρωπαϊσμός σαμποταριστής της ανάπτυξης και όλοι θα έβλεπαν αμέσως τους Νταβέληδες, όμως σύσσωμη η Δύση και βέβαια οι ντόπιοι φιλελεύθεροι είναι μεθυσμένοι από έρωτα αυτή τη στιγμή με τον Μητσοτάκη και θα μπορούσαν να χειροκροτούν τον Νταβέλη ακόμα και αν τους λήστευε το σπίτι. Δεν τους νοιάζει λοιπόν που ο Νταβέλης χωρίς να έχει κανένα περιορισμό από κάποιο θεσμικό ρόλο, έκφρασε με

ενθουσιασμό την «εθνική» γραμμή της νέας -ανθρωπιστικής αυτή τη φορά- βουταρίας στα ευρωπαϊκά κονδύλια, και δεν δίστασε να καλέσει τους τοπικούς φορείς και την κυβέρνηση σε μπόϊκοτάζ των γερμανικών προϊόντων. Αλλά αυτό δεν είναι τίποτα. Άλλωστε οι περισσότεροι φιλελεύθεροι έχουν γίνει πια χάρη στο Μητσοτάκη και τους Θεοδωρικούς περισσότερο κνιτοσυριζαίοι από τους κνιτοσυριζαίους και μισούν περίπου όσο αυτοί τη Γερμανία, και πιο πολύ την πριν 3 αιώνες αποικιοκρατική Ολλανδία.

Το τρομερό με τον Νταβέλη είναι το εξής: Ότι την ίδια ώρα που δήλωνε ανοιχτά την απέχθεια του στη σημερινή Γερμανία, φωτογραφιζόταν στο γραφείο του στο ιατρικό κέντρο αποκατάστασης που διαθέτει στη Λάρισα, έχοντας πάνω από το κεφάλι του την εμβληματική αφίσα της Ολυμπιάδας του Βερολίνου του 1936 υπό το χιτλερικό καθεστώς. (<https://animus.com.gr/to-kentro-animus/dioikisi/>). Ναι τη ρατσιστική Ολυμπιάδα του 1936. Είναι λογικό. Οι ρωσοφιλοί παγκόσμια μισούν περισσότερο τη σημερινή Γερμανία από τη Γερμανία του Χίτλερ, γιατί ο Χίτλερ τους φέρνει πιο κοντά στον αγαπημένο τους Πούτιν όσο και αυτός αν δημαγωγεί παριστάνοντας τον αντιχιτλερικό.

Με το μήνυμα μίσους που έστειλε στις 29/3/2020 στους «συμπολίτες της Λάρισας και της Θεσσαλίας» ο Νταβέλης τους παρότρυνε «να στείλουν ηχηρό μήνυμα στους αμετανόητους της ιστορίας», δηλ. τους Γερμανούς του «τέταρτου Ράιχ»*.

Από τους συμπολίτες του, ελάχιστοι έχουν μάθει ή θα μάθουν μέσα από τα ΜΜΕ, ότι για την κυβέρνηση και τα κοινοβουλευτικά κόμματα καμιά βοήθεια απ έξω δεν θα είναι ποτέ αρκετή, σε μια χώρα που καταστρέφεται από το σαμποτάζ της παραγωγής όπως φάνηκε ειδικά στην περίπτωση των ντόπιων κλωστοϋφαντουργιών που αποκλείστηκαν από την παραγωγή μασκών (<http://www.thessaliaeconomy.gr/blog/eidiseis/sthev-apisteyti-dilos-ntaveli-kata-germanon>). Ακόμα πιο ελάχιστοι θα αντιληφθούν ότι το σαμποτάζ σημαίνει ότι όσοι δεν είναι φίλοι της Κίνας και της Ρωσίας, πεθαίνουν παραγωγικά από την «ανθρωπιστική εθνική» πολιτική της καραντίνας χωρίς σχέδιο και προετοιμασία εξόδου, και ότι η ευρωπαϊκή βοήθεια θα αφηθεί στα αζήτητα για την παραγωγή και θα αξιοποιηθεί μόνο για επιδοματι-

κού χαρακτήρα, δηλαδή μόνο προσωρινά μέτρα ανακούφισης του πληθυσμού. Αλλά όπου η παραγωγή πεθαίνει έρχονται τα βάσανα της ανεργίας, της πείνας και της εξαθλίωσης. Τότε από κοντά έρχονται οι σαμποταριστές, δηλαδή τα πολιτικά φερέφωνα της Κίνας και της Ρωσίας, να καλύπτουν το παραγωγικό έγκλημα και να δείχνουν στο λαό σαν εχθρό, τον άμεσο -σε αυτή τη φάση που δεν υπάρχουν αντιφασιστικά λαϊκά κινήματα- αντίπαλο των δολοφόνων, την Ευρώπη, ετοιμάζοντας το έδαφος για την υποδούλωσή της τελευταίας και της χώρας μας στα νέα αληθινά μεγάλα και εντελώς αδιστακτα αφεντικά.

*Δημοσιεύουμε εδώ το πολύ χαρακτηριστικό της αληθινής ηγεσίας Μητσοτάκη μήνυμα του Αχ. Νταβέλη:

«Την ώρα που ο πλανήτης μας βιώνει την υπέρτατη κρίση του 21ου αιώνα το ευρωπαϊκό ιδεώδες θα αποτελεί σύντομα παρελθόν εάν το απάνθρωπο και ανάληγο πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο της Γερμανίας δεν σταθεί με ανθρωπιά, κυρίως, στο ύψος των περιστάσεων.

Οι υπεύθυνοι για τους δύο παγκόσμιους πολέμους στον κόσμο, για τις αμέτρητες θηριωδίες και το μοναδικό ολοκαύτωμα, αντί να αδράξουν την ευκαιρία που τους δίνει σήμερα ο «εφιάλτης» κορωνοϊός και να νύψουν τα ανομήματα του σκοτεινού παρελθόντος τους, επιδιίδονται για πολλοστή φορά σε άλλη μία ασέλγεια κατά της ανθρωπίνης ζωής και αξιοπρέπειας.

Καλώ όλα τα μέλη του Συνδέσμου Θεσσαλικών Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών, τις τοπικές Δημοτικές και Περιφερειακές αρχές καθώς και τη Γενική μας Κυβέρνηση να μπόϊκοτάρουν μαζικά την αγορά Γερμανικών προϊόντων και αγαθών στην Ελλάδα, μέχρι να καμφθεί η αναληγσία της γερμανικής πολιτικής ελίτ, που λειτουργεί διαχρονικά εις βάρος των Ευρωπαίων πολιτών και ειδικά σήμερα εις βάρος της επιβιώσής τους.

Ζητώ από τους συμπολίτες της Λάρισας και της Θεσσαλίας να στείλουν ηχηρό μήνυμα στους αμετανόητους της ιστορίας.

Έχουμε δύναμη και θα το δείξουμε!

Δυστυχώς για αυτούς το όνειρό τους για ένα τέταρτο οικονομικό Ράιχ θα συντριβεί για άλλη μία φορά!"

Η ΒΡΩΜΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥΣ

Συνέχεια από τη σελ. 20

κου τύπου» όπως τον αποκαλούσε ο Λένιν.

Την αντιευρωπαϊκή επίθεση της Ρωσίας και της Κίνας την καταγγέλλουν που και που κάποια από τα ηγετικά όργανα της ΕΕ, που αυτά δεν έχουν διαβρώσει. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης της ΕΕ αναφέρει ότι προχωρούν σε οργανωμένες εκστρατείες παραπληροφόρησης κατά της ΕΕ με 150 περιπτώσεις καταγραμμένες από το Κρεμλίνο σε σχέση με τον COVID-1 και με γεωπολιτικά κίνητρα.

Ο Τιερί Μπρετόν, Επίτροπος Εσωτερικής Αγοράς δηλώνει πάνω στο ζήτημα τα εξής εξαιρετικά αποκαλυπτικά για το χαρακτήρα του κινέζικου καθεστώτος και όσων το ακολουθούν: «Ας θυμηθούμε ότι η Κίνα ζήτησε βοήθεια από την Ευρώπη και απαντήσαμε στέλνοντας περισσότερους από 50 τόνους εξοπλισμού αξίας εκατό εκατομμυρίων ευρώ, ενώ η Γαλλία και η Γερμανία έδωσαν περισσότερες μάσκες στην Ιταλία από ό, τι η Κίνα. Η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη είναι απολύτως παρούσα» (<https://gr.euronews.com/2020/04/02/o-koronoios-dokimazei-tis-sxeseis-eu-chinas>).

Η ύποπτη προέλευση της επιδημίας του κορονοϊού από τις αγορές της Κίνας ώθησε ορισμένους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ζητήσουν περισσότερη προστα-

σία - ιδίως λαμβάνοντας υπόψη ότι φέτος θα υπογραφεί η συμφωνία ΕΕ-Κίνας για επενδύσεις... «Δεν μπορούμε να δεσμευτούμε σε ένα εμπορικό σύστημα το οποίο θέτει σε κίνδυνο τους Κινέζους πολίτες και όλους τους άλλους ανθρώπους. Πρέπει να επιδείξουμε σκληρή στάση στις διαπραγματεύσεις για να αναγκάσουμε με εποικοδομητικό τρόπο τη χώρα να υιοθετήσει μέτρα υγειονομικού ελέγχου που θα προστατεύουν τους πολίτες της και όλους μας», είπε ο Φραντσίσκο Γκερέιρο, ευρωβουλευτής από τους Πράσινους της Πορτογαλίας. Η γαλιίδα υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων κατηγόρησε την Κίνα και τη Ρωσία, για «εργαλειοποίηση» και «σηκνοθέτηση» της διεθνούς βοήθειας που προσφέρουν.

Κι όμως στη χώρα μας είναι σχεδόν ανύπαρκτη κάθε καταγγελία. Ο στόχος του ελληνικού πρωθυπουργού ντήλερ της Κίνας και όλων των κομματικών ηγεσιών που τον στηρίζουν είναι να μην αποκαλύπτεται ο ναζιστικός χαρακτήρας του κινέζικου καθεστώτος ώστε το ξεπούλημα της χώρας και η διείσδυση του στην ΕΕ να γίνεται χωρίς εμπόδια. Είναι χαρακτηριστικό πως σε κάθε του παρέμβαση ο αγαπημένος σύσσωμος του καθεστώτος και γι αυτό υμνούμενος από τον ρωσικό φασιστικό τύπο Τσιόδρα (<https://sputniknews.gr/ellada/202004036937619-rosiki-efimerida-gia-tsiotra-esose-tin-ellada-aro-tin-epidimia-tou-koronoiou/>), αναφέρε-

ται διαρκώς στην προσφορά της πολιτικά και υγειονομικά εκτεθειμένης επίσημης κινέζικης επιστήμης στην πάλη κατά του κορονοϊού.

Η πολιτική των ρωσοφίλων δεν έχει καθόλου γερά ποδάρια. Προς το παρόν μπορεί γενικότερα στην Ευρώπη να πατάει στους παρά πολλούς θανάτους στις μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες και στη χώρα μας στους σχετικά πολύ λίγους, αλλά αρκετά σύντομα η ζωή θα φέρει στην επιφάνεια τα αληθινά βαθιά προβλήματα, τόσο ευρύτερα υγειονομικά όσο και οικονομικά και πολιτικά-δημοκρατικά της ρωσο-κινέζικης παγκόσμιας κρατικής πολιτικής όσο και της ελληνικής κρατικής στρατηγικής απέναντι στην ιστορικών διαστάσεων παγκόσμια και τοπική κρίση που ζούμε.

(*) Παραθέτουμε απόσπασμα από άρθρο του Andrew Sullivan που δημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική πύλη του περιοδικού NewYork (<https://nymag.com/intelligencer/2020/04/andrew-sullivan-time-for-conscious-uncoupling-with-china.html>) στο οποίο περιγράφεται το εγκληματικό κρύψιμο από την Κίνα με τα στοιχεία που έχουν έρθει στο φως μέχρι σήμερα (η μετάφραση δικιά μας):

“ Ακόμα δεν γνωρίζουμε πως ανέκυψε ο ιός -και η Κίνα δεν έχει δώσει καμία σοβαρή εξήγηση για την προέλευσή του. Αυτό που γνωρίζουμε είναι το καθεστώς τιμώρησε και

σιώπησε εκείνους που ήθελαν να σημάνουν συναγερμό νωρίς, ήδη από τον περασμένο Δεκέμβρη, και έκρυσαν την αληθινή έκταση της κρίσης από τον υπόλοιπο κόσμο. Υπήρξαν 104 κρούσματαστηΓουχάνέωςστις 31 Δεκεμβρίου, συμπεριλαμβανομένων 15 θανάτων. Κι όμως έως και τα μέσα Ιανουαρίου, οι Κινέζοι επέμεναν, σύμφωνα με όσα επί λέξει μετέφερε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, ότι «δεν υπήρξε κανένα «σαφές στοιχείο για μετάδοση από άνθρωπο σε άνθρωπο». Στις 18 Ιανουαρίου, παρά τον προφανή κίνδυνο, η κινέζικη δικτατορία επέτρεψε ένα πελώριο φεστιβάλ στη Γουχάν που συγκέντρωσε δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους. Στις 23 Ιανουαρίου ο Πρόεδρος Ξι έκλεισε όλες τις αεροπορικές συγκοινωνίες από τη Γουχάν στην υπόλοιπη Κίνα -αλλά, όπως σημείωσε ο NiallFerguson, όχι προς τον υπόλοιπο κόσμο. Είναι σαν να είπαν στους εαυτούς τους, «Λοιπόν, βυθίζομαστε, οπότε μπορούμε και να πάρουμε τον υπόλοιπο κόσμο στο βυθό μαζί μας». Αυτή δεν είναι η συμπεριφορά ενός υπεύθυνου διεθνούς κρατικού παράγοντα. Η απαγόρευση του Τραμπ στα ταξίδια από Κίνα ήταν καλύτερη από το τίποτα, αλλά δεν εμπόδιζε πάνω από 400.000 μη κινέζους από το να φτάσουν στις ΗΠΑ από την Κίνα καθώς ο COVID-19 κέρδιζε έδαφος. Δίκαια μπορεί να πει κανείς, νομίζω, ότι μετά την άμση, ασυγχώρητη συγκάλυψη στη Κίνα, μία παγκόσμια πανδημία ήταν αναπόφευκτη».

Η ΒΡΩΜΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥΣ

Πρώτα σε αυτήν τα ελληνικά κοινοβουλευτικά κόμματα και ο οικουμενικός πρωθυπουργός τους που σαμποτάρουν τη χώρα σηκώνοντας τη σημαία του τάχα πρωτοπόρου στην Ευρώπη ανθρωπισμού τους

Συνέχεια από τη σελ. 9

τόσο σπάνιο σε συνθήκες καπιταλισμού και ιμπεριαλισμού, το οποίο πρόκυψε από την κοινή αντίσταση των λαών τους κυρίως σε δύο μεγάλους φασισμούς, το χιτλερικό γερμανικό και το νεοχιτλερικό ρώσικο και δευτερευόντως σε μια υπερεπεμβατική και τραμπούκικη υπερδύναμη όπως είναι οι ΗΠΑ.

Είναι μέσα σε αυτήν την ιδεολογική ατμόσφαιρα που ειδικά στη χώρα μας φαίνεται σαν κάτι το λογικό και συνηθισμένο ένα από τα πιο αφοσιωμένα στους γενοκτόνους του Κρεμλίνου ψευδοκομμουνιστικό κόμμα, να κατηγορεί με γκεμπελίστικο θράσος τις χώρες της ΕΕ για τους χιλιάδες θανάτους τους επειδή τάχα συμπεριφέρονται σα μια αγέλη λύκων που αλληλοφαγώνονται και ο καθένας κρατάει όλον τον υγειονομικό εξοπλισμό για τον εαυτό του, αφήνοντας τον άλλο να πεθάνει. Στη Βουλή όπου κάλεσε όλα τα ρωσόδουλα και αντιευρωπαϊκά κόμματα ο κοινής αποδοχής πρωθυπουργός τους Μητσοτάκης για να επικυρώσουν την κοινή εθνική αντιδραστική στρατηγική για την επιδημία ο εκπρόσωπος αυτού του κόμματος Κουτσούμπας είπε: «Για ποια ευρωπαϊκή αλληλεγγύη μπορεί να μιλήσει κανείς όταν η Γερμανία και η Γαλλία απαγορεύουν ακόμα και τις εξαγωγές υγειονομικού υλικού σε άλλες χώρες και καθένας ακολουθεί τη λογική ο «σώζω τον εαυτό μου σωθήτω»; ... Γιατί σήμερα ο ιταλικός λαός, ο ισπανικός λαός, ο γαλλικός λαός, ο κάθε λαός, μόνος του δίνει τη μάχη να επιβιώσει απ' αυτή την πανδημία. Αποδεικνύεται και με αυτόν τον τρόπο, και μάλιστα μέσα σε τραγικές στιγμές για τους λαούς της Ευρώπης, ότι η ΕΕ δεν είναι ένωση για το συμφέρον των λαών, αλλά είναι, όπως θέλετε πέστε την, «λυκοσυμμαχία» το λέμε εμείς, «λάκκο των λεόντων», το έλεγαν οι παλιότεροι αριστεροί προδικτατορικά, της ΕΔΑ και μετά με το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου, είναι για να τα λέμε και επιστημονικά με βάση τους όρους της πολιτικής οικονομίας, ιμπεριαλιστική καπιταλιστική ένωση κρατών κι αυτό το λέει από μόνο του όλα.»

Καμιά κομματική ηγεσία δεν διαφώνησε σε αυτά τα λόγια αφού η κοινή εθνική γραμμή είναι ότι η ΕΕ έχει μέσα της σαν κυρίαρχες χώρες-λύκους. Η διαφορά είναι ότι για τα υπόλοιπα ελληνικά κόμματα λύκοι είναι οι μισές χώρες, οι πιο πλούσιες, αυτές του Βορρά που ασκούν τάχα τη δικτατορία τους στις υπόλοιπες, ενώ το ψευδοΚΚΕ λέει ότι όλες οι χώρες της ΕΕ και αυτές του Βορρά και αυτές του Νότου είναι λύκοι. Πρόκειται για μια απλή διαφορά στην τακτική. Δηλαδή ενώ όλα τα υπόλοιπα κοινοβουλευτικά κόμματα της «εθνικής γραμμής» έχουν αναλάβει σε επίπεδο ηγεσίας συνειδητά το ρόλο να οξύνουν τη διάσπαση μέσα στην ΕΕ δηλαδή να ενσταλάξουν στον ελληνικό λαό και όσο μπορούν στις χώρες και στις κυβερνήσεις του Νότου το μίσος για τις χώρες του Βορρά, το ψευδοΚΚΕ ζυμώνει την «εθνική στρατηγική θέση» ότι όλες οι χώρες της ΕΕ είναι εχθροί της χώρας μας. Αυτή τη θέση τη ζυμώνει το τάχα «γενικά αντικαπιταλιστικό» ψευδοΚΚΕ για να έχει το δικαίωμα τελικά ο αληθινός μεγάλος λύκος της γηραιάς ηπείρου, η νεοχιτλερική Ρωσία να τις κατασπαράξει όλες και να τις υποδουλώσει παίρνοντας μαζί του και την Ελλάδα σε αυτή την εκστρατεία σέρνοντάς την πίσω από τις 7.000 πυρηνικές κεφαλές της, τα 20.000 τανκς της και τους ανά χώρα φαιο-«κόκκινους» νεοταγματασφαλίτες της.

Οι φαιοί φασίστες μιλάνε περισσότερο στην πιο διασπαστική, πιο αντιγερμανική γραμμή όπως ο άνθρωπος του ρώσου ολιγάρχη Σαββίδη, ο Βελόπουλος, που κατήγγειλε βέβαια τα μέτρα της ΕΕ σαν ανεπαρκή λέγοντας ότι «η Γερμανία διακατέχεται από «αντιλήψεις αποικιοκρατικού χαρακτήρα»... «Κάνει ό,τι θέλει. Βάζει όποιους θέλει στην ΕΕ, ορίζει επιτρόπους και αυτό εσείς το λέτε ενωμένη Ευρώπη». Πιο καθαρά τα λένε οι ναζιστές της «Χρ. Αυγής», των οποίων η δίκη και καταδίκη καθυστέρησε τόσο πολύ ώστε να προλάβει και μία έκτακτη κρίση που προκαλεί κι άλλη καθυστέρηση. Ξετσίπωτα πιο ρωσόδουλοι από όλους διατυμπανίζουν στην ιστοσελίδα τους πως καλά κάνουν στην Ιταλία και κείνε σημαίες της ΕΕ για να υψώσουν σημαίες της Ρωσίας αντιδρώντας στη Γερμανία, ότι η Ευρώπη είναι ένα ψέμα γιατί «έχει στην ψυχή της το χρήμα», ότι τη χώρα θα σώσει μόνο ο δρόμος της προσέγγισης με τη Μόσχα, που ο Μιχαλολιάκος καμαρώνει που «το γράφανε αυτοί από το 2008». Κι επειδή το γράφανε από το 2008 και πιο πριν ακόμα, και έχοντας ιστορικό ατιμώρητη και ασύδοτη βία, μπήκανε και στη Βουλή, κάνανε κι ένα φόντο σε κοινή θέα που συγκλόνισε τη χώρα, και είναι όλοι τους έξω, συμπεριλαμβανομένου του αυτουργού χωρίς ούτε μία ποινή στην πλάτη τους για αυτό, και για τα άλλα εγκλήματα για τα οποία κατηγορούνται.

Η αλήθεια για την αποστολή υγειονομικού εξοπλισμού από τις χώρες του Βορρά στο Νότο είναι εντελώς διαφορετική

Η αλήθεια που κρύβουν λοιπόν όλοι αυτοί οι φαιο-«κόκκινοι» επειδή το κρύβουν και τα άλλα ελληνικά κόμματα και τα περισσότερα δελτία ειδήσεων είναι ότι η Γαλλία και η Γερμανία στέλνουν στην Ιταλία περισσότερες μάσκες απ' ότι η Κίνα. Η Γαλλία έστειλε ένα εκατομμύριο μάσκες και 200.000 προστατευτικές στολές. Η Γερμανία θα στείλει επιπλέον ένα εκατ. μάσκες. Η Αυστρία στέλνει 1,6 εκατομμύρια μάσκες. Η Γερμανία νοσηλεύει εδώ και αρκετές μέρες στις εντατικές της ασθενείς από βόρεια Ιταλία και Γαλλία, ενώ έχει στείλει αναπνευστήρες στην Αγγλία. Και δεν είναι μόνο αυτά. Όλες οι χώρες έστειλαν και στέλνουν βοήθεια (στοιχεία από την ιστοσελίδα της Κομισιόν, <https://www.bbc.com/news/world-europe-52226767>).

Από την άλλη η Κίνα έστειλε στην Ολλανδία μάσκες ελαττωματικές! Την ίδια καταγγελία έκανε πρόσφατα και η Φινλανδία για 2 εκ μάσκες που προμηθεύτηκε από την Κίνα (<https://www.kathimerini.gr/1072984/article/epikairothta/kosmos/finlandia-akatalhles-gia-nosokomeia-2-ek-maskes-apo-thn-kina>). Σύμφωνα με καταγγελίες ιταλικών ΜΜΕ, η Ρωσία έστειλε στην Ιταλία υλικό άχρηστο κατά 80%! Οι 600 αναπνευστήρες που ανακοίνωσε ότι έστειλε είναι αμφίβολο αν έφτασαν ποτέ ή αν λειτούργησαν, ενώ έστειλε εξοπλισμό για βακτηριολογική απολύμανση και κινητό εργαστήριο για χημική-βιολογική αποστείρωση, που δεν ήταν ο εξοπλισμός που χρειαζόταν άμεσα και επειγόντως η Ιταλία. Το ιατρικό προσωπικό που έστειλε για βοήθεια ήταν 100 στρατιωτικοί γιατροί με εξειδίκευση στην αντιμετώπιση βιολογικών, χημικών και ραδιενεργών απειλών. Η βοήθεια στάλθηκε με ρωσικά στρατιωτικά φορτηγά, όπως φαίνεται από πλάνα που δημοσιεύθηκαν στην πορεία τους από τη Ρώμη

προς το επίκεντρο του κορονοϊού στο Μπέργκαμο (στοιχεία από την ιταλική εφημερίδα LaStampa, την πύλη businessinsider και την ιστοσελίδα της dailymail).

Συντονισμένοι από το Κρεμλίνο όλοι οι Κουτσούμπες, Τσίπρες και Μητσοτάκηδες της Ευρώπης λένε τα ίδια ψέματα. Ο ρωσόφιλος πρώην υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας Ζίγκμαρ Γκάμπριελ δήλωσε: «οι Ιταλοί μάλλον δεν θα ξεχάσουν ποτέ ότι, όταν άνθρωποι πέθαιναν ήδη μαζικά στη Λομβαρδία, η Γερμανία απαγόρευσε τις εξαγωγές ιατρικών προμηθειών προς την Ιταλία». «Αυτή είναι βοήθεια» λέει στην τηλεόραση ο Ιταλός υπουργός Λουίτζι ντι Μάτζιο δείχνοντας ένα ρώσικο αεροπλάνο που μετέφερε βοήθεια. Στα συντονισμένα από το Κρεμλίνο επίσης ελληνικά ΜΜΕ διαβάζουμε κατά κόρον ότι κάποιοι Ιταλοί κατεβάζουν τη σημαία της ΕΕ και υψώνουν την σημαία της Κίνας ενώ αποθεώνουν τη Ρωσία που στέλνει φάρμακα και γιατρούς στη χώρα τους. Κανείς δεν αναρωτιέται τι είδους άνθρωποι είναι αυτοί που θύμισαν για το ότι η Γερμανία και η Ολλανδία δεν έδωσαν όσους αναπνευστήρες θα μπορούσαν στην Ιταλία και δεν ενοχλήθηκαν καθόλου που η Ρωσία βομβάρδιζε συστηματικά τα νοσοκομεία της Συρίας στις περιοχές της αντίστασης θάβοντας κάτω από τα ερείπια τους χιλιάδες αρρώστους και γιατρούς!!! Κι όμως γι' αυτά τα εγκλήματα έχει μάθει η Ιταλία που δεν έχει μια τηλεόραση με εξωτερικές ειδήσεις στα μέτρα των νεοχιτλερικών όπως η χώρα μας.

Το καθεστώς ευγνωμονεί την πενιχρή και λειψή βοήθεια της Κίνας, και στρέφει τα κύρια πυρά του στην ΕΕ παρά την πιο ουσιαστική βοήθεια που προσφέρει

Εδώ κανείς δεν παραξενεύεται γιατί ελάχιστοι έμαθαν τι έγινε στην Συρία και προηγούμενα στην Τσετσενία, και τι κάνει η Κίνα στους εργατές της, στους δημοκράτες της και στους Ουιγούρους και έτσι αναγαλλιάζει, που ο Κικιλίας παραλαμβάνει μπροστά στην τηλεόραση λίγα κιβώτια μάσκες από την Κίνα με την σημείωση ότι αύριο θα παραλάβουν περισσότερα! Πόσα; Αμφίβολο αν θα είναι περισσότερες οι μάσκες όταν φτάσουν όλα τα κιβώτια από εκείνες που σύμφωνα με αναφορές του έγκυρου διεθνούς τύπου (<https://www.nytimes.com/2020/03/13/business/masks-china-coronavirus.html>) οι κινέζοι υπήκοοι στο εξωτερικό με οδηγίες της κυβέρνησης τους αγόρασαν μαζικά μέχρι εξάντλησης από όλα τα φαρμακεία του κόσμου, και της χώρας μας άλλωστε όπως έχουμε εμπειρικά διασταυρώσει από γνωστούς μας φαρμακοποιούς γιατί αυτή είναι μια καλοκρυμμένη είδηση στη χώρα μας, για να τα στείλουν στην Κίνα την ώρα της μεγάλης κρίσης.

Δεν βοηθάει η Ευρώπη λέει από την άλλη ο Μητσοτάκης. Όμως την ίδια ώρα με τον αέρα του στρατάρχη του Έβρου και πιο πολύ του ευρωπαϊού πρωταθλητή στην αναχαίτηση του κορονοϊού δια της επιθετικής μεθόδου «κρύβομαι στο σπίτι» ανακοίνωσε τα μέτρα αποζημίωσης των εργαζομένων από τις επιχειρήσεις που κλείνουν ή υπολειπονται αποσιωπώντας από το λαό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω της Κομισιόν είχε σχέδιο διάθεσης οικονομικής βοήθειας για εργαζόμενους και επιχειρήσεις ήδη από τις 13/3/2020, στα πλαίσια του οποίου συμπεριλαμβανόταν και η ενίσχυση της Ελλάδας ([\[ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_20_459\]\(https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_20_459\)\). Στη συνέχεια, αποφασίστηκε πρόγραμμα χρηματοδότησης 100 δις για τις χώρες που πλήττονται από την κρίση, κάτι που επίσης ελάχιστα έγινε γνωστό: «Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε την Πέμπτη την πρότασή της για έκδοση ομολόγων ύψους 100 δις. ευρώ, προκειμένου να δανείσει το ποσό αυτό στις χώρες, ανάλογα με την έκταση της κρίσης που αντιμετωπίζουν, για τη στήριξη του εισοδήματος των εργαζομένων στις επιχειρήσεις που πλήττονται από την κρίση καθώς και του εισοδήματος των αυτοαπασχολούμενων.» \(<https://gr.euronews.com/2020/04/05/fon-nter-laien-ena-eyropaiko-sxedio-marsal-tha-enosei-genies>\).](https://</p>
</div>
<div data-bbox=)

Πρέπει να σημειωθεί ότι αυτή η πολιτική εκστρατεία κατασκευοφάντησης της ΕΕ και ειδικά των βόρειων χωρών της ΕΕ που συμβαίνει μάλιστα πολύ περισσότερο να αντιστέκονται στον Άξονα παρά οι χώρες του Νότου, ξετυλίγεται τη στιγμή που αυτή υλοποιεί αποφάσεις τρισεκατομμυρίων οι οποίες εξασφαλίζουν όχι μόνο κεφαλαικά τους παραγωγικούς τομείς της οικονομίας για να μην κλείσει οριστικά καμιά επιχείρηση στη διάρκεια της κρίσης αλλά εξασφαλίζονται μεροκάματα και ασφάλιση για τους εργαζόμενους αλλά και τους μικροεπαγγελματίες τους. Σύμφωνα με την Κομισιόν «τα όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη διέθεσαν 2,8 τρις. ευρώ για την αντιμετώπιση της κρίσης – η ισχυρότερη παγκοσμίως απάντηση που δόθηκε στην κρίση».

Τα πιο πάνω δεν σημαίνουν ότι οι κυβερνήσεις των χωρών της ΕΕ και γενικά η άρχουσα τάξη της κάθε μιας από αυτές ξεχωριστά τα κάνουν αυτά γιατί παθιάζονται για την ευημερία των εργαζομένων τους. Αντίθετα όσο μπορούν περισσότερο τους εκμεταλλεύονται και έχουν ρίξει και αυτές στην Ευρώπη σε μεγάλο βαθμό αν και όχι όσο στις ΗΠΑ το μέσο πραγματικό μεροκάματο, αυξάνοντας ταυτόχρονα σε πρωτοφανή μεταπολεμικά ύψη την ταξική ανισότητα υπέρ του μεγάλου κεφάλαιου και των πλούσιων γενικά. Όμως πουθενά όσο στις φασιστικές χώρες, ιδίως στις δύο νεοχιτλερικές η εκμετάλλευση δεν είναι τόσο άγρια και ωμή και η ταξική ανισότητα δεν είναι τόσο πελώρια προκλητική. Αυτό δεν γίνεται στις ευρωπαϊκές αστοδημοκρατίες γιατί οι λαοί τους έχουν τόσο βαθιά ριζωμένες και προωθημένες δημοκρατικές κατακτήσεις, ώστε ένας καπιταλισμός που θα τους έριχνε στην εξαθλίωση θα ήταν αδύνατο να λειτουργήσει ενώ και η εθελοντική ένωση των χωρών που πατάει σε αυτή την ανεπτυγμένη μορφή καπιταλισμού θα διαλύονταν αυτόματα και το κοινό νόμισμα θα κατέρρευε.

Μόνο φασιστικές δικτατορίες σαν τη ρωσική και την κινέζικη μπορούν να μεταφέρουν τις κρίσεις τόσο συντριπτικά στις πλάτες των λαών τους, όπως φάνηκε στην περίπτωση της Κίνας, που διαχειρίστηκε την κρίση του κορονοϊού όπως είχε διαχειριστεί η Ρωσία το Τσερνομπίλ. Προς αυτούς προσανατολίζουν τώρα το λαό μας σαν παραδείγματα «ανθρωπισμού» οι διάφοροι Κουτσούμπες, Τσίπρες και Μητσοτάκηδες αφού στο μεταξύ έχουν καταστρέψει τη βιομηχανία της χώρας μας και έτσι έχουν τσακίσει το βιοτικό επίπεδο του προλεταριάτου της καθώς μετατρέπουν επί 4 δεκαετίες, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια τον σχετικά ανεπτυγμένο καπιταλισμό της σε αποικιακό, «μαύρο εκατονταρχίτι-